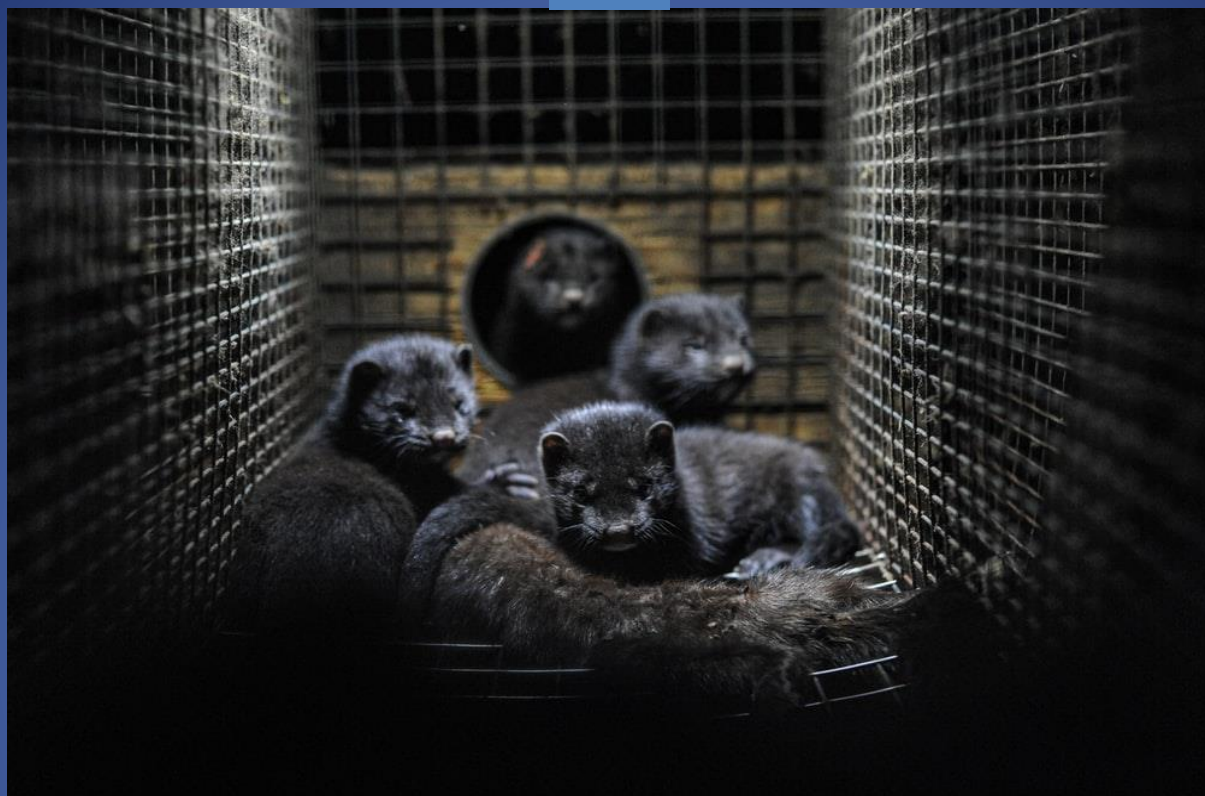

2022

Politiske lederes diskursive fremstillinger af minksagen på Facebook

VEJLEDER: SUSI MERET

ALEXANDER WATELLI JACOBSEN, 20176307, CHRISTIAN GRANN
JOHANSEN, 20174786, NICOLAI BACH ORLIEN, 20175204

Anslag: 292.204 (121,75 normalsider)

SPECIALE, SAMFUNDSFAG | Aalborg Universitet

Abstract

The so called “*mink case*” has during the recent months been one of the most crucial political topics in Denmark. The purpose of this master thesis is to examine the discourses surrounding the mink case disseminated on Facebook by the leaders of the main Danish political parties. Furthermore, the purpose is to test the effect of some of the discourses in an experimental survey on respondents found on the Facebook platform. The discourse analysis is made using theoretical concepts developed by the scholars Ernesto Laclau and Chantal Mouffe as *nodal points*, *floating signifiers*, *equivalence terms*, *master signifiers* and *antagonisms*. The discourse analysis shows that the opposition refers to the mink case with terms like “*illegal*” and “*scandal*”, whereas the government and its supporting parties refer to it with words such as a “*mistake*” and a matter of “*public health*”.

Some of the discourses located in the discourse analysis were then tested on a group of 344 respondents recruited via Facebook for an experimental survey using linear regression to understand whether discourses framing the case did have an effect on the assessment of the case itself. The regression used John Zaller's theory of public opinion as a baseline for background variables and to make hypotheses operationalizing the theoretical framework. The linear regression did not show any significant results in the discursive reproduction, but it did show that political predisposition had a huge effect when it comes to the opinion formation in relation to this case.

1. Problemfelt.....	6
1.1 Indledning	6
1.2 Facebook som socialt medie	7
1.3 Diskurser eller framing?	9
1.4 Problemformulering	10
1.5 Tidligere forskning.....	11
1.6 Afgrænsning af undersøgelse og udvælgelse af empiri	13
2. Forskningsdesign og videnskabsteori	15
2.1 Forskningsdesign - Mixed Methods.....	15
2.2 Socialkonstruktivisme.....	16
2.3 Kritisk realisme	18
3. Kvalitativt teori- og metodeafsnit	19
3.1 Laclau og Mouffes diskursteori	19
3.2 Kritik af Laclau og Mouffes diskursanalytiske tilgang.....	23
3.3 Fravalg af alternative diskursteoretiske tilgange	23
3.4 Det kvalitative casestudie	24
3.5 Dokumentanalyse.....	25
3.6 Kvalitetskriterier	26
3.6.1 Intern validitet.....	26
3.6.2 Ekstern validitet	27
3.6.3 Intern reliabilitet.....	27
3.6.4 Ekstern reliabilitet.....	27
3.7 Specialets kodningsproces	28
4. Kvantitativ teori og metode	29
4.1 Zaller - The Nature And Origins Of Mass Opinion.....	30
4.1.1 Politisk bevidsthed.....	33
4.1.2 Politisk prædisposition.....	35

4.2 Hypoteser i det kvantitative design.....	36
4.3 Eksperimentelt surveydesign	38
4.4 Simpel lineær regression og multipel lineær regression	38
4.4.1 Signifikansniveau.....	40
4.4.2 P-værdi.....	41
4.4.3 95% konfidensinterval	41
4.4.4 Forklaringskraft - R-squared værdi.....	41
4.4.5 Koefficient	42
4.5 Multivariate sammenhænge	42
4.6 Kvantitative forskningskriterier	43
4.6.1 Intern validitet.....	43
4.6.2 Den eksterne validitet	44
4.6.3 Økologisk validitet.....	45
4.6.4 Intern reliabilitet.....	46
4.6.5 Den eksterne reliabilitet	46
4.7 Udvælgelse af respondenter	47
4.8 Respondentgruppen.....	48
5. Analyse af facebookopslag med diskursiv tilgang.....	50
5.1 Analysestrategi.....	50
5.2 Analyse af facebook-opslag	51
5.3 Mette Frederiksen - Socialdemokratiet	51
5.3.1 Delkonklusion - Mette Frederiksen	53
5.4 Pia Olsen Dyhr - Socialistisk Folkeparti.....	54
5.4.1 Delkonklusion - Pia Olsen Dyhr	57
5.5 Pernille Skipper - Enhedslisten.....	58
5.5.1 Delkonklusion - Pernille Skipper.....	59
5.6 Sofie Carsten Nielsen - Radikale Venstre.....	60

5.6.1 Delkonklusion - Sofie Carsten Nielsen	63
5.7 Jakob Ellemann-Jensen - Venstre	65
5.7.1 Delkonklusion - Jakob Ellemann-Jensen	69
5.8 Pernille Vermund - Nye Borgerlige	70
5.8.1 Delkonklusion - Pernille Vermund	79
5.9 Søren Pape Poulsen - Det Konservative Folkeparti	81
5.9.1 Delkonklusion - Søren Pape Poulsen	84
5.10 Alex Vanopslagh - Liberal Alliance	85
5.10.1 Delkonklusion - Alex Vanopslagh	93
5.11 Kristian Thulesen Dahl - Dansk Folkeparti	96
5.11.1 Delkonklusion - Kristian Thulesen Dahl	102
5.12 Opsummering af diskursanalyse	104
6 Eksperimentel surveyanalyse	107
6.1 Uddybning af spørgsmål til at indfange respondenternes meningserklæringer	107
6.2 Hyppigheden af de diskursive fremstillinger	112
6.3 Analysestrategi	113
6.4 Analyse af spørgsmål 1:	113
6.4.1 Uden baggrundsvariable	113
6.4.2 Med baggrundsvariable	114
6.4.3 Opsummering af spørgsmål 1	115
6.5 Analyse af spørgsmål 2:	116
6.5.1 Uden baggrundsvariable	116
6.5.2 Med baggrundsvariable	117
6.5.3 Opsummering af spørgsmål 2	118
6.6 Analyse af spørgsmål 3:	119
6.6.1 Uden baggrundsvariable	119
6.6.2 Med baggrundsvariable	120

6.6.3 Opsummering af spørgsmål 3	121
6.7 Spørgsmål 4:	122
6.7.1 Uden baggrundsvariable	122
6.7.2 Med baggrundsvariable.....	123
6.7.3 Opsummering af spørgsmål 4	124
6.8 Spørgsmål 5:	124
6.8.1 Uden baggrundsvariabel	125
6.8.2 Med baggrundsvariable.....	125
6.8.3 Opsummering af spørgsmål 5	127
6.9 Spørgsmål 6:	127
6.9.1 Uden baggrundsvariable	127
6.9.2 Med baggrundsvariable.....	128
6.9.3 Opsummering af spørgsmål 6	129
7. Diskussion af kvantitative analyseresultater	129
8. Konklusion.....	132
9. Litteraturliste.....	136

1.Problemfelt

1.1 Indledning

“For det første, så må minkbestanden aflives. For det andet skal vi sætte effektivt ind for at inddæmme den muterede variant af corona, som allerede er blevet overført til mennesker”
(Statsministeriet, 2020)

Så klare var Statsminister Mette Frederikssens ord på det famøse pressemøde, som blev virtuelt afholdt d. 4. november, 2020. Budskabet var således ikke til at misforstå. For at forhindre spredning af corona-mutationer, som var fundet i mink og allerede havde spredt sig til mennesker, måtte minkbestanden aflives og en række yderligere restriktioner påføres flere nordjyske kommuner. Videre udtalte Statsministeren, at beslutningen om at aflive alle mink i Danmark samt nedlukke en række nordjyske kommuner blev truffet efter sundhedsmyndighedernes anbefalinger. (Statsministeriet, 2020) To dage senere udsendte Fødevarestyrelsen, på vegne af regeringen, et brev til alle minkavlere, hvori det fremgik, hvordan minkavlerne skulle aflive deres dyr, samt at dette skulle være gjort senest den 16. november, 2020. Det stod eksplicit i brevet, at aflivningen også skulle ske for minkbesætningerne uden for de såkaldte sikkerhedszoner, hvor der var udbrudt smitte. Senere viste det sig, at regeringen ikke havde den fornødne lovhjemmel til at kræve minkene udenfor sikkerhedszonerne aflivet jævnført husdyrloven, og dette fik lektor i sundhedsjura ved SDU, Kent Kristensen, til at udtale: *“Man påbyder dem (red. minkavlerne) at gøre noget, som man ikke har hjemmel til i lovgivningen. Så den ordre, den er grundlovsstridig”* (Borre et. al., 2020).

Den manglende lovhjemmel til at aflive minkene udenfor smittezonerne blev kritiseret kraftigt af oppositionen. En af de første partiledere til at påpege den manglende lovhjemmel var Liberal Alliances politiske leder, Alex Vanopslagh, der i et facebook-opslag d. 8. november blandt andet skrev: *“Regeringen har på nuværende tidspunkt IKKE lovhjemmel til at slå raske mink ihjel udenfor smitteområder. Med andre ord; alle minkfarme uden konstateret smitte udenfor Nordjylland, har regeringen ikke lov til at slå ned. Alligevel har regeringen truet alle minkavlere med, at de skal slå deres egne dyr ihjel inden d. 16. november - så de fleste minkavlere er ved at aflive alle deres dyr. Fordi de tror, at*

myndighederne slår minkene ihjel ellers. Men regeringens trussel er tom - den har slet ikke hjemmel til det. Det glemmer regeringen bare i sin magtfuldkommenhed” (Bilag 8.3)

Kort tid efter kom alle partiledere fra oppositionen på banen (Bilag 5.2, 6.2, 7.2, 9.2) og Frederiksen forsvarede i et facebook-opslag d. 11. november beslutningen med, at: *“Sundhedsmyndighederne har lavet en risikovurdering om minkavl i Danmark. Vurderingen er meget klar. Der er en betydelig risiko for folkesundheden ved at have minkavl, mens vi har corona i Danmark”*. Videre udlagde hun dette som årsag til, minkene måtte aflives og skrev, at det efterfølgende har vist sig, *“Der ikke var den nødvendige lovhjemmel til at aflive alle de mink, som ikke var smittede og ikke befandt sig i smittezonerne. Det er en klar fejl”*. (Bilag 1.2)

Der blev således skabt to forskellige og modstridende fortællinger om regeringens håndtering af minksagen. For havde regeringen i sin magtfuldkommenhed negligeret den nødvendige lovhjemmel, eller er der nærmere tale om en simpel fejl, begået i en drastisk situation? Kampen om at definere hændelsesforløbet er en vigtig kampplads, og de forskellige virkelighedsopfattelser kan forventes at have en effekt på holdningsdannelse, når politikere definerer dem på sociale medier til deres tusindvis af følgere. (Zappavigna, 2012: 2-3)

1.2 Facebook som socialt medie

Politikere fremstiller minksagen varierende ved at lægge vægt på forskellige aspekter og manifestere disse som værende forklaringen på forskellige elementer af hændelsesforløbet. Et sted, hvor dette i stort omfang er muligt, er på de sociale medier, hvor de forskellige politiske aktører kan kommunikere direkte til befolkningen, uden om traditionelle mediers filter, og derigennem skabe forskellige virkelighedsopfattelser hos deres tusindvis af følgere. Med andre ord giver sociale medier, de politiske aktører en mulighed for at sætte en agenda for brugerne på medierne. (Ibid.)

Dette hænger sammen med *agenda-setting*, som handler om at sætte forskellige emner på den politiske dagsorden. Magten til at sætte en agenda betyder med andre ord magten til at bestemme, hvilke politiske emner, der skal diskuteres, og hvornår (Iyengar & Simon, 1993: 386). Agenda-setting er ofte forbundet med traditionelle medier som aviser samt TV- og

radiokanaler. Dog er befolkningsandelen, der får nyheder gennem sociale medier, stigende. Konkret var sociale medier i 2020 den internetkilde, der blev benyttet næstmest til at indhente nyheder, da 42% af befolkningen her anvendte sociale medier som en nyhedskilde, hvilket er en stigning fra 37% i 2019. Sociale medier som nyhedsflade på internettet er kun overgået af Tv-stationers hjemmesider, som blev benyttet af 53% (Tessy & Berg: 2022: 40-41). Det er derfor relevant at inddrage politiske aktører på sociale medier i agenda-setting teorien. For ikke alene giver de sociale medier politiske aktører medindflydelse på agenda-setting, men det giver dem ligeledes mulighed for at meningsudfylde betydningen og forståelsen af den fastsatte agenda, eksemplificeret med de forskellige opfattelser af minksagen. Politiske aktører tilegner sig dermed en evne til at påvirke holdningsdannelse, der traditionelt set er forbundet med medier, hvilket nødvendiggør undersøgelser af politiske aktørers diskursive magtudøvelse på sociale medier (Gilardi et al, 2022: 40).

Det sociale medie, der benyttes mest i Danmark, er Facebook, som benyttes af 88% af det samlede antal brugere af sociale medier, foran medier som Instagram med 50%, Snapchat med 46% og Youtube med 44% (Tessy & Berg: 2022: 6). Hvad angår den konkrete brugstid angiver 68% de sociale mediebrugere, at de benytter Facebook dagligt, hvilket gør Facebook til det sociale medie, som benyttes af flest brugere på daglig basis (ibid.: 25). I undersøgelsen af politiske ledes diskurser afgrænser specialet sig derfor til Facebook, da dette er den største og mest anvendte sociale medieplatform i Danmark.

Den diskursive tilgang til sociale medier er langt fra unik. I bogen *“discourse and social media”* beskriver Gwen Bouvier¹ nødvendigheden af den kritiske diskursanalyse af socialt medieindhold, som specialet tager udgangspunkt i, ligesom forfatteren perspektiverer undersøgelsesformen til mere traditionel diskursanalyse. (Bouvier, 2016: 1) Fordi de sociale medier fjerner afstande i form af kommunikations-forhindringer mellem mennesker og brugen af disse medier er tiltagende, er de ifølge Bouvier en relevant genstand for diskursanalyser. (Bouvier, 2016: 1-4) Tilvalget af den diskursanalytiske tilgang, frem for at belyse eksempelvis framing, uddybes i det følgende.

¹ Gwen Bouvier er assisterende professor på College of Communication and Media Studies, Zayed University

1.3 Diskurser eller framing?

Når det kommer til, hvordan forskellige politiske aktører fremlægger sager forskelligt, skelnes mellem to begreber, der minder om hinanden og også har interne overlap, men ikke har samme betydning. Det ene værende diskurser, som nærværende speciale tager udgangspunkt i, og det andet værende frames. Ifølge Robert Entmans² definition består framing af *“udvælgelse af elementer fra erfaringsverdenen og fremhævnning af disse”*. (Hjarvard, 2015: 105) Entmans framingteori retter sig både mod den politiske elites samt mediernes brug af framing, og i beskrivelsen af medieframes citerer Stig Hjarvard³ Todd Gitlins⁴ definition, som værende *“vedholdende mønstre af kognition, fortolkning og præsentation, af selektion, fremhævnning og udeladelse, gennem hvilke symbolarbejdere rutinemæssigt organiserer diskurs, enten visuelt eller verbalt”*. (Hjarvard, 2015: 107) I beskrivelsen af framing, identificerer Hjarvard teorien som en såkaldt *“middle range”*-teori, hvilket betyder, framing-teorien ligger i midten af spektret mellem teorier, der på den ene side af spektret har iagttagelser på mikro-niveau, og på den anden side har globale teorier, som eksempelvis diskursteori. (Hjarvard, 2015: 111-112)

Netop diskurser er ifølge Ernesto Laclau⁵ fastlæggelsen af betydning inden for et bestemt domæne (Laclau, 2005: 68). Med andre ord udgør diskurser den mediering og meningstiblivelse, som gør sig gældende, når vi erkender fænomener, såsom minksagen. Således er diskurser en måde at formidle omverden på. De forskellige diskurser udgør forskellige verdensopfattelser, og diskurserne konkurrerer således indbyrdes om at opnå retten til at definere forståelsen af virkeligheden, dette vil sige kampen om at opnå hegemoni. (Hansen, 2014: 439-440) At opnå hegemonisk status for sin diskurs kan sidestilles med at opnå status af sin diskursive fremstilling som sandhed gennem udelukkelse af andre sandheder, hvorfor opnåelsen af denne kan ansues som en produktiv magtudøvelse. (Jørgensen & Phillips, 1999: 40) Relateret til minksagen vil en hegemonisk forståelse være dén, som i sidste ende opnår forståelsen af at være sand.

² Robert M. Entman er professor i medier og offentlige anliggender på George Washington University

³ Stig Hjarvard er professor på Institut for Kommunikation ved Københavns Universitet.

⁴ Todd Gitlin var bla. professor i journalistik på Colombia Journalism School

⁵ Ernesto Laclau var universitetslærer i diskursanalyse på Essex University

Diskursteori og framingteori er dermed to forskellige teorier, som dog er internt forbundne. Diskurser medvirker til at opstille frames, dog uden at afgrænse sig til dette. (Hjarvard, 2015: 107) Diskurser er således noget bredere end blot politisk kommunikation, og i stedet noget dybereliggende i relation til vidensproduktion og forståelsen samt erkendelsen af verden. (Hansen, 2014: 456-457)

Generelt er det en svaghed ved diskursteorier, at de er svære at påvise empirisk. Til gengæld har globale teorier som diskursteorier den fordel, at de er leveringsdygtige med en lang række begreber, der relaterer sig til hinanden og har en intern forklaringskraft (Hjarvard, 2015: 111-112) Disse begreber udgør i specialet blandt andet begreberne *flydende betegnere*, *ækvivalensbegreber*, *mesterbetegnere* og *antagonismer*, som - jævnført Laclau og Mouffe *diskursteori-afsnittet* - bruges til at dekonstruere diskursernes interne logikker mere dybdegående end framingteorien, der ud fra Entmans definition afgrænser sig til en bestemt *“definition af problemet, en fortolkning af årsager, en moralsk evaluering og en anbefaling af, hvordan problemet skal behandles”*. (Hjarvard, 2015: 105)

1.4 Problemformulering

Hvad angår muligheden for at sætte en politisk agenda samt at meningsudfylde politiske sager, giver sociale medier en unik mulighed for politikerne, dels fordi de gennem sociale medier selv kan sætte agendaen og meningsudfylde denne, og dels fordi et stigende antal brugere konsumerer sine nyheder gennem de sociale medier. Det er derfor oplagt at undersøge hvordan politiske aktører forsøger at fremstille en af de mest presserende politiske sager i form af minksagen, samt hvilken effekt forskellige diskursive fremstillinger kan have på meningserklæringer til minksagen. Disse overvejelser munder ud i **følgende problemformulering:**

“Hvilke diskursive fremstillinger benyttede forskellige partiledere om minksagen på Facebook, og kan disse påvirke brugernes meningserklæringer til sagen?”

Specialet har til formål at besvare problemformuleringen gennem to delanalyser, som vil udgøre specialets samlede analyse. De to delanalyser udgør et *mixed methods design*, som baseres på forskellige metodiske overvejelser og videnskabsteoretiske grundlag, som uddybes i *metodeafsnittet*. Problemformuleringen kan deles op i to dele. Nedenfor beskrives, hvordan

specialegruppen behandler disse.

-Hvilke diskursive fremstillinger benyttede forskellige politiske ledere om minksagen på Facebook?

For at undersøge hvilke diskursive fremstillinger, som de politiske aktører bruger, laves en diskursanalyse med udgangspunkt i Laclau og Mouffes diskursanalytiske tilgang.

Argumenterne for periodeafgrænsningen fremstår i *afgrænsningsafsnittet*, og det metodiske tilvalg af Laclau og Mouffe uddybes i afsnittet om *Laclau og Mouffes diskursteori*.

-Kan de diskursive fremstillinger påvirke brugernes meningserklæringer til sagen?

For at måle effekten af de diskursive fremstillinger, som de politiske ledere benytter i forbindelse med minksagen, laves et eksperimentelt surveydesign, hvor det eksperimenterende element er de forskellige diskursive fremstillinger, som bruges af de politiske ledere. To eksperimentgrupper udsættes dermed for forskellige informationer og spørgsmål, hvor effekten af den diskursive fremstilling er den målte differens på de to eksperimentgrupper. Formålet er med andre ord at måle, om de politiske ledes fremstilling af minksagen isoleret set kan påvirke befolkningens meningserklæringer i samme sag.

1.5 Tidligere forskning

I det nedenstående præsenteres tidligere forskning med relevans for nærværende speciales emnefelt, problemstilling og metodiske fremgangsmåde.

På forskningsområdet vedrørende diskursers anvendelse på sociale medier, er der tidligere foretaget en række undersøgelser. Bogen *“Discourse of Twitter and Social Media”* af Michele Zappavigna⁶ berører i afsnittet *“Political discourse online”*, hvordan twitter-brugere reagerede på Barack Obamas valgsejr i 2008. Konkret indsamlede Zappavigna alle tweets 24-timer efter valgsejren, hvori navnet *“Obama”* indgik, hvilket samlet set blev til 45.290 tweets. Gennem et online-værktøj sammenlignes ordbrugen i disse tweets med en tilfældig periode. Dermed formåede Zappavigna at kvantificere og visualisere ordbrugen på Twitter i forbindelse med valgsejren, samt at afdække i hvilke sammenhænge disse ord blev benyttet. (Zappavigna, 2012: 178-179) Ligeledes lavede Zappavigna i undersøgelsen en skelnen

⁶ Michelle Zappavigna er Professor på School of Arts and Media på University of New South Wales

mellem tweets med positiv ladning og tweets med negativ ladning. Positivt ladede tweets indeholdte regelmæssigt ord som *“history”* og *“change”*, hvor sidstnævnte særligt er interessant, idet det var en del af Obamas valgslogan. (Zappavigna, 2012: 182-183) Tweets af positiv klang var også klart overrepræsenteret i forhold til negative. Kommenteres der på nøgleordene for negative tweets, var disse indeholdende ord som *“depressed”*, *“sad”* og *“disappointed”* (Zappavigna, 2012: 186)

Når det kommer til at teste diskursers indflydelse på politisk opbakning, tester forskerne Francisco José Llera⁷, Rafael Leonisio⁸ og Sergio Pérez Castaños⁹ i forskningsartiklen *“The influence of the elites’ discourse in political attitudes: evidence from the Basque Country”*, i hvilken grad vælgeropbakning påvirkes af diskurser og positioneringer fra den politiske elite. Forskningsartiklens formål var at undersøge både *“top-down”* og *“bottom-up”* approaches i politik ved at studere forholdet mellem diskurser af den politiske elite og vælgeropbakningen (Llera, Leonisio & Castaños, 2016: 2-4). Deres bidrag til forskningen er således to typer af data, bestående af både kvalitativ forskning af diskurser, sammenlignet med kvantitativ forskning gennem meningsmålinger, hvilket er en kombination, der sjældent bliver anvendt i samfundsvidenskab (Ibid.: 21). Forskningsartiklen kom frem til, at ændringen af diskursen blandt større politiske partier ikke havde en indflydelse på vælgeropbakningen, betydende vælgerne fulgte store partier, desuagtet at deres diskurs ændrede sig. På de mindre partier var der ikke tilstrækkelig statistisk signifikant bevis for, at borgernes partiopbakning ændrede sig og en bekræftelse af dette ville ifølge forskerne selv kræve en mere dybdegående analyse. Det indikeres dermed, at afsenderen af en diskurs for vælgerne er vigtigere, end den udøvede diskurs i sig selv (Ibid.: 21-22).

Når det kommer til diskursers konkrete effekt for befolkningens meningsdannelse til politiske spørgsmål, er dette et underbelyst emne. Som skrevet indledningsvist er der både en række ligheder og forskelle på framingteori og diskursteori, hvilket muliggør inddragelse samt diskussion af tidligere forskning på framingområdet. Da framings effekt på meningsdannelse er belyst i tidligere forskning, er de metodiske overvejelser fra sådanne undersøgelser oplagte at inddrage i undersøgelsen af diskursers effekt på meningsdannelse. Af relevante

⁷ Francisco José Llera er politolog ved Universidad del Pais Vasco

⁸ Rafael Leonisio, er politolog ved Universidad del Pais Vasco

⁹ Sergio Pérez Castaños, er professor i statskundskab ved Universidad de Burgos

undersøgelser i Danmark på dette område har Rune Slothuus¹⁰ undersøgt framings betydning for befolkningens stillingtagen til politiske spørgsmål. I forskningsartiklen fra 2008 med navnet *“More Than Weighting Cognitive Importance: A Dual-Process Model of Issue Framing Effects”* undersøgte Slothuus, i hvor høj grad mediers brug af framing påvirkede befolkningen. I artiklen blev 406 danske studerende i et eksperiment præsenteret for to forskellige avisartikler. Eksperimentet bestod af en kontrolgruppe samt en eksperimentgruppe, hvoraf Slothuus tildelte de to grupper forskellige nyhedsartikler, der framede nyheder på to forskellige måder. Artiklerne var konstrueret således, at de indeholdt logo, reklamer og link fra en eksisterende dansk avis, for at gøre undersøgelsen så realistisk som muligt (Slothuus, 2008: 10-11). Slothuus benyttede sig af en regressionsanalyse for at måle respondenternes meningserklæringer til politiske udsagn. Resultatet af Slothuus’ analyse var overordnede set, at gruppen som modtog framing af nyheder blev påvirket i deres meningsdannelse, mens at den gruppe, der ikke fik framet deres nyheder, ikke blev påvirket i deres meningsdannelse (Slothuus, 2008: 15-21).

En lignende undersøgelse foretog Slothuus i 2010 i forskningsartiklen med navnet *“Framing og politiske partier: Kan den rette indpakning gøre politiske forslag mere spiselige?”*. Slothuus undersøgte her, hvordan borgerne i Danmark klart kobler Socialdemokratiet og Venstre sammen med bestemte frames, samt hvordan politiske partier i Danmark kan overbevise vælgere fra andre partier om deres politik, hvis den pakkes ind i retorik, som sædvanligvis tilhører andre partier (Slothuus, 2010: 345). Slothuus kom frem til, at det havde større betydning for respondentens evaluering af et budskab, hvem der var afsender af dette, end hvad der rent faktisk var indholdet af udmeldingen. Med andre ord var det vigtigere for respondenterne, at afsenderen af nyheden var fra et parti, som personen stemte på, end hvad der rent faktisk blev meldt ud (Slothuus, 2010: 357-358). Her minder Slothuus’ konklusioner om den, der blev begået i Baskerlandet som nævnt tidligere.

1.6 Afgrænsning af undersøgelse og udvælgelse af empiri

I henhold til at afgrænse perioden, der fremgår af undersøgelsen, benyttes Infomedia til at indfange den mest relevante periode ud fra en forventning af, at de traditionelle mediers omtale af sagen korrelerer kraftigt med politikernes. Dette nødvendiggøres, da specialegruppen ikke har et indsamlingsværktøj lignende Zappavignas i hænde, som

¹⁰ Rune Slothuus er professor i politisk videnskab på Aarhus Universitet

muliggør optælling af det samlede antal facebook-opslag om minksagen. Den periode, der udvælges, er således dén, hvor sagen er mest omtalt i de traditionelle medier, hvilket antages at afspejle sig i omtalen på Facebook. I perioden fra dagen for det famøse pressemøde, d. 4. november, 2020, og en måned frem, til d. 4. december, fremgik 2.849 artikler med omtalen af ordet “minksag” eller “minkskandale”. Fra d. 4. december, 2020, til d. 4. januar, 2021, fremgik der på infomedia 911 artikler, mens der fra 4. januar, 2021 til d. 4. februar, 2021, fremgik 255 artikler. Den efterfølgende måned falder antallet af artikler til 92 artikler. Der afgrænses således til perioden fra d. 4. november, 2020, til og med d. 4. februar, 2021, da dette er perioden, hvori minksagen er mest omtalt.

En anden afgrænsning, specialegruppen gør brug af i specialeopgaven, er afgrænsningen af hvilke politiske ledere, der inddrages i undersøgelsen. Der afgrænses her til de politiske ledere med plads i Folketinget, som var opstillingsberettigede ved seneste Folketingsvalg. Dette betyder, Alternativet og Kristendemokraterne er fravalgt, idet deres partileder ikke sidder i Folketinget, ligesom Frie Grønne og Moderaterne er fravalgt, da partierne ikke var opstillede til seneste Folketingsvalg. Det skal her indvendes, at nogle partier i Folketinget ikke har politiske ledere, men i stedet partiformænd, politiske ordfører og lignende. I det følgende bruges begrebet politisk leder som samlende betegnelse, underforstået de alle omtales som politiske ledere.

Dette vil sige, undersøgelsen tager udgangspunkt i Socialdemokratiets formand, Mette Frederiksen, den datidige formand i Dansk Folkeparti, Kristian Thulesen Dahl, Nye Borgerliges formand, Pernille Vermund, Liberal Alliances formand, Alex Vanopslagh, Venstres formand, Jakob Ellemann-Jensen, Konservatives formand, Søren Pape Poulsen, Socialistisk Folkepartis formand, Pia Olsen Dyhr, Radikale Venstres politiske leder, Sofie Carsten Nielsen samt Enhedslistens daværende politiske ordfører, Pernille Skipper. Årsagen til, specialet afgrænser sig til politiske ledere og ikke eksempelvis politikere med forskellige ordførerskaber, er, at de politiske ledere i vidt omfang lægger partiernes politiske linje, hvormed de agerer som repræsentanter for partiet i deres diskursive udøvelse. Derudover har de politiske ledere traditionelt set flest følgere på sociale medier, som specialet vedrører, hvorfor de har så meget desto større indflydelse på den problemstilling, specialet vedrører.

2. Forskningsdesign og videnskabsteori

Følgende afsnits formål er at belyse specialegruppens forskningsdesign og videnskabsteoretiske udgangspunkt. Dette gøres for at forbedre læserens forståelse af de konkrete fremgangsmåder, specialegruppen gør sig i speciale, samt de konsekvenser det har for specialets konklusioner. Når analysen læses, har læseren dermed en bedre forståelse for, hvilke styrker og svagheder analysen har, og får derigennem en forståelse for, i hvilket omfang specialet kan bidrage til forskningsområdet.

2.1 Forskningsdesign - Mixed Methods

Specialet tager udgangspunkt i to forskellige undersøgelsesdesigns i besvarelsen af problemformuleringen. Der er således tale om *mixed methods*, hvor både kvantitative og kvalitative undersøgelsesdesigns kombineres. Mixed-methods metodologien handler om, hvordan forskellige metodiske tilgange fungerer i samspil med hinanden, hvorfor de forskellige designformer, der anvendes i specialet, kortlægges i det følgende afsnit. (Frederiksen, 2015: 202)

Mixed methods indeholder et antal strenge, hvilket vil sige enkelte delanalyser, som sammen supplerer og understøtter hinanden som en del af en helhed. Formålet er, at de forskellige metodiske tilgange i samspil med hinanden forbedrer mulighederne for at besvare problemstillingen, sammenlignet med hvis der var afgrænset til en enten kvalitativ eller kvantitativ metodisk tilgang (ibid.). I specialet anvendes den mixed methods tilgang, som kaldes et *indlejret design*. I det indlejrede design bevæges fra den ene streng, altså den ene analysedel, til den næste sekventielt eller parallelt. I specialet gøres førstnævnte, idet specialegruppen først undersøger det kvalitative, i form af diskursanalyse, og derefter det kvantitative, i form af et eksperimentelt surveydesign. De enkelte strenge prioriteres i det indlejrede design ikke lige højt, og undersøgelsen anvender én overordnet metodisk fremgangsmåde, som vægtes højere end den anden. I specialet vægter den kvalitative analyse højere end den kvantitative analysedel. Den supplerende, kvantitative streng, udgør således et mindre delstudie, der tjener til formål at afprøve enkelte af de kvalitative konklusioner i en statistisk generaliserbar form (Ibid.: 204). Ambitionen ved dette er, at specialegruppen kvalitativt får lov til at undersøge casen om minksagen med henblik på at klarlægge politiske ledes diskursive fremstillinger af sagen, som efterfølgende i et delstudie kvantitativt isoleres fra diskursens afsender, hvorefter effekten af diskursen testes.

2.2 Socialkonstruktivisme

Dette afsnit har til formål at uddybe specialegruppens videnskabsteoretiske udgangspunkt for den første, kvalitative analysedel. Delanalysen udarbejdes ud fra en diskursanalytisk tilgang, hvorfor specialegruppen tager udgangspunkt i et socialkonstruktivistisk forståelsesgrundlag. Delanalysen bygger dermed på en forståelse af det sociale som et produkt af sociale konstruktioner, der formes gennem diskursive formationer, som kan analyseres ved hjælp af diskursive analyseredskaber (Hansen, 2014: 448). I henhold til specialets undersøgelsesfelt betyder dette, at de politiske ledere gennem deres facebook-opslag bidrager til en bestemt virkelighedskonstruktion og opfattelse af virkeligheden. For at nedbryde denne er det nødvendigt med videnskabelige analyseredskaber, såsom diskursanalysen, hvis formål er at dekonstruere diskursernes interne logikker, som ellers tages for givet.

I kraft af, at diskursteorien bygger på et konstruktivistisk standpunkt, kommer epistemologien før ontologien, modsat traditionel videnskabsteori. Dette betyder, at erkendelsen af virkeligheden kommer før de ontologiske svar, som epistemologien medfører. (Hansen, 2014: 441) Den epistemologiske antagelse er, at det må erkendes, at videnskab er et produkt af den hegemoniserede opfattelse af virkeligheden. Hegemoni skal forstås som den sociale konstruktion, som opnår status som den dominerende, der er så bredt anerkendt, at den kan defineres som sandhed. Erkendelsen er socialt konstrueret, og en absolut sandhed om viden er derfor ikke eksisterende og umulig at opnå. Snarere eksisterer denne kontingent (Hansen, 2014: 450). Med andre ord må selve forståelsen af, hvad videnskab er, dermed erkendes også at være social konstrueret, og at denne kunne være anderledes (Collin, 2015: 326). Den udlagte epistemologi medfører en ontologisk forståelse af den sociale verden som en social konstruktion. Virkelighedsforståelsen dannes dermed af diskurser, som er relative til hinanden og konstruerer betydninger. Dette vil sige, diskurser ikke er absolutte og velafgrænsede størrelser, men kun kan anskues analytisk og relativt til hinanden (Hansen, 2014: 442).

Som følge af det ontologiske udgangspunkt - at den sociale verden er en konstruktion - nødvendiggøres en metodologi, der dekonstruerer denne sociale konstruktions underlæggende sandheder og meningsproduktion, som tages for givet. I kraft af diskursteoriens epistemologiske udgangspunkt, kan denne metodologi dog ikke føre til objektive og universelle sandheder, da videnskab, ligesom diskurser, er udtryk for social praksis. Derfor har diskursteorien ikke en på forhånd bestemt fremgangsmåde- eller metode

med entydige regler, men bygger snarere på velbegrundet refleksion (Hansen, 2014: 456-457).

Den af specialegruppen udvalgte poststrukturalistiske diskursanalyse, som uddybes i afsnittet om Laclau og Mouffes diskursteori, gør op med tidligere strukturalistiske strømninger, som forsøgte at forklare handlinger på baggrund af bagvedliggende strukturer. Poststrukturalismen adskiller sig her gennem sin forklaring af aktørers muligheder for at gøre en forskel og kritiserer strukturalismen for at reducere handlende subjekter til strukturelle positioner uden selvstændig handlekraft. (Torfing, 2013: 197-199)

Strukturalismen anser identitet og handlingsmotive som formet af sociale, politiske og økonomiske strukturer, som er så faste og totaliserende, at enhver selvstændig handlekraft og mulighed for at gøre en forskel forsvinder. (Torfing, 2013: 197) Det er grundlæggende i poststrukturalismen, at den materielle verden, hvis eksistens ikke er betinget af vores bevidsthed, anerkendelse og sprog først bliver tilgængeligt og meningsudfyldt i konstruktionen af disse som havende en bestemt form gennem sproglig mediering (Torfing, 2013: 198). Magt og politik anses i poststrukturalismen som elementer, der skaber sociale, politiske og økonomiske diskurser, der tillader os meningsfuldt at fortolke verden (Torfing, 2013: 199). Politik og magt er således tæt forbundet med talehandlinger, der privilegerer visse og udelukker andre vidensformer, forestillinger og handlinger. Laclau definerer konkret politik som dilemmafyldte beslutninger i fravær af regler, normer og rationalitet, som entydigt kan fremhæve en specifik løsning, og hvor valget af en løsning derved nødvendigvis vil medføre debattering af andre mulige løsninger (Torfing, 2013: 199).

Ernesto Laclau og Chantal Mouffes poststrukturalistiske forståelse - som specialet tager udgangspunkt i - medfører, at diskurser konstruerer den sociale verden i betydning, og at denne aldrig kan fastlåses som følge af sprogets grundlæggende ustabilitet. Diskurser omformes således konstant i kontakten med andre diskurser. Diskurser kæmper om at definere den sociale virkelighed, hvorfor nøgleordet i Laclau og Mouffes diskursteori er *diskursiv kamp*, som uddybes senere i afsnittet om Laclau og Mouffes diskursteori (Phillips & Jørgensen, 1999: 15).

2.3 Kritisk realisme

Specialets eksperimentelle survey beror sig på en kritisk realistisk videnskabssteoretisk position og lægger sig derfor et sted mellem den kritiske rationalisme og konstruktivismen. Specialegruppen skifter således videnskabssteoretisk position fra den tidligere socialkonstruktivistiske, hvilket har den styrke, at specialegruppen derved formår at anvende kvantitativ analysemetode til at belyse effekten af måden, hvorpå diskurser er med til at konstruere meninger. Den kritiske realisme adskiller sig fra socialkonstruktivismen på flere områder, men deler ligeledes visse principielle forståelser, der gør kombinationen mulig. Disse ligheder findes i positionernes anskuelse af ”struktur-aktør” forholdet. I den kritiske realisme anskues forandring ej heller som deterministisk. Strukturer i samfundet er påvirkelige og kan forandres gennem sociale interaktioner gennem socialisering, hvori vi som mennesker påvirkes af samfundsstrukturer og samtidig påvirker disse strukturerer. Den kritiske realisme antager dermed også, at mennesket, gennem socialisering, påvirkes i sit tanke- og handlingsmønster, ligesom socialkonstruktivismen foreskriver det, hvor socialisering dog spiller en langt større rolle i kraft af socialkonstruktivismens præmis om, at intet kan stå uden for diskurserne og alt er socialt konstrueret. (Ingemann, 2013: 95)

Den kritiske realisme inddrager begreberne ”magtstrukturerer” og ”institutionelle forhold” til at beskrive disse socialiseringsmekanismer men baseres metodisk på kritisk rationalistiske metoder. Derfor anerkender den kritiske realisme kausale mekanismer og fokuserer på at afdække kausale sammenhænge og rationelt udlede, hvad der kan betragtes som kausaliteter, og hvad der er sandt, og hvad der er falskt. (Ibid.: 93) Specialegruppen adskiller sig fra rationalismen gennem antagelsen af, at kausale sammenhænge er tilstedeværende gennem magtmekanismer (Ibid.: 94). Kausaliteten af disse undersøges i specialets eksperimentelle survey ved at teste effekten af visse diskursive fremstillinger, som gennem diskursive kampe søger at opnå magt til at definere elementer af minksagen. (Ibid.: 94)

Den kritiske realismes ontologiske afsæt består i, at verden, herunder den samfundsmæssige, eksisterer uafhængigt af observatøren. Virkeligheden og samfundsmæssige sammenhænge anses som yderst komplekse og består af mange forskellige lag og et væld af sammenhænge, der varierer inden for den samfundsmæssige kontekst (ibid.: 89, 96). For den lineære regressionsanalyse har dette den betydning, at de samfundsmæssige sammenhænge mellem diskurser og befolkningens meningsdannelse gøres målbare.

I specialet benyttes således to forskellige videnskabsteoretiske positioner, som i deres ontologiske betragtning er modstridende. Årsagen til, specialegruppen alligevel vælger at forene dem, er, at begge anser det samfundsmæssige som konstitueret i relationer mellem mennesker. (ibid.: 95) Begge positioner anerkender således en eksisterende effekt af *magtmekanismer*, såsom diskurser, til trods for, at positionerne vægter betydningen af disse forskelligt. Den kritiske realisme inddrages således, idet den åbner for metodiske fremgangsmåder, som gør de socialkonstruktivistisk erkendte diskurser kalkulerbare og målelige, hvilket socialkonstruktivismen i sig selv ikke formår.

3. Kvalitativt teori- og metodeafsnit

I specialet er metodeafsnittet opdelt således, at der først redegøres for de kvalitative, metodiske elementer i specialet, hvorefter der redegøres for de kvantitative metodeovervejelser. Dette gøres, da metodeafsnittene dermed stemmer overens med, hvordan specialets analysedel er opbygget, hvormed både specialets metode- og analyseafsnit fremstår stringente.

3.1 Laclau og Mouffes diskursteori

I specialet bruges Laclau og Mouffes diskursteori til at klarlægge de diskurser, som de politiske ledere anvender til at fremstille minksagen. Når det kommer til diskursteoriens konkrete, metodiske tilgang, er denne ikke entydigt og fast defineret, men et resultat af refleksioner med udgangspunkt i Laclau og Mouffes værker, *“Hegemony and Socialist Strategy”* og *“New Reflections On the Revolution of Our Time”* (Hansen, 2014:441, 457). Eksempler på forskere, der har medvirket til udviklingen af begrebsapparatet, er Carpentier¹¹, De Cleen¹², Dahlberg¹³, Phelan¹⁴ og Torfing¹⁵, og den diskursanalytiske tilgang uddybes i det følgende afsnit. (Phillips, 2015: 314, 602)

¹¹ Nico Carpentier, Prag Universitetet, forsker i kommunikation og diskurser

¹² Benjamin De Cleen, Vrije Universitet Brussel, Forsker i Populisme og diskurser

¹³ Lincoln Dahlberg, University of Queensland, Forsker i diskursteori

¹⁴ Sean Phelan, Massey University, professor i kommunikation

¹⁵ Jacob Torfing, Roskilde Universitet, Politolog og forsker i både kvalitativ og kvantitativ metode

Laclau og Mouffes teoretiske position baseres på en forståelse af samfundet som noget, der ikke findes en objektiv art af, hvor alt har sin faste plads. Deres grundantagelse er, at alting er *kontingent*, hvilket vil sige, at alle diskurser og artikulationer kunne være anderledes og kan ændre sig. Dette gør sig gældende for al samfundsmæssighed (Phillips & Jørgensen, 1999: 67-68). Eksempelvis vil individers identificering som tilhørende bestemte samfundsklasser ikke være et udtryk for, at samfundet objektivt set er opbygget af netop disse klasser, men snarere et udtryk for en midlertidig diskursiv fastlåsning, hvor alternative identifikationsmuligheder er lukket ude. (Jørgensen & Phillips, 1999: 51)

Diskurser skal ifølge Laclau forstås som en fastlæggelse af betydning inden for et bestemt domæne. (Laclau, 2005: 68) Det er diskursanalysens formål at kortlægge de processer, hvori der kæmpes om, hvordan tegns betydning skal fastlægges. Tegn udgør diskurser og skal forstås som, hvad i en diskurs kan betegnes som *momenter* i et system, og hver af tegnenes betydning bestemmes af deres relation til hinanden (Jørgensen & Phillips, 1999: 36).

Diskurser søger at udelukke alternative meningstilskrivelser i et forsøg på at skabe entydighed omkring diskursens tegn. Tegnene i diskurser består af en række begreber. Derfor søger diskursanalysen at fokusere på konkrete udtryk i diskursernes egenskab af artikulationer, hvilket vil sige, at diskursanalysen søger at afdække, hvilke betydninger diskurserne søger at etablere ved at sætte begreber i relation til hinanden, og hvilke betydningsmuligheder dette udgrænser (Jørgensen & Phillips, 1999: 40). Laclau og Mouffe anser det diskursive felt i relation til en specifik diskurs som diskursens ydre; det som diskursen udelukker og konstitueres i forhold til. Det er et reservoir af andre meningstilskrivninger, som den aktuelle diskurs udelukker, men som eksisterer i alternative diskursive konstitutioner (Jørgensen & Phillips, 1999: 36-37).

Diskurser organiseres omkring tegn, som kaldes *nodalpunkter*, hvilke er krystalliseringspunktet i den enkelte diskurs. Nodalpunkter er tegn, som i sig selv er tomme i sin betydning. Der eksisterer ikke en entydig forståelse af disse; i stedet søger diskurser at konstruere betydningen (Laclau, 2005, 69). Når man har lokaliseret de tegn, som er nodalpunkter i en given diskurs, kan en analyse foretages med henblik på at afdække alternative diskursers definitioner af selvsamme nodalpunkter, og således belyse den diskursive kamp om betydningsdannelse af både nodalpunkterne og tegn, der sættes i forbindelse med disse og samtidig kortlægge diskursernes strukturering. Nodalpunkters mening er således afhængig af diskursernes strukturering. (Phillips, 2015: 314). I relation til

specialet er minksagen lokaliseret som nodalpunkt, hvilket således vil være analysens hovedpunkt for, hvad de forskellige diskurser søger at meningsudfylde. specialets empiriske materiale i form af facebook-opslag er udvalgt på baggrund af netop dette nodalpunkt. Nodalpunkter tillægges mening i kraft af, at de sættes i ækvivalens med andre tegn, som gennem tegnenes betydning meningsudfylder nodalpunkter. Et eksempel på sådanne meningsudfyldende ækvivalenskæder kunne være begreberne *'frie valg'* og *'ytringsfrihed'*, såfremt et nodalpunkt bestod i *'liberalt demokrati'*. Det er derved muligt at afdække nodalpunkter ved at følge ækvivalenskæders sammenkobling og betydninger. Det er her relevant at pointere, at ækvivalenskæders etablering af betydning altid etableres relationelt, hvilket vil sige, at betydning af nodalpunkter gennem ækvivalenskæder etableres i forhold til noget, som de ikke er. I henhold til tidligere nævnte eksempel, *'liberalt demokrati'* som nodalpunkt, kan betydningen af dette eksempelvis etableres gennem ækvivalensbegrebet *'frie valg'*, hvorved nodalpunktet konstrueres som værende et nodalpunkt, der ikke kan forbindes med *'tvungne valg'* (Jørgensen & Phillips, 1999: 63).

Flydende betegnere er tegn, som diskurserne kæmper om at meningsudfylde gennem diskursive kampe (Phillips, 2015: 314). Et nodalpunkt er i sig selv en flydende betegnere, men til forskel fra nodalpunkter er flydende betegnere ikke afhængige af hele diskursens strukturering men nærmere afhængige af de dele af diskursens strukturering, som meningsudfylder den flydende betegnere. Disse betegnere er tegn, der i sig selv ikke bærer en betydning, men hvis betydning først konstrueres og indholdsudfyldes gennem de ækvivalenskæder, som tegnene sættes i forbindelse med (Jørgensen & Phillips, 1999: 63). De flydende betegnere gøres entydige af afsenderen af diskursen for dermed at gøre denne virkelighedsdefinerende (Jørgensen & Phillips, 1999: 64). Et konkret eksempel på en flydende betegnere, som senere vil blive anvendt i analysen, er begrebet *"folkesundhed"*. Begrebet er uklart i sin definition med hensyn til, hvad begrebet indebærer, og det er op til afsenderen af diskursen at tilknytte meningsudfyldende ækvivalenskæder til begrebet for at gøre betegneren entydig i sin betydning.

Foruden flydende betegnere eksisterer også *mesterbetegnere* i Laclau og Mouffes diskursanalytiske tilgang. Disse er begreber, som minder om flydende betegnere, men som afsenderen af diskurserne benytter til at betegne grupper af individers identitet og gøre denne entydig. En mesterbetegnere kunne eksempelvis være *"dansker"*, som er et begreb, der benyttes til at definere en konkret gruppes identitet gennem de ækvivalensbegreber, der

sættes i forbindelse med begrebet. Ved at meningsudfylde mesterbetegnere vil aktører definere en hegemonisk forståelse af forskellige gruppers identitet, hvilket desuden kan ske ved at aktører konstruerer sig selv som repræsentant for selvsamme gruppe, eksempelvis danskerne (ibid.: 63-66).

Hegemoni skal forstås som undertrykkelsen af alternative virkelighedsopfattelser, hvor kun én bestemt opfattelse af verden består som den naturlige forståelse; den hegemoniske. Hegemoni opnås gennem diskursive kampe, når én diskurs alene dominerer. Hegemoni kræver dermed antagonismen opløst. For at påvirke den hegemoniske diskurs er det således en oplagt strategi for politikere at anvende diskurser hyppigt i et forsøg på at gøre disse dominerende. I relation til specialet vil den hegemoniske diskurs ikke blive undersøgt og klarlagt. Hegemoni skal nærmere medtænkes som et mål for de analyserede politiske ledere, som præger deres diskurs samt hyppigheden af anvendelsen af denne. (Laclau, 2005: 60-61)

Antagonismer er det diskursteoretiske begreb for konflikter. Antagonismer lokaliseres således der, hvor der er sammenstød mellem de forskellige diskurser. Disse opløses gennem *hegemoniske interventioner*, hvilket vil sige artikulationer, som genopretter entydigheden og undertrykker alternative tilstedeværende opfattelser. En sådan undertrykkelse finder ikke sted, såfremt der ikke eksisterer en dominerende hegemonisk diskurs. De politiske ledere, som specialet analyserer, opsætter derfor antagonismer i deres diskursive fremstillinger af sagen. Antagonismer skal ikke nødvendigvis lokaliseres mellem politiske lederes diskursive fremstilling men kan udledes fra hver enkelte politiske leders diskursive fremstilling, idet hver fremstilling indeholder en implicit identificering af den diskurs, som denne er i kamp med (Jørgensen & Phillips, 1999: 60). Et eksempel herpå er, når en politisk leder fremstiller beslutningen om aflivning af mink som værende baseret på beslutninger uden fagligt belæg. Denne fremstilling er en antagonisme, idet den indebærer en implicit forståelse af, at den modstridende diskurs fremstiller aflivningen som værende fagligt baseret. Antagonismer kan ligeledes angive grupper, hvis identiteter meningsudfyldes - se *mesterbetegnere* - og som gennem diskurser sættes i modsætningsforhold til nodalpunktet. (Laclau, 2005:139-140) Derigennem kan modsætningsforhold mellem forskellige grupper og fænomener skabes.

3.2 Kritik af Laclau og Mouffes diskursanalytiske tilgang

Laclau og Mouffes diskursteori er ikke uanfægtet. I det følgende præsenteres læseren for noget af den kritik, der er af Laclau og Mouffe, for at belyse potentielle svagheder ved anvendelsen af denne diskursteori.

Laclau og Mouffes grundantagelse i deres diskursteori er, at alting er kontingent. Det vil sige, at alle diskurser og artikulationer kunne være anderledes og kan ændre sig således, at de bliver anderledes. Kritikere af denne antagelse tæller diskursteoretiske forskere af andre grene såsom Lilie Chouliaraki¹⁶ og Norman Fairclough¹⁷. De mener, at Laclau og Mouffe overvurderer denne forandringsmulighed og fremhæver i den forbindelse, at folks diskurs ofte er underlagt stærke begrænsninger, som stammer fra andre steder end det diskursive niveau. I stedet påvirker for eksempel strukturelle afhængighedsforhold aktørers muligheder såsom klasse, etnicitet eller køn. De strukturelle forhold mener Fairclough og Chouliaraki, at Laclau og Mouffe overser i deres kontingente anskuelse af, at alt flyder og at alle muligheder er åbne. Fairclough og Chouliaraki mener ligesom Laclau og Mouffe, at strukturerne er socialt konstrueret, men de anerkender disse som svært foranderlige; permanente i en forstand, hvilket afføder kritikken (Phillips & Jørgensen, 1999: 67-68).

3.3 Fravalg af alternative diskursteoretiske tilgange

Som skrevet tidligere i specialet er diskursanalyse en central del af specialet, og det nedenstående afsnit har til formål at redegøre for fravalg af alternative diskursanalytiske tilgange.

Der er overordnet set tre forskellige diskursanalytiske tilgange. Den første værende kritisk diskursanalyse, i det følgende repræsenteret ved Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse, diskurspsykologien, repræsenteret ved Potter¹⁸ og Wetherells¹⁹ diskurspsykologiske tilgang og den sidste værende den poststrukturalistiske diskursanalyse, repræsenteret ved Laclau og Mouffes diskursanalyse (Phillips, 2015: 302).

Faircloughs kritiske diskursanalyse tager udgangspunkt i sprogstudier, og har derfor et

¹⁶ Lilie Chouliarak, London School of economics, professor i medier og kommunikation

¹⁷ Norman Fairclough, University of London, Professor emeritus inden for lingvistik

¹⁸ Jonathan Potter, Rutgers University, Professor inden for psykologisk diskursteori

¹⁹ Margaret Wetherell, University of Auckland, er professor i diskursteori

snævert fokus på lingvistikken, og i fokuset inddrages blandt andet teorier fra sociologien og kulturteori (Phillips, 2015: 302). Konkret adskiller Fairclough diskursanalysen i tre dimensioner, som skal analyseres hver for sig, men alligevel ikke kan anskues uafhængigt af hinanden. Første element er analyse af lingvistiske elementer, som ordvalg, fraser og kohærens. Andet element er analyse af diskursiv praksis, som berører diskursernes reproduktion af identiteter, sociale relationer og repræsentationer af verden. Det sidste af elementerne er analyse af den sociale praksis, som er den diskursive praksis' rolle i den sociale reproduktion og forandring. Med andre ord er hovedsagen, at et givent dokument ikke kan anskues uafhængigt af tiden, det er produceret i - og som derfor også er nødvendigt at analysere - og at dokumentet så enten kan udfordre eller reproducere den diskursive orden (Phillips, 2015: 308-309). Fairclough har dermed et stort fokus på, hvordan lingvistikken reproducerer eller udfordrer hegemoniske diskurser, betydende hans diskursanalytiske tilgang fravælges i nærværende speciale, idet det ønskes at undersøge diskursive magtkampe om at meningsudfylde minksagen, og ikke enkelt-dokumenters udfordring af den i forvejen hegemoniske forståelse.

Angående Potter og Wetherells diskurspsykologiske tilgang skal denne anses som en socialkonstruktivistisk kritik af kognitivismen, der opfatter mentale kategorier og processer som interne i kognitiv forstand. I stedet hævder Potter og Wetherell, at mentale kategorier og processer er konstitueret gennem kommunikationsprocesser i sociale interaktioner. (Phillips, 2015: 302) Potter og Wetherell er inspireret af Foucaults teori om diskurs og magt som produktiv, forstået som at diskurser er magtudøvelse over subjekter og disses identiteter, hvor analyseobjektet ofte er situationsbestemte relationer mellem forskellige deltagere. Med andre ord er den diskursive magtudøvelses påvirkning af handlingsmønstre og produktionen af identiteter centralt for tilgangen, hvilket nærværende speciale ikke ønsker at undersøge, idet fokuset er konkurrerende diskursers meningsudfyldelse af minksagen. (Phillips, 2015: 316-317) Af denne årsag fravælges Potters og Wetherells diskurspsykologiske tilgang.

3.4 Det kvalitative casestudie

Følgende afsnit uddyber det forskningsdesign i form af casestudiet, som nærværende speciale tager udgangspunkt i. En case kan defineres som en enhed, der observeres på et bestemt tidspunkt, hvor specialegruppens case er politiske lederes diskursive fremstilling af minksagen (Andersen, Binderkrantz & Klemmensen, 2012: 85). Der anvendes en *hypotetisk-*

deduktiv tilgang, hvilket vil sige der tages udgangspunkt i diskursteorien, hvorudfra der undersøges hvordan den etablerede viden indenfor området stemmer overens med den undersøgte case (Bryman, 2016: 21-24). Dette gøres i praksis ved at specialet undersøger diskurserne ved hjælp af Laclau og Mouffes diskursteori ud fra en antagelse af, den generelle diskursteori kan forklare den specifikke case.

I casestudier er det i høj grad teorien som ligger til grund for caseudvælgelsen, idet teori og case skal holdes op mod hinanden. Med henblik på caseudvælgelse skal minksagen betragtes som en unik og kritisk case, og indenfor denne case-type er der tale om en *most-likely* case, da diskursteorien forventes at have gode vilkår for analysen. Med andre ord forventes teorien at kunne besvare problemstillingen, og såfremt den ikke kan det, så er logikken, at den udvalgte teori formentlig heller ikke kan besvare andre, lignende problemstillinger. (Andersen, Binderkrantz & Klemmensen, 2012: 90)

I forhold til hvordan teorien stemmer overens med caseudvælgelsen, er nærværende speciale et *teorifortolkende* casestudie. Teorien fungerer i disse casestudier som en ramme, hvori man med udgangspunkt i teoretisk eller empirisk viden fortolker og afgrænser sin case. Teorien spiller ikke en afgørende karakter i udvælgelsen af empiri i det teorifortolkende design, men den har det formål at belyse de teoretiske begreber, som kommer til udtryk i den valgte case (Antoft & Salomonsen, 2007: 38-40). Casen er dermed teorifortolkende, idet den er med til at klargøre, hvordan diskurser, som bruges i relation til minksagen, ud fra teorien genererer ny empirisk viden.

3.5 Dokumentanalyse

Da specialets kvalitative analysedel tager metodisk udgangspunkt i en diskursanalyse, er der også tale om en dokumentanalyse, hvor dokumenterne i dette tilfælde er empirien i form af politiske ledes facebook-opslag indenfor den afgrænsede periode. Den udvalgte empiri i form af facebook-opslag er dermed noget, der ikke er produceret med henblik på samfundsaglig analyse, og specialegruppen har ikke medvirket i produktionen af dokumentet, hvilket er typisk for dokumentanalysen (Lynggaard, 2015: 156).

Begrebet dokument betyder i denne sammenhæng “sprog”, og dokumenter skal dermed ikke nødvendigvis ses som dokumenter i konkret forstand, da dokumentanalyse også indbefatter

eksempelvis facebook-opslag og lignende. Dokumentanalyse refererer således til analyse af, hvad der betegnes som sprogligt materiale, der er fikseret i en given kontekst og tid. I nærværende speciale er der tale om analyse af sekundære dokumenter, idet dokumenterne i form af facebook-opslag er tilgængelige for alle, og er produceret i nærhed af de begivenheder, som dokumenterne refererer til (Lynggaard, 2015: 153-154). De udvalgte dokumenter i form af facebook-opslag, som specialet konkret udvælger, er opslagene som de politiske ledere selv har delt af andre, skrevet selv, samt vedhæftede billeder og videoer, som specialegruppen transskriberer. Dette betyder også, at indholdet af links, der fører brugeren ud på andre hjemmesider - eksempelvis nyhedssider - er fravalgte.

Det er et kendetegn for dokumentanalysen, at den ofte kombineres med andre metoder, såsom interviews eller i dette tilfælde en regressionsanalyse. Sidstnævnte ses dog - som før beskrevet - sjældent i kombination med diskursanalyser, og formålet med kombinationen er at kunne måle diskursernes konkrete effekt (Lynggaard, 2015: 153-154). Af denne årsag forventes den kvantitative del af specialet at styrke og understøtte diskursanalysen af den udvalgte empiri.

3.6 Kvalitetskriterier

Følgende afsnit har til formål at præsentere, hvordan de forskellige kvalitative kvalitetskriterier kommer til udtryk. Hensigten er at øge læserens forståelse for de styrker og svagheder, som specialets case indeholder.

3.6.1 Intern validitet

Intern validitet angår sammenhængen mellem specialets teori og det, der undersøges (Bryman, 2016: 384). Den interne validitet er meget lig målingsvaliditet, idet begge har til formål at sikre sammenhængen mellem teori og operationalisering af begreberne (Andersen, 2012: 98-100). I specialets kvalitative sekvens, som består af diskursanalysen, er den interne validitet afhængig af, at specialegruppen formår at drage konklusioner på politiske lederes diskursive fremstilling af sagen på Facebook i den afgrænsede periode på baggrund af Laclau og Mouffes diskursteorier. I kraft af specialegruppen undersøger diskurser, er det oplagt at tage udgangspunkt i netop diskursteorier. En problemstilling for den interne validitet kan her være, at den teoretiske tilgang ikke er fast defineret og metodisk stringent på tværs af undersøgelser, da Laclau og Mouffes tilgang - som før beskrevet - er baseret på andres

ekstrapolering af deres værker, hvorfor specialet også indbefatter sekundær litteratur. Manglen på teoretisk entydighed er dog også en styrke, da det muliggør tilrettelæggelse af en analytisk fremgangsmåde, som passer til analyse af facebook-opslag.

3.6.2 Ekstern validitet

Ekstern validitet handler om generaliserbarhed. I nærværende speciale er den eksterne validitet et udtryk for, i hvor høj grad de diskursive fremstillinger, som er blevet benyttet i minksagen, kan generaliseres. I casestudier er den eksterne validitet oftest begrænset, da der tages udgangspunkt i et specifikt tidspunkt og en afgrænset hændelse, som i tilfælde af høj ekstern validitet skal være repræsentativ for hele samfundet (Ibid.: 384). Specialet afgrænser sig til at undersøge diskurser på Facebook inden for den angivne periode og søger ikke at generalisere til diskurser uden for denne, hvorfor specialegruppen ikke støder på denne problemstilling. Afgrænsningen forhindrer derfor en svækkelse af ekstern validitet, hvad dette angår. Diskurser er som før beskrevet altid fikseret i tid og sted relativt i forhold til hinanden, hvorfor diskurser altid vil være unikke og ikke bredt generaliserbare. Dette betyder, diskurser ikke kan relateres til andet end eget fikseringspunkt inden for specialegruppens afgrænsning. Specialegruppen har ydermere søgt at sikre høj ekstern validitet gennem kodningsprocessen, som uddybes i afsnittet, *specialets kodningsproces*.

3.6.3 Intern reliabilitet

Den interne reliabilitet er et forskningskriterie, som blandt andet handler om antallet af observatører på et studie. Hvis der er mere end én, skal der være enighed om, hvordan der analyseres samt hvilke konklusioner, der kan drages (Ibid.: 390). Den interne reliabilitet i specialet realiseres ved at skabes en fælles forståelse for genstandsfeltet. For at se hvordan dette er gjort i behandlingen af den indsamlede empiri, se afsnittet om *specialets kodningsproces*.

3.6.4 Ekstern reliabilitet

Den eksterne reliabilitet handler om, hvorvidt en undersøgelse eller et studie er i stand til at blive repliceret. Når man arbejder kvalitativt, vil omstændigheder, miljø og situationer ofte være skiftende. Dette kan gøre det besværligt at opnå den historisk samme sociale situation, hvilket kan gøre ekstern reliabilitet vanskeligt at sikre (Ibid.: 390-391).

For at øge den eksterne reliabilitet har specialegruppen fokuseret på gennemsigtighed og konsistens. Helt konkret har specialegruppen lavet en udførlig beskrivelse af specialets operationalisering af begreber, der hjælper læseren med at danne et overblik og gør læseren bekendt med refleksioner og overvejelser, som specialegruppen har gjort sig i forbindelse med udarbejdelsen af specialet. Se afsnit om *analysestrategi* for denne operationalisering.

3.7 Specialets kodningsproces

Kodning er karakteriseret som tematiske inddelinger af den indsamlede empiri i form af mindre brudstykker, sorteret efter nøgleord og -sætninger. Således brydes empirien op i mindre komponenter, der senere kan forbindes, sammenlignes og behandles i relation til hinanden. (Jakobsen, 2012: 177-178) Kodnings relevans ved indsamlet empiri til brug i diskursanalyser er, at den brudmæssige opdeling af de store empiri-mængder muliggør dybdegående analyse.

For at sikre specialegruppens kodningsreliabilitet anvendes både *åben kodning*, *lukket kodning* samt *intra- og interkodning* i behandlingen af empiri vedrørende specialets kvalitative analysedel, og disse forskellige kodningstyper uddybes i det følgende.

Først benyttes åben kodning på facebook-opslagene, hvilket vil sige kodning uden at gøre brug af på forhånd definerede koder. Praktisk viser dette sig ved, at specialegruppen først og fremmest finder alle facebook-opslag, som de politiske ledere har skrevet inden for den afgrænsede periode fra den 4. november, 2020, til den 4. februar, 2021. Herefter udvælges dem, der specifikt relaterer sig til minksagen, hvilket konkret vil sige i alt 104 opslag. Formålet med den åbne kodning er dels at sortere opslag, der handler om minksagen, fra andre opslag, og dels at finde ud af hvordan de politiske ledere grundlæggende diskursivt meningsudfylder minksagen (Ibid.: 177-178).

Efter den åbne kodning foretages lukket kodning. Dette vil sige, facebook-opslagene kodes efter klart definerede koder, som er udledt på forhånd, hvilket i dette tilfælde vil være efter de nodalpunkter, ækvivalenskæder, antagonismer, flydende betegnere og mesterbetegnere, som kan udledes af Laclau og Mouffes diskursanalytiske tilgang, se *analysestrategi* (Ibid.: 182). Konkret har specialegruppen i den lukkede kodningsproces analyseret hvert eneste facebook-opslag, som blev fundet i den åbne kodningsproces. I analysen lokaliserer specialegruppen

brugen af, hvad Laclau og Mouffe definerer som *tegn*, se afsnittet om *Laclau og Mouffe diskursteori*. Specialegruppen sætter herefter Laclau og Mouffes diskursanalytiske begreber på de lokaliserede tegn. Et eksempel på et sådant kodet tegn kunne eksempelvis være “*skandale*”, som jævnført specialets analyse er et begreb, som særligt benyttes af oppositionens politiske ledere i omtalen af minksagen. Kodningsprocessen foretages med udgangspunkt i inter- og intrakodning, som styrker koderelibiliteten.

Interkodningen består af, at facebook-opslagene kodes flere gange af forskellige personer, uafhængigt af hinanden. Formålet er, at koder, hvori der er et sammenfald, medtages. I dette speciale gør det sig gældende ved, at specialegruppens medlemmer kodede facebook-opslagene hver for sig i kodningsprocessen, før de afkodede dokumenter diskuteres, hvilket styrker kodningsreliabiliteten (Ibid.: 185).

Der er ligeledes gjort brug af intrakodning, hvilket betyder, specialegruppen løbende har kodet opslagene flere gange og på forskellige tidspunkter, hvor kendetegnet for stærke koder, som medtages i specialet, er, at de gør sig gældende ved at gå igen under flere forskellige kodninger, foretaget uafhængigt af hinanden (Ibid.: 185). Således blev de koder, som specialegruppen fandt frem til i de politiske lederes facebook-opslag, løbende diskuteret for at sikre kodningsreliabiliteten.

Ovenstående er gjort for at sikre en høj kodningsreliabilitet, hvor koderne er gennemarbejdet flere gange uafhængigt af hinanden. Formålet er at skabe en gennemarbejdet og fokuseret analyse, der ikke bærer præg af tilfældige koder i form af lemfældigt indsamlet empiri.

4. Kvantitativ teori og metode

Afsnittets formål er at redegøre for de teoretiske overvejelser, som er gjort sig i forbindelse med det eksperimentelle surveydesign. Dette gøres for at give læseren indsigt og overblik til opgavens kvantitative analysedel.

4.1 Zaller - The Nature And Origins Of Mass Opinion

Når det kommer til undersøgelser af meningsdannelse, er bogen *“The Nature And Origins Of Mass Opinion”*, som er skrevet af John Zaller²⁰, væsentlig at inddrage. Årsagen er, at Zaller med begreber som politisk bevidsthed og prædisposition sætter ord på væsentlige aspekter af befolkningens meningserklæringer, som have en indflydelse på resultaterne af specialets eksperimentelle survey, hvorfor de inddrages som variable i regressionsanalysen.

I nævnte bog fra 1992 beskrives blandt andet, hvordan eliten, defineret som politikere, medier og lignende, gennem elitediskurser kan påvirke befolkningens meningserklæringer til forskellige issues. (Zaller, 1992: 6-8) Med andre ord lægger specialets emnefelt sig op ad Zallers, ligesom den grundlæggende præmis, Zaller arbejder indenfor, er, at den politiske elite har en stor indflydelse på befolkningens holdninger gennem elitens diskursive magtudøvelse. Zallers teoretiske grundlag bygger således på en *“top-down”* approach. Derfor er Zaller også kritiseret, da han i stort omfang fratager befolkningen agens og selvstændighed i holdningsdannelsen og videre reducerer mediefolk til at være budbringere for politiske aktørers kommunikation (Friedman, 2012: 417-418).

Respondenternes besvarelser i den eksperimentelle survey kan bedst beskrives som et udtryk for, hvad Zaller kalder for meningserklæringer. Årsagen er, respondenternes besvarelser rettere er et udtryk for respondenternes følelser til spørgsmål i besvarelsesmomentet. Der er - ifølge Zaller - således ikke tale om konsistente og inkarnerede holdninger til det adspurgte. Med andre ord danner respondenter blandt andet meningserklæringer ud fra de stimuli, de udsættes for i forbindelse med spørgsmålets formulering samt, men også top of head information, som uddybes i fjerde aksiom i dette afsnit. Meningserklæringer er derfor ikke nødvendigvis et udtryk for reelle holdninger og dybdegående refleksioner over spørgsmålet (Zaller, 1992: 35).

Når det konkret kommer til befolkningens meningstilkendegivelse, udvikler Zaller RAS-modellen, som forsøger at forklare, hvordan befolkningen modtager politisk information og derudfra danner sine holdninger (Ibid.: 58). Zallers teoretiske overvejelser er derfor relevante at inddrage i specialets eksperimentelle surveydesign. Herudover forventes det ud fra

²⁰ John Zaller er politolog ved University of California

modellen, som uddybes i det følgende, at politisk bevidste er mindre tilbøjelige til at lade sig påvirke af politikernes diskursive fremstilling, end politisk ubevidste. Inddragelsen af Zaller i eksperimentelle surveydesigns, der forsøger at indfange respondenteres meningserklæringer, er langt fra unik, da blandt andre førnævnte Slothuus også benytter Zaller til at opstille en række hypoteser i "*More Than Weighting Cognitive Importance: A Dual-Process Model of Issue Framing Effects*" (Slothuus, 2008: 6-8).

RAS står for "*Receive-Accept-Sample*", og går kort sagt ud på, at individet først modtager information, derefter enten accepterer eller forkaster den modtagne information og til sidst sammensætter sin mening til et givent politiske standpunkt ud fra den viden, individet har om emnet på pågældende tidspunkt (Zaller, 1992: 58).

RAS modellen indeholder fire aksiomer, der fortæller om modtagelsen af information, behandlingen af den samt den efterfølgende meningstilkendegivelse. Zaller beskriver, at de fire aksiomer ikke er individuelt originale, og at modellen ikke forventes at være en perfekt gengivelse af meningserklæringen, men at den er baseret på empiriske erfaringer og derfor forventes at have en forklaringskraft (Ibid.: 42). Med andre ord inddrages den velvidende, at den ikke er komplet og fyldestgørende.

Første aksiom, A1, hedder *reception* - således *receive* i RAS modellen - og har til formål at beskrive, hvordan individet modtager - eller ikke modtager - politisk information. Når Zaller nævner informationer, menes alle typer information, hvad enten der er tale om eksempelvis nyhedsstof eller informationer af mere ideologisk og politisk karakter. Hovedsagen i aksiomet er, at jo større politisk bevidsthed et individ har om et issue, desto mere sandsynligt er det, at individet modtager politiske informationer vedrørende dette emne. (Ibid.: 42-44) Relateret til specialet betyder dette, at folk, der har en høj politisk bevidsthed, modtager flere informationer om minksagen end folk, der ikke har en høj politisk bevidsthed relateret til sagen. Politisk bevidsthed er således først og fremmest forbundet med en øget modtagelse af informationer, og sekundært evnen til at behandle den modtagne information kritisk. Med andre ord består den politiske bevidsthed af to elementer, både evnen til at modtage og behandle - for således at absorbere - information. Af denne årsag refererer politisk bevidsthed af Zaller som "*the extent to which an individual pays attention to politics and understands what he or she has encountered*". (Ibid.: 21) Hvordan specialegruppen konkret udformer en

variabel, der har til formål at måle respondenternes politiske bevidsthed ud fra Zallers definition, står beskrevet i *politisk bevidsthed* afsnittet.

Andet aksiom, A2, hedder *resistance*. *Resistance* aksiomet er en del af “*accept*” i RAS-modellen og handler om modstandsdygtighed over for den information, respondenter får præsenteret. Sagen er her, at individer har en tendens til at forkaste nyheder og informationer, der strider imod deres politiske prædispositioner. (Ibid.: 58) Politiske prædispositioner definerer Zaller som summen af de politiske holdninger, som et individ har på et givet tidspunkt. Dette vil sige både dybtliggende ideologiske holdninger samt holdninger til issues, der i større omfang er præget af lemfældighed (Ibid.: 22-23) I henhold til specialet har andet aksiom den konsekvens, at respondenterne formentlig vil afvise diskursive fremstillinger, der strider mod deres politiske prædisposition. En vigtig teoretisk tilføjelse er her, at individerne kun forkaster politisk information, såfremt de er bevidste om, at den strider mod deres politiske prædisposition, betydende at personer med lav politisk bevidsthed er mere tilbøjelige til at godkende politisk information, der strider imod deres prædisposition end personer med høj politisk bevidsthed. Sidstnævnte vil i større omfang være i stand til at forstå, at fremstillingen strider imod deres politiske prædispositioner, hvorfor de afviser fremstillingen, mens førstnævnte ikke vil være i stand til dette. (Ibid.: 58) I relation til specialet forventes det derfor, at respondenter med høj politisk bevidsthed vil være mindre tilbøjelige til at blive påvirket af survey-manipulationen end respondenter med lav politisk bevidsthed, hvilket nødvendiggør at kontrollere for politisk bevidsthed i det eksperimentelle surveydesign, se afsnittet om *politisk bevidsthed*.

Aksiom tre, A3, handler om *tilgængelighed*. Pointen er her, at jo mere nylig et individ har modtaget en politisk information, desto større indflydelse har informationen på individets meningserklæringer. Med andre ord lægger individet i situationer, hvor vedkommende skal tage stilling, større vægt på informationer, individet har modtaget for nyligt, end informationer, individet har modtaget for længe siden. (Ibid.: 48-49). Relateret til specialet betyder dette, at den nylige information, som kommer til at fremgå af surveyen, forventes at vægte højere end de diskursive fremstillinger, respondenterne før har været udsatte for og som ligger længere tid tilbage.

Fjerde og sidste aksiom, A4, har navnet *respons* og handler om individets meningserklæringer til givne issues. Forståelsen er her, at individer tager stilling til politiske

spørgsmål med udgangspunkt i det, der er *“top of head”* (Ibid.: 49). Dette betyder, at individer erklærer sin mening ud fra informationer, der kan genkaldes ved lejligheden, og at meningserklæringen med andre ord ikke nødvendigvis er et resultat af den egentlige holdning til emnet. I henhold til specialet forventes det at have en lignende indflydelse som forrige aksiom, A3, hvorfor specialets diskursive fremstillinger forventes at spille en betydende rolle, da disse vil være *“top of head”* for respondenterne i situationen. Slutteligt kan det udledes, at A3 og A4 minder meget om hinanden. Årsagen er, at begge er en del af *“sample”* i RAS-modellen. Hovedsagen er her, at mens A3 angiver tilgængeligheden af informationer, angiver A4 hvordan denne tilgængelighed kommer til udtryk i konkrete besvarelser (Ibid: 42-44).

4.1.1 Politisk bevidsthed

I regressionsanalysen kontrolleres for effekten af respondentens politiske bevidsthed med henblik på at isolere effekten af den diskursive fremstilling. Survey eksperimentet afsluttes således med fire quizspørgsmål i en multiple choice test med et korrekt facit, der har til hensigt at indfange graden af respondentens politiske bevidsthed. Spørgsmålene og deres baggrund uddybes nederst i nærværende afsnit.

Afhængigt af antallet af korrekte besvarelser i denne quiz, inddeles respondenterne i tre grader af politisk bevidsthed, som enten er *“lav”*, *“mellem”* eller *“høj”*, hvor nul til to rigtige besvarelser er lav politisk bevidsthed, tre rigtige er mellem politisk bevidsthed og fire rigtige er høj politisk bevidsthed. Konkret viste 207 af respondenterne sig at have *“høj”* politisk bevidsthed, mens 66 havde *“mellem”* og 59 havde *“lav”*.

Inddelingen i bevidsthed blev lavet for senere at undersøge, hvorvidt den diskursive fremstilling af minksagen har en effekt på respondentens meningserklæringer, når der kontrolleres for politisk bevidsthed. For at skjule hensigten med quizspørgsmålene er spørgsmålene stillet med overskriften: *“Følgende fire spørgsmål undersøger, hvor godt medierne har formidlet minksagen”*. Overskriften er formuleret således, at respondenterne fralægges ansvaret for sin egen viden om sagen, hvor ansvaret for denne viden i stedet tillægges mediernes dækning. Formålet med dette er, at idet respondenterne gøres uansvarlig over for eventuel manglende viden til emnet, vil vedkommende sandsynligvis være mere tilbøjelig til at besvare de fire quizspørgsmål ud fra sin egen eksisterende viden i stedet for eksempelvis at foretage en søgning på nettet inden besvarelse af spørgsmålet.

Zaller nævner selv, at paratviden om et givent emne er det bedste parameter for at måle politisk bevidsthed. I bestræbelserne på at komme så tæt på den politiske bevidsthed omkring emnet så muligt, vedrører quizspørgsmålene til indfangelse af politisk bevidsthed minksagen og en generel og bred politisk bevidsthed ikke søges indfanget (Ibid.: 333-335).

Zaller opstiller også alternative parametre til indfangelse af politisk bevidsthed, og fravalget af disse uddybes i det følgende. Et af alternativerne er at måle medieforbruget ud fra en antagelse af, politisk bevidste har et større nyhedsforbrug end ikke politisk bevidste. Problemet med parameteret er dog ifølge Zaller, at dette parameter ikke skelner mellem dybdegående nyhedsmateriale og eksempelvis sensationsjournalistik, hvilket kan skævvride parameteret som indikator for politisk bevidsthed. Et andet problem er, at respondenterne i dette tilfælde vil skulle selvrapportere, hvilket kan føre til upræcist og potentielt overvurderet medieforbrug for respondenterne og dermed overvurderet politisk bevidsthed. Et andet parameter kunne være politisk deltagelse som indikator for politisk bevidsthed, men også her opstår samme problem idet der er forskelle på politisk deltagelse i eksempelvis partier, fagbevægelser, græsrodsorganisationer og lignende, ligesom dette parameter vil baseres på respondenternes selvrapportering. Den bedste måleenhed for politisk bevidsthed er derfor konkret viden, ifølge Zaller, hvorfor quizspørgsmålene tilvælges frem for nævnte alternativer (Ibid.: 333-335).

De fire quizspørgsmål, der konkret er stillet til at indfange respondenternes politiske bevidsthed samt begrundelsen for disse, er som følger:

1. *“Hvilken virusvariant frygtede man ville smitte fra mink til mennesker og dermed skade mulighederne for vaccinerne effekt?”*

Det korrekte svar til dette spørgsmål var “cluster-5”, og de to forkerte svarmuligheder, som indgik i multiple choice testen, var to andre virusvarianter i form af “mutation E484K” og “gamma varianten”, som begge i varierende grad har været omtalt i medierne. Spørgsmålet er stillet i kraft af, at et korrekt svar er en god indikator på, hvor høj politisk bevidsthed - således evne til at indfange og behandle indfanget information - respondenterne har relateret til minksagen.

2. *“Hvilken stilling har Søren Brostrøm?”*

Søren Brostrøm har været en central figur i myndighedernes kommunikation vedrørende corona, og et forkert svar på dette spørgsmål vil indikere, at en respondent muligvis ikke har høj politisk bevidsthed. Foruden det korrekte svar, som er “Direktør i Sundhedsstyrelsen”,

var de andre svarmuligheder *“Faglig direktør i Statens Serums Institut”* samt *“Sundhedsordfører for Socialdemokratiet”*, idet personerne med nævnte poster også har været fremtrædende figurer under corona-pandemien.

3. *“Hvem måtte træde af som Fødevareminister i forbindelse med minksagen?”*

Spørgsmål 3 forventes ligeledes at være en god indikator på, hvor godt respondenterne har fulgt med i minksagen, da dette er et spørgsmål, som ret nært relaterer sig til denne. Det korrekte svar er her *“Mogens Jensen”*, og af alternative svarmuligheder var *“Rasmus Prehn”*, der tiltrådte som ny fødevareminister efter Mogens Jensen og således er fungerende fødevareminister, samt *“Benny Engelbrecht”*, der sidenhen er gået af som transportminister i forbindelse med en anden sag.

4. *“Hvilket af følgende udfald har minksagen fået indtil videre?”*

Det korrekte svar på sidste spørgsmål er *“Folketinget har nedsat en granskningskommission”*, og af alternative svarmuligheder er *“Folketinget har givet Statsministeren en næste”*, idet næser ofte bruges til at kritisere ministres sagshåndtering, samt svarmuligheden *“Folketinget har indledt en rigsretssag mod Mette Frederiksen”*, da dette var et populært borgerforslag, som oppositionen stemte for i folketingssalen. Dette spørgsmål forventes ligeledes at være en god indikator på, hvor god en politisk bevidsthed en respondent har i forbindelse med minksagen.

For at se hvordan respondenterne besvarede de fire quizspørgsmål, se *bilag 11.5*.

4.1.2 Politisk prædisposition

Regressionsanalysen vil ligeledes kontrollere for effekten af respondentens politiske prædisposition med henblik på at isolere effekten af variationen af diskursiv fremstilling. Surveyen indeholder et spørgsmål, som spørger til, hvad respondenterne ville stemme, hvis der var valg i dag. Dette skyldes, at Zaller nævner partitilhørsforhold som parameter for politisk prædisposition. Dette parameter fravælges dog i analysen, idet Zaller kritiserer denne for ikke at måle politisk prædisposition tæt nok på emnet, der undersøges, og derfor bruges denne variabel mest til at kommentere på respondenternes partimæssige baggrund (Ibid.: 344). Specialegruppen anvender et ifølge Zaller bedre alternativ til at måle respondentens politiske prædisposition ved at inddrage to spørgsmål i surveyen, der drejer sig om respondentens generelle holdning til regeringens håndtering af corona. Dette gøres på trods af, at respondenternes politiske prædispositioner i form af akkumulerede holdninger over tid ikke

kan omdannes til en perfekt variabel i kraft af, holdninger er noget dybere liggende end det, der kan besvares i en survey. Spørgsmålene til indfangelse af politisk prædisposition lyder: *“I hvor høj grad synes du, at regeringens coronanedlukninger var nødvendige?”* og *“Hvordan synes du, regeringen har behandlet minkavlerne med tanke på minkaflivningerne og den efterfølgende kompensationsordning?”*. Årsagen til spørgsmålenes variation, mellem et spørgsmål omhandlende corona-nedlukninger og et omhandlende minksagen, er, at prædisposition er defineret som summen af respondenternes holdninger relateret til emnet, hvorfor der både stilles et spørgsmål af større ideologisk karakter samt et spørgsmål, der nærmere relaterer sig til minksagen. Første spørgsmål indfanger en bredere ideologisk skepsis mod - eller opbakning til - corona-nedlukninger, som forventes at afspejle sig til respondentens generelle holdning til nødvendigheden af at aflive minkene. Andet spørgsmål forventes at indfange respondentens holdninger, nærmere afgrænset til behandlingen af minkavlerne, i forbindelse med minksagen.

Respondentens besvarelse på disse spørgsmål indekseres til en enkelt variabel, der indfanger respondentens politiske prædisposition til corona- og minkdebatten.

4.2 Hypoteser i det kvantitative design

For at besvare problemstillingens andet delspørgsmål, om de forskellige diskursive fremstillinger påvirker befolkningens meningserklæringer til minksagen, laves som beskrevet et eksperimentelt surveydesign, hvor den manipulerende variabel er forskellige diskursive fremstillinger. Det eksperimentelle survey uddybes i næste afsnit. Den kvantitative analysedel skal ses som en mindre tungtvejende del af specialets indlejret design, der tester enkelte af de diskursive fremstillinger, og i denne kvantitative analysedel opstilles tre hypoteser med det formål at besvare problemstillingen.

Når der arbejdes med hypoteser, kan der nemt opstå det, der kaldes induktionsproblemet, som betyder en risiko for at bekræfte hypoteser, som i virkeligheden ikke er sande. (Pedersen & Toft, 2014: 69-70) For ikke at risikere dette, forsøger specialegruppen at afkræfte - og ikke bekræfte - de opstillede hypoteser, da den viden, man kan være sikker på, er den viden, man med sikkerhed ved, er falsk. For at kunne afkræfte en af de opstillede hypoteser, skal observationen med stor sikkerhed *ikke* være et udtryk for tilfældighed, se afsnittet om *signifikansniveau*. Specialegruppens **tre hypoteser er som følger:**

Hypotese 1: “Diskurser, som primært bruges af oppositionen, får respondenterne til at give mere negative meningserklæringer i deres vurdering af regeringens håndtering i minksagen”

Den første hypotese er den grundlæggende for specialets kvantitative analysedel. For her er formålet at teste, hvorvidt de forskellige diskurser, som politiske ledere udøver, påvirker befolkningens meningserklæringer til minksagen generelt. Denne hypotese er især interessant i kraft af, afsenderen af de forskellige diskurser fjernes. Fordelen ved dette er, at undersøgelsen får diskursernes effekt, isoleret fra afsender og anden baggrundsstøj, mens ulempen er at der undersøges noget, der som sådan ikke “findes ude i virkeligheden”, se økologisk validitet. Af denne årsag skal der ikke konkluderes entydigt på denne hypotese, dels på grund af isolationen fra den virkelige verden, og dels fordi diskurser ikke er noget, der udøves én gang som i det eksperimentelle design. I stedet er diskurser noget, der i virkeligheden udøves af konkrete afsendere, kontinuerligt og konstant.

Hypotese 2: “Den diskursive effekt mindskes, når der kontrolleres for baggrundsvARIABLE”

H2 er udledt af Zaller, og det forventes her, at respondenter, der har en høj politisk bevidsthed, påvirkes mindre af de forskellige diskursive fremstillinger. Den teoretiske årsag er, at politisk bevidste selv besidder en del viden om minksagen, hvorfor de ikke er afhængige af andres diskursive udlægninger for at erklære deres mening til sagen, ligesom de med et højere nyhedsindtag og mulighed for at navigere i denne er bedre rustet til at ignorere diskursive fremstillinger, der ikke stemmer overens med deres politiske prædispositioner. Disse prædispositioner kontrolleres der også for, idet prædispositionerne forventes at have en selvstændig forklaringskraft for respondenternes besvarelser.

Hypotese 3: “Politisk prædisposition har en høj forklaringskraft på respondenternes meningserklæringer.”

Foruden den diskursive fremstilling antages politisk prædisposition også at have en stor indflydelse på respondenternes meningserklæringer. Dette bør den ifølge Zallers teoretisering af variabelen, idet den er et udtryk for respondentens holdninger. Derfor vil en afkræftelse af denne hypotese betyde, at respondenterne besvarer spørgsmål om deres holdninger til minksagen ud fra andet end deres holdninger. Dette vil være en indikation på, at variabelen om

politisk prædisposition er fejloperationaliseret, eller at respondentens prædispositioner er uden betydning.

4.3 Eksperimentelt surveydesign

Et eksperimentelt design er et forskningsdesign, hvor den uafhængige variable manipuleres, og hvor effekten af manipulationen observeres på de afhængige variable. I et eksperimentelt design er der mulighed for selv at bestemme de måleredskaber, som skal danne grundlag for ens analyse. Dette muliggør undersøgelse af, om forskellige diskursive fremstillinger og tegn påvirker meningserklæringer hos respondenterne. I specialet udgør det eksperimentelle design et surveydesign, som danner rammen for den anden del af analysen. Dermed er måleredskabet i dette speciale måden, hvorpå de forskellige spørgsmål kommer til udtryk hos respondenterne, som måles på. I specialet gøres brug af det eksperimentelle design uden prætest, hvor man med randomiseret inddeling har to tilfældigt inddelte grupper, hvor grupperne udsættes for forskellige diskursive fremstillede spørgsmål. Dette kan lade sig gøre da grupperne ud fra den tilfældige inddeling antages at være ens, og der kan dermed gennemføres et ægte eksperiment, som ikke behøver en tidlig prætest (Andersen, Binderkrantz & Hansen 2016: 77-78). En fordel ved specialegruppens metodiske fremgangsmåde er, respondenterne ikke udsættes for undersøgelsen mere end én gang, da gentagne undersøgelser kan påvirke respondenternes naturlige ageren og således påvirke undersøgelsens *økologiske validitet*, som uddybes i afsnittet med dertilhørende navn. En ulempe er dog, at specialegruppen ikke har mulighed for at måle kausale forskydninger hos respondenterne. Dette svækker vores måling af den diskursive påvirknings kausalitet, da vi kun har én måling, der observerer forskelle mellem de to eksperimentgrupper. Det eksperimentelle design uden prætest er dog ofte brugt til at teste effekter af netop fremstillingen af spørgsmål, argumenter og information, altså de såkaldte framingeffekter som ligeledes blev testet af Slothuus i afsnittet om *tidligere forskning* (ibid.: 78-79).

4.4 Simpel lineær regression og multipel lineær regression

I specialet benyttes to forskellige regressionsmodeller til at udarbejde den kvantitative del af analysen, nemlig simpel lineær regression samt multipel lineære regression. Dette er en tilgang, der ligeledes benyttes af Slothuus (Slothuus, 2008) i hans tidligere nævnte undersøgelser. Analysen foretages i statistikprogrammet Stata.

Den simple lineære regression er tilstrækkelig, når der blot ønskes at se på sammenhængen mellem en enkelt afhængig variabel og den uafhængige variabel (Romani, 2017: 19-20). Den simple lineære regression vil derfor gøre sig gældende, når der foretages en regressionsanalyse uden brug af baggrundsvariable. Dette gøres, da specialegruppen ved hjælp af denne kan belyse sammenhænge mellem den uafhængige variable og afhængige variable i en bivariat analyse, som er en analyse af to variabler (ibid.).

I nærværende speciale er den afhængige variabel, altså Y, respondenternes meningserklæringer til spørgsmålene vedrørende minksagen. Denne variabel vil være konstrueret som en intervallskaleret variabel fra 1-10, hvor respondenterne selv angiver deres meningserklæring til et spørgsmål om minksagen, hvor 10 som udgangspunkt angiver stor skepsis over for regeringen og 1 angiver ingen skepsis over for regeringen.

Den uafhængige variabel, altså X, udgør i specialet de diskursive fremstillinger, som respondenterne har modtaget. Respondenter med fødselsdag i ulige måneder får én surveyundersøgelse, mens respondenter med fødselsdag i lige måneder får en anden, hvilket sikrer randomisering. Denne variabel rekodes efterfølgende som en binær variabel fra 1-2, alt efter hvilken surveyundersøgelse respondenterne har besvaret.

I den simple lineære regression forventes det, at variationen i den uafhængige variabel kommer til udtryk i den afhængige variabel (ibid.: 20). Da specialegruppen også søger at afdække alternative forklaringer til resultaterne i analyserne, er der ligeledes blevet gjort brug af multipel lineær regression. Denne tilgang bruges ved alternative forklaringer, og understøtter specialets kausalitet-forklaringer, som nævnt i afsnittet om *intern validitet i kvantitative kvalitetskriterier*, gennem kontrol af baggrundsvariable. Det er derfor vigtigt at der kontrolleres for tilstrækkeligt mange variable, således at man undgår at koefficienter er forventningsskæve, eller det man kalder biased, som betyder at variablerne har en skævhed op eller nedad, eller sagt med andre ord påvirker kausalsammenhængen (ibid.: 20-21). Til udvælgelse af specialegruppens alternative kausalitetsforklaringer er der blevet gjort brug af baggrundsvariable fra Zaller, som teoretisk kan være med til at forklare, hvordan respondenterne erklærer deres meninger. Yderligere inddrages de to kategoriske variable køn og alder.

Når der kontrolleres for baggrundsvariable, kan der i lineær regression opstå det, der hedder *Simpsons-paradokset*. Simpsons-paradokset kan opstå, når analyser går fra at være uden baggrundsvariable til at inkludere baggrundsvariable i regressionen. Simpsons-paradoks er vigtig at have in mente, da det har betydning for retningen af korrelationen, og det siger noget om i hvor høj grad, der kan tales om kausale sammenhænge. For det første forventes det ofte, at statistiske sammenhænge er uforanderlige. Dette er de dog i realiteten sjældent, da forholdet mellem to variable kan øge, falde eller endda ændre retning afhængigt af de baggrundsvariable, der kontrolleres for. Simpsons-paradokset antyder derfor, at ukontrollerede sammenhænge mellem variable kan forekomme, hvorfor det er vigtigt at have et teoretisk grundlag for analysen for ikke at ende med en spuriøse sammenhænge (Carlson 2019).

Når det kommer til lineære regressioner, er der en række begreber, der er værd at kommentere på i analysen af den kvantitative data. I specialet afgrænser disse sig til fem følgende begreber: *Signifikansniveau*, *p-værdi*, *95% konfidensinterval*, *forklaringskraft* og *koefficient*. Disse begreber uddybes i det følgende.

4.4.1 Signifikansniveau

Et signifikansniveau er et kriterium, specialegruppen ud fra *p-værdien* anvender ved sine konklusioner for at udelukke tilfældige sammenhænge. Signifikansniveauet er derfor et kriterium for specialegruppens konklusioner vedrørende varierende diskursive fremstillinger indflydelse på eksperimentgruppens meningserklæringer. Normalvis i samfundsvidenskab arbejdes der primært inden for et signifikansniveau på 0,05. (Romani, 2017: 32).

I nærværende speciale anvendes tre forskellige kriterier inden for signifikansniveau. Disse er som følger:

1. *0,1 = Acceptabelt signifikansniveau*

Ved anvendelse af dette signifikansniveau er observationerne med over 90% *ikke* et udtryk for tilfældighed. (Ibid.)

2. *0,05 = Godt signifikansniveau*

Ved signifikansniveauet er observationerne med over 95% sandsynlighed *ikke* et udtryk for tilfældighed. (Ibid.)

3. *<0,01 = Perfekt signifikansniveau*

Signifikansniveauet angiver observationer, der med over 99% sandsynlighed *ikke* er tilfældige. (Ibid.)

For at kunne generalisere signifikansen fra surveyen og ud i virkeligheden er det nødvendigt, at stikprøven stemmer overens med populationen. I nærværende speciale betyder dette, at for den angivne signifikans er korrekt, skal respondenterne være repræsentative for de facebookbrugere, der udsættes for diskurser i relation til minksagen i den virkelige verden. Jævnført afsnittet *respondentgruppen* er dette dog ikke tilfældet, betydende de angivne signifikansniveauer ikke er perfekte. Det er med andre ord vigtigt, den eksperimentelle surveys resultater ikke konkluderes for entydigt.

4.4.2 P-værdi

P-værdien angiver den fundne sammenhængs statistiske signifikans, altså hvor sandsynligt det er, at den fundne sammenhæng er en reel sammenhæng og ikke et udtryk for tilfældighed. P-værdien benyttes i specialet til at afgøre, hvorvidt en observation har en signifikans inden for et ønsket *signifikansniveau*. En p-værdi skal helst være så lav som mulig, idet dette vil betyde, den fundne sammenhæng kun med lille sandsynlighed er et udtryk for tilfældighed, og konkret vil en p-værdi på 0,12 eksempelvis betyde, at den fundne sammenhæng med 12% sandsynlighed kan være et udtryk for en tilfældig sammenhæng. I specialet vil observationer med en p-værdi på 0,12 derfor blive forkastet, idet observationen ikke ligger inden for ovennævnte definerede signifikansniveauer. (Agresti, 2014: 145)

4.4.3 95% konfidensinterval

Et konfidensinterval bruges inden for statistik som et interval af numre, som cirkulerer omkring det estimeret punkt, hvori den sande middelværdi med 95% sandsynlighed falder indenunder. En god estimator for et konfidensinterval er derfor et så intervalspænd som muligt, da dette giver større sandsynlighed for, at den middelværdi, der er udregnet, er den rigtige. Årsagen til, et 95% konfidensinterval er benyttet, skyldes det ofte benyttes inden for samfundsvidenskab (Agresti, 2018: 107-112).

4.4.4 Forklaringskraft - R-squared værdi.

Forklaringskraft er et begreb inden for statistik, der angiver andelen af variationen i den afhængige variabel, der er forudsigelig for den uafhængige variabel. Forklaringskraften, også

kaldt forklaringsgrad, udregnes ved hjælp af variansen som er et mål for, hvor meget den nominelle variables værdier i gennemsnit afviger fra middelværdien. Når proportionen for variansen udregnes, får man det, der kaldes en *R-squared værdi*. I statistik bliver det primært brugt som en forudsigelse af, i hvor høj grad ens observation formår at forklare den totale variation af de outcomes, som kan forklares mellem den afhængige og den uafhængige variabel i den lineære regression model. R-squared betegner styrken i forholdet mellem ens regressionsmodel og den afhængige variabel på en 0-100% skala (ibid.: 274-275). Her vil en r-squared værdi på 0,12 eksempelvis betyde, at den uafhængige variabel kan forklare 12% af den afhængige variabels variationer.

4.4.5 Koefficient

Koefficienten angiver den hældningskoefficient, som kommer til udtryk i den lineære regression. Koefficienten er angivet som en middelværdi, og beskriver forholdet mellem forskellige variable. Konkret er værdien et udtryk for, hvor meget Y i gennemsnittet stiger på den lineære regression, for hver gang X-variablen stiger med én (Agresti, 2014:145).

4.5 Multivariate sammenhænge

Ved inddragelse af tredjevariable kontrolleres der for multivariable sammenhænge.

Relevansen af disse er at undersøge, om en funden sammenhæng mellem X og Y er reel, eller om det er et udtryk for en falsk, også kaldt spuriøs, sammenhæng. Hvis sammenhængen er spuriøs, betyder det, at en sammenhæng mellem to variabler forsvinder og således bliver insignifikant, når der kontrolleres for tredjevariabel. Dette betyder, at trods en given sammenhæng mellem X og Y, så er det ikke X, der er årsag til påvirkningen af Y, men derimod en anden variabel. Spuriøse sammenhænge kan således forekomme, hvis ikke der kontrolleres for, hvorvidt baggrundsvariable har en indflydelse på X og Y (Clement & Ingemann, 2019: 77-78).

En måde at undersøge det kausale forhold mellem X og Y er at undersøge sammenhængen for alternative hypoteser. Ved at fjerne baggrundsvariable i analysen kan der observeres, hvorvidt sammenhængen mellem X og Y ændres, og dermed bestemmes hvilken indflydelse baggrundsvariable har for resultatet af analysen. En af måderne, hvorpå nærværende speciale undersøger for baggrundsvariable, er ved at inddrage Zallers variable politisk bevidsthed og politisk prædisposition. Herved bliver effekten af den afhængige variabel mere plausibel i det

der undersøges for bagvedliggende faktorer, der kunne påvirke sammenhængen (Hussein & Lauridsen, 2017: 21). Foruden Zallers baggrundsvARIABLE frasorterer specialegruppen også effekten af køn og alder. Rent praktisk kan der så, ved at fjerne eksempelvis effekten af køn, afgøres, hvorvidt kausaliteten - i dette tilfælde effekten af folks meningserklæringer til minksagen - påvirkes af respondenternes køn. Ved at anvende denne statiske kontrol er det muligt at undersøge, hvordan respondentens karaktertræk har indflydelse på nærværende speciales forhold mellem X og Y.

4.6 Kvantitative forskningskriterier

Følgende afsnit har til formål at præsentere, hvordan de forskellige forskningskriterier, også kaldt kvalitetskriterier, inden for validitet og reliabilitet kommer til udtryk. Dette gør det nemmere for læseren at forstå, hvilke styrker og svagheder specialets konklusioner indeholder.

4.6.1 Intern validitet

Den interne validitet er i kvantitative designs, hvorvidt målingerne er valide. Den interne validitet i det eksperimentelle design er ofte svært at afgøre på forhånd. Med undtagelse af hvad vi allerede ved om den tidligere forskning, er der ingen garanti for at den manipulation, der gives til eksperimentgruppen, rent faktisk påvirker respondenterne som forventet (Bryman, 2016: 46). Af denne årsag inddrages eksisterende forskning og teori i bestræbelserne på at skabe effektiv manipulation for at sikre den interne validitet.

For at sikre intern validitet og således sikre, at der er årsags-virkningssammenhænge mellem variablerne, diskursiv fremstilling og respondenternes meningserklæringer, inddrages fire kausalitetskriterier. (Clement & Ingemann, 2019: 75-77). Disse er som følger:

1. X skal komme før Y, både i tid og årsag. Denne forudsætning er på sin vis logisk og betyder, at man skal være sikker på hvilke variable, der påvirker hinanden, før der konkluderes på netop dette. Relateret til specialet betyder dette eksempelvis, at der skal sikres, at det er variationen af surveysspørgsmål, der påvirker respondenternes meningserklæringer til minksagen, og ikke omvendt (ibid).
2. Der skal være en statistisk sammenhæng. Dette betyder, at såfremt X ændrer sig, så skal Y også ændre sig. Sker der en ændring i den uafhængige variabel, skal det altså

påvirke den afhængige variabel. Relateret til specialet betyder dette, at såfremt de diskursive fremstillinger ændrer sig, så bør respondenternes meningserklæringer til minksagen også ændre sig (ibid).

3. Tredje kausalitetskriterium er, at den fundne sammenhæng - altså sammenhængen mellem X og Y - ikke må skyldes tredjevariable. Det er netop af den årsag, politisk bevidsthed samt politisk prædisposition inddrages med udgangspunkt i Zallers teoretisering. Variablene forventes således at medvirke til at forklare respondenternes meningserklæringer i surveyen. Derudover inddrages andre variable, der ofte benyttes som baggrundsvARIABLE i surveydesigns, nemlig alder og køn, da disse også forventes at have en forklaringskraft, når det kommer til respondenternes meningserklæringer til minksagen (ibid).
4. Sidste kausalitetskriterium er kravet om en teoretisk forklaring, der sandsynliggør X påvirkning af Y. Specialegruppen inddrager relevant teori i form af diskursteori, ligesom der henvises til forskningslitteratur, der behandler samme problemstilling for at sikre kausalsammenhæng (ibid).

4.6.2 Den eksterne validitet

Den eksterne validitet kendetegnes ved, om det undersøgte, kan generaliseres til den virkelige verden. Repræsentativiteten af specialets udvælgelse af respondenter uddybes i afsnittet *Respondentgruppen*. Dette afsnit fremhæver, at der blandt respondenterne er en overrepræsentation særligt omkring aldersgruppen 1995-2004, mens størstedelen tilhører højreorienterede partier og især udgøres af respondenter, som tilkendegiver, at de ville stemme på Nye Borgerlige eller Liberal Alliance, såfremt der var valg i dag. Dette betyder, respondenterne formentlig ikke stemmer overens med populationen, som er modtagere af diskursive fremstillinger på Facebook, på trods af det kan forventes, højreorienterede også her er overrepræsenteret grundet oppositionens øgede interesse i minksagen. Den skæve respondentsammensætning har den konsekvens, at generalisering til andre grupper skal være med forbehold. Det er typisk for det eksperimentelle design, at respondentgrupper ikke repræsenterer befolkningens sammensætning, hvilket ligeledes gør sig gældende i Slothuus' tidligere nævnte undersøgelser, idet han begrænser sit eksperiment til at blive foretaget på sine studerende.

Respondenterne er fundet på Facebook, hvilket er styrkende for den eksterne validitet, idet effekten af diskursive fremstillinger på Facebook undersøges. Undersøgelsen opsætter enkelte diskursive fremstillinger over for hinanden og undersøger dermed kun effekten af disse under eksperimentets konkrete forhold. Resultaterne af analysen kan således ikke generaliseres til en bred vifte af diskursive fremstillinger og ej heller til de diskursive fremstillings effekt under andre forhold. I stedet kan der blot konkluderes på effekten af diskursive fremstillinger i forhold til hinanden under de forhold, som eksperimentelle surveys som dette foregår under. Afsnittet om *hyppigheden af de diskursive fremstillings optræden* uddyber dette forhold yderligere, som ligeledes påvirker den økologiske validitet.

Som nævnt i problemfeltet viser tidligere forskning, at afsender af forskellige fremstillinger i sig selv har en effekt på respondenter, men at det tilsyneladende har en større betydning, hvorvidt respondenter er enig med diskursens afsender i forvejen. I specialets surveyundersøgelse er respondenter ikke bevidst om afsenderen af den diskursive fremstilling, som optræder i spørgsmålene, som respondenter skal besvare. Derved isolerer specialet diskurserne og undersøger disses effekt i et unaturligt miljø, som ikke forekommer noget sted i den virkelighed, som respondenter møder i sit daglige liv. Fordelen herved er, at specialet formår at isolere effekten af diskursen ved at frasortere diskursens afsender. Udover at påvirke den eksterne validitet, påvirker mangel på diskursiv afsender også den økologiske validitet.

4.6.3 Økologisk validitet

Ved den økologiske validitet forstås det, hvorvidt det, der måles i den kvantitative analyse, er et udtryk for noget, der findes i virkeligheden samt at analysens resultater kan relateres til virkelighedens forhold (Bryman, 2016: 42). Som nævnt ovenfor påvirker både hyppigheden af hvor ofte respondenter udsættes for de enkelte diskursive fremstillinger samt den manglende afsender af disse den økologiske validitet. Dette sker i kraft af, at den eksperimentelle surveys måling af diskursive fremstillings effekter, uden hyppighed og afsender, er en måling af noget, der ikke eksisterer ude i virkeligheden. Blandt forhold som styrker den økologiske validitet, har specialegruppen gjort surveyen anonym, hvilket skal facilitere ærlige svar fra respondenter side. Herudover besvarer respondenter surveyen i sin hverdag under sædvanlige forhold såsom i respondenter eget hjem, hvilket bidrager til en højere økologisk validitet i kraft af, at respondenter agerer på sin naturlige væremåde. Omvendt kan det have en negativ effekt, hvis respondenter er ukoncentreret ved at lave

aktiviteter i sit eget hjem, der kunne virke forstyrrende. Respondenterne får desuden ikke viden om, at de udsættes for et eksperiment og gennem dette manipuleres med ved brug af forskellige diskursive fremstillinger, hvilket er et yderst vigtigt forhold for den økologiske validitet (Bryman, 2016: 46-47). Ligeledes orienteres respondenterne ikke om, at surveyens fire quizspørgsmål, som har til formål at indfange respondentens politiske bevidsthed, har netop dette formål. I stedet orienteres de om, at spørgsmålene har til formål at undersøge, hvor godt medierne har formidlet sagen. Således øges den økologiske validitet ved at fralægge respondenterne ansvaret for sin viden om emnet, hvilket kan bidrage til en naturlig besvarelse, hvor respondenterne ikke søger viden på spørgsmålet inden besvarelsen. Dog har respondenter fortsat muligheden for at finde de korrekte svar på internettet, hvilket svækker den økologiske validitet.

4.6.4 Intern reliabilitet

Den interne reliabilitet er et udtryk for, om specialet konkluderer på det, der i virkeligheden måles på. For at teste den interne reliabilitet, vil nærværende specialegruppe gøre brug af en såkaldt *Cronbach alpha* analyse. Denne test handler om, at hvis ens respondents svar er afgivet i henhold til en enkelt variabel, skal respondentens meningserklæringer helst stemme overens med meningserklæringer til de andre afhængige variable. Her vil korrelationen mellem de forskellige besvarelser afgivet på spørgsmål om den afhængige variable give en ide om, hvor høj den interne reliabilitet er, hvor 0 er ingen korrelation og 1 er perfekt korrelation. Normalt siges det, at en alpha test, som giver et svar på over 0,73 accepteres (Bryman, 2016: 160). I nærværende speciale har en Cronbachs alpha test vist et testsvar på 0,9, hvilket viser en høj intern reliabilitet for de seks afhængige variable.

4.6.5 Den eksterne reliabilitet

Den eksterne reliabilitet vedrører replikation, altså muligheden for at eksperimentet kan gentages og lede til lignende observationer. Den eksterne reliabilitet er generelt lav i eksperimentelle surveydesigns, da man på forhånd ikke kan være sikker på, hvordan respondenterne vil handle på manipulationen i eksperimentet. En indvending her er den af Zaller udlagte "*top of head*" teoretisering, som betyder, at nylige informationer af respondenter prioriteres højere i besvarelser end gamle, betydende et lignende studie begået på et andet tidspunkt kan få markant anderledes resultater. Bryman udlægger dette som en generel svaghed ved kvantitative designs, da det generelt er svært at fastfryse sociale

situationer, hvilket ydermere gør den eksterne reliabilitet, og de omstændigheder, der lå forinden, svære at replicere. (Ibid.: 156-157) Et eksempel på en fremtidig begivenhed, der kan påvirke befolkningens holdninger markant og dermed besværliggøre replikation af nærværende undersøgelse, vil være minikommissionens rapport, som udkommer i slutningen af juni måned, 2022 (Lund-Hansen, 2022). Andre ting, der kan påvirke befolkningens meningserklæringer i en fremtidig replikation, kan være nye oplysninger.

Fra tidspunktet for den afgrænsede periode for diskursernes anvendelse i facebook-opslag af de udvalgte politiske ledere indtil udførelsen af den eksperimentelle survey-undersøgelse i analysens anden sekvens, har der været udvikling i den stadig aktuelle minksag. Der er blandt andet fremlagt information i medierne om, at der blandt centrale personer i minksagen, herunder Frederiksen selv, er blevet slettet en række SMS'er, der eventuelt kan have relation til sagen, og at disse slettede SMS'er ikke er blevet journaliseret jævnfør normal praksis om journalisering af materiale, som har betydning for sagsbehandling (Møller & Søre, 2021). Nytilkommen information som denne, der ligger efter diskursernes anvendelse, kan påvirke respondenternes besvarelser i det eksperimentelle survey. Herudover kan nye diskursive fremstillinger af sagen være kommet til. Der kan således være bias i resultaterne af det eksperimentelle survey, som opstår af, at specialegruppen tester ældre diskursive fremstillinger på opdateret respondenter.

4.7 Udvalgelse af respondenter

Til udvælgelse af respondenter har specialegruppen anvendt det sociale medie, Facebook. På specialegruppens egne facebookprofiler er et link til surveyen blevet delt, som efterfølgende er blevet videredelt af gruppens bekendte. For at øge antallet af besvarelser og således generaliserbarheden har specialegruppen herudover delt surveyen i facebookgrupperne *“Spørgeskemagrupper/survey group”* og *“Spørgeskemaer, undersøgelser (eksamensprojekt, eksamen, eksamensopgave)”*. Begge grupper indeholder tusindvis af medlemmer. En ulempe ved dette er dog, at der i sådanne grupper er tale om folk, der må forventes hyppigt at have besvaret surveys, hvilket ikke afspejler den generelle befolkning.

Grundet respondentgruppens overvægt af højreorienterede, se næste afsnit, delte specialegruppen yderligere surveyen i gruppen *“Vi støtter Mette Frederiksen Og Regeringens Håndtering Af Corona krisen”* for at opnå en vægtning af respondentgruppen, som er mere tilsvarende befolkningens sammensætning. En ulempe ved dette er, at respondenterne i denne

gruppe må antages allerede at have taget stilling til deres standpunkt til minksagen samt være politisk bevidste inden for emnet, hvorfor disse må antages at besvare surveyen ud fra deres prædispositioner og således er mindre tilbøjelige til at blive påvirket af den diskursive fremstilling.

Da det er et eksperimentelt undersøgelsesdesign frem for eksempelvis et tværsnitsdesign, har repræsentativiteten for undersøgelsen ikke samme krav for respondent størrelse. Ifølge Marc Brysbaert²¹ er det et krav, at der er 50 respondenter i henholdsvis kontrolgruppen og eksperimentgruppen (Brysbaert, 2019: 16).

4.8 Respondentgruppen

Specialets respondentsammensætning er ikke repræsentativ for befolkningens. Eksempelvis består af 65,7% mænd og 34,3% kvinder. Ligeledes er 46,8% af disse er født i årene 1995-2004, hvilket angiver en overrepræsentation af unge. De procentuelle fordelinger stemmer næppe overens med den procentuelle fordeling af køn og alder blandt facebookbrugere, der udsættes for diskursive fremstillinger på Facebook i relation til minksagen, hvilket svækker den eksperimentelle surveys eksterne validitet. For oversigt over respondenternes øvrige baggrund og surveybesvarelser, se *bilag 11*.

Respondenterne besad også en ret høj politisk bevidsthed, jævnført deres besvarelser af quizspørgsmålene. Dette er der dog intet underligt i, i kraft af det er naturligt, at dem, der vælger at besvare surveyen, forventeligt er samme, som interesserer sig for corona og minksagen generelt. Respondentgruppen er ligeledes mere højreorienteret end resten af befolkningen, betydende højreorienterede har været mere tilbøjelige til at besvare surveyen. Konkret ville 34 procent af respondenterne stemme på enten Nye Borgerlige eller Liberal Alliance, hvilke er partier, som diskursanalysen konkluderede meningsudfyldte minksagen mest negativt. Det er således sandsynligt, at en stor del af respondenternes virkelighedsforståelse i forvejen er blevet præget af diskursive fremstillinger af partilederne fra disse partier. Årsagen skyldes formentlig, at kritiske personer er mest interesseret i sagen, hvorfor også højreorienterede politiske ledere skrev væsentligt mere om minksagen end venstreorienterede, se afsnittet *opsummering af diskursanalyse*. Overrepræsentationen inden for forskellige grupper såsom køn, alder og politisk overbevisning er et resultat af, at

²¹ Marc Brysbaert er professor i psykolog ved Gent Universitetet

surveyen er delt på Facebook, hvor specialegruppen ikke har haft mulighed for at kontrollere antallet af respondenter inden for de forskellige grupper. Fordelen ved netop at anvende Facebook som platform til at finde respondenter er, at specialegruppen netop ønskede at undersøge effekten af diskursive fremstillinger på Facebook på Facebooks egne brugere.

Antallet af respondenter er ligeledes afgørende for generaliserbarheden af specialet, og denne survey opnåede et antal af respondenter på 336.²² Specialegruppen kunne således have sikret et højere antal respondenter for at øge den eksterne validitet, idet et højere antal respondenter oftest øger den naturlige vægtning af hver variabel i respondentgruppen og gør denne mere lignende befolkningens. Set i relation til hvor svært det normalt er at få respondenter, især med begrænsede ressourcer, er det dog overordnet set et højt respondentantal. Det høje respondenttal skal jævnført afsnittet *udvælgelse af respondenter* ses i lyset af, at minimummet af respondenter i eksperimentelle surveys som beskrevet er på 50 respondenter i hver gruppe. I specialet fremgår henholdsvis 158 besvarelser i den ene survey, og 178 i den anden.

I et forsøg på at udligne de procentuelle forskelle mellem befolkningssammensætningen og respondentsammensætningen, har specialegruppen overvejet at vægte variable, såsom køn, partitilhørsforhold og alder, således respondentsammensætningen var tilsvarende befolkningen. Dette er fravalgt af flere årsager. Én af årsagerne er, køn og alder jævnført den kvantitative analysedel ikke har en stor forklaringskraft. Derudover er det en selvstændig pointe, at der formentlig også er en overvægt af højreorienterede, der interagerer i minisagen. Af disse årsager fravælges vægtning således specialegruppen analyserer surveybesvarelserne så loyalt over for besvarelserne som muligt.

²² Specialegruppen satte to respondenter som “missing”, idet de ikke fuldførte surveyen. Regressionsanalysen tog således udgangspunkt i 334 respondenter.

5. Analyse af facebookopslag med diskursiv tilgang

5.1 Analysestrategi

Afsnittet har til formål at beskrive, hvordan de i diskursteorien anvendte begreber konkret operationaliseres i specialets kvalitative analyse. Specialegruppen har i analysen ledt efter diskursive tegn i form af antagonismer, flydende betegnere, ækvivalensbegreber og mesterbetegnere.

Antagonismer identificeres af specialegruppen som de sætninger, der eksplicit eller implicit identificerer en modstridende diskurs og undertrykker denne, ligesom identiteter, der sættes i modsætningsforhold til nodalpunktet, ligeledes er et udtryk for antagonismer.

Specialegruppen finder de flydende betegnere ved at lokalisere begreber, som ikke er entydige i sin betydning, og som meningsudfyldes i den afsendte diskurs.

Ækvivalensbegreber lokaliseres ved at finde begreber, der sættes i relation til nodalpunktet, minksagen, og som tillægger denne en bestemt betydning, mens mesterbetegnere er begreber, der definerer gruppers identitetsforhold. For uddybende udredninger af teoretiske begreber, se *Laclau og Mouffe teoriafsnit*, og for beskrivelser af processen for lokaliseringen af de diskursive tegn, se afsnittet om *specialets kodningsproces*.

Med hensyn til rækkefølge af de analyserede, politiske ledere, kommer Mette Frederiksen først, da hun både er statsminister og impliceret part. Herefter kommer de politiske ledere for regeringens støttepartier, da deres diskurs forventes at være mere lignende regeringens end oppositionens, hvis diskurser fremgår sidst i analysen. Indenfor de tre nævnte grupper kommer partierne i vilkårlig rækkefølge.

Hver politisk leder analyseres enkeltvis efterfulgt af en delkonklusion. Slutteligt samles de forskellige diskursive tegn i et skema for den politiske leder, der danner et overblik over hvilke antagonistiske og ækvivalente begreber, den politiske leder sætter i relation til nodalpunktet. Flydende betegnere markeres i skemaet med “*”, mens mesterbetegnere markeres med “***”. Skemaet er udformet med inspiration i tidligere nævnte Zappavigna forskning, og giver en mulighed for at kvantificere de anvendte, diskursive tegn, ligesom de giver et visuelt overblik over omfanget af denne anvendelse. For at kvantificere bedst muligt,

samles ord og begreber, der konstruerer samme diskursive fremstilling. Disse ord adskilles med en “/” og efterfølges af et tal i parentes. Tallet i parenteserne angiver frekvensen af det enkelte begreb.

5.2 Analyse af facebook-opslag

Nærværende diskursanalyse afsnit har til formål at afdække den diskurs, som omtalte politiske ledere, benytter sig af i facebook-opslag indenfor den afgrænsede periode med relation til minksagen. Fælles for alle facebook-opslagene er derfor, at det er minksagen, der er nodalpunkt, hvorfor alle de begreber, de politiske ledere forsøger at sætte i henholdsvis ækvivalente og antagonistiske forhold til, relaterer sig til dette nodalpunkt.

5.3 Mette Frederiksen - Socialdemokratiet

Mette Frederiksen har indenfor den afgrænsede periode lavet tre opslag omhandlende mink på hendes facebookside, hvilket sammen med Pernille Skipper gør hende til den politiske leder, som har produceret færrest facebook-opslag vedrørende minksagen, hvilket analyseafsnittet afspejler. Dette skal ses i lyset af, at Frederiksen i perioden skrev 115 facebook-opslag i alt. Frederiksen er den politiske leder, der har flest følgere på sin facebookside, som per 25. maj 2022 har 383 tusinde følgere. Sammenlagt har nedenstående analyse fundet frem til 16 diskursive tegn, der sættes i relation til nodalpunktet, se nedenstående skema.

I Frederiksens første opslag, *bilag 1.1*, fra d. 4. november, 2020, omtaler hun, at aflivningen af mink vil lede til, at *“Mange af jer mister ikke alene jeres levebrød, men et livsværk”*. Hun sætter dermed mistet levebrød og livsværk i ækvivalens til minksagen og skaber en forståelse af, at denne har som konsekvens, at minkavlere og eventuellefølgeerhverv vil miste dette som konsekvens af beslutningen om at aflive minkene.

I omtalen af minksagen benytter Frederiksen sig også af begrebet *“fejl”*. Konkret gør hun det i *bilag 1.3* fra d. 26. november, 2020, i sætningen: *“Vi har begået fejl fra regeringens side. Desværre. Og både jeg og regeringen har erkendt vores fejl og beklager”*. Ordet *“fejl”* sættes således i ækvivalens til sagen, hvorigennem Mette Frederiksen konstruerer en forståelse af, at sagen handler om, at der er blevet begået fejl, og at hun på regeringens vegne beklager disse. Dette gør Frederiksen to gange i løbet af sine opslag, anden gang i

opslag 1.2 fra d. 11. november. Den fejl, Frederiksen taler om er blevet begået, refererer til spørgsmålet om lovhjemmel, hvor Frederiksen i opslag 1.2 skriver: *“Det viser sig efterfølgende, at der ikke var den nødvendige lovhjemmel til at aflive alle de mink, som ikke var smittede og ikke befandt sig i smitzonerne”*. Hun sætter dermed *“ikke nødvendig lovhjemmel”* i ækvivalens til minksagen og skaber dermed en forståelse af, at regeringen ikke har haft lovhjemlen på plads til at kræve minkene aflivet.

Frederiksen skriver videre i opslag 1.2: *“Sagt lidt direkte; alt det her handler om folkesundheden.”* Hun meningsudfylder her den flydende betegnelse *“folkesundheden”* ved at definere, hvad betegnelsen omhandler. Hun skriver yderligere i samme opslag: *“Beslutningen var ikke nem. Men folkesundheden må være det vigtigste”*.

Hun meningsudfylder *“folkesundheden”* fire gange i sine tre opslag og skaber dermed en forståelse af folkesundhed som noget, som reddes gennem beslutningen om at aflive de pågældende mink. For at støtte denne forståelse, sætter hun *“de nødvendige valg”* i ækvivalens til aflivningen af minkene og konstruerer en forståelse af beslutningen som et nødvendigt valg for folkesundheden i samme opslag: *“Ligesom det er helt afgørende, at vi overfor omverdenen viser, at vi handler hurtigt og træffer de nødvendige valg. Alternativt risikerer vi alvorlige konsekvenser”*. Frederiksen anvender betegnelsen *“alvorlige konsekvenser”* om konsekvenserne, der ville opstå uden regeringens handling, hvilket endnu engang konstruerer en forståelse af aflivningen som en nødvendighed, som redder befolkningen fra negative konsekvenser. Begrebet *“nødvendigt”* sættes således i ækvivalens til beslutningen og skaber en forståelse af at der ikke var andre muligheder end at træffe den. Begrebet *“nødvendig”* bruges to gange i løbet af de tre opslag. I løbet af Frederiksens tre opslag, sætter hun begreberne *“tung”*, *“stor”* og *“ikke nem”* i ækvivalens til nodalpunktet, henvisende til beslutningen om at slå minkene ihjel. Begreberne danner en ækvivalenskæde til hendes håndtering af minksagen og skaber en forståelse af, at den beslutning, der har været truffet, ikke har været ønskværdig og med hendes gode vilje, men tværtimod et nødvendigt onde. I alt sætter hun nævnte ord i ækvivalens til nodalpunktet fire gange.

Frederiksen omtaler ikke kun en manglende handling som havende alvorlige konsekvenser, men anerkender også at beslutningen om at aflive minkene er noget, der har konsekvenser for mange. Hun skriver eksempelvis i bilag 1.2, at beslutningen om at aflive alle mink: *“har store konsekvenser for alle dem, der i dag lever af erhvervet og for de omkringliggende*

lokalsamfund". Hun sætter dermed "*store konsekvenser*" i ækvivalens til beslutningen, og meningsudfylder forståelsen af denne som havende store konsekvenser. Begrebet "*store konsekvenser*" sætter Frederiksen i ækvivalens til nodalpunktet, minksagen, én gang.

Frederiksen skriver i sit opslag fra d. 26. november, 2020, som fremgår af *bilag 1.3*, der vedrører et besøg hos minkavlere, at "*Det er en ulykkelig situation for hele familien*". Hun sætter således begrebet "*ulykkelig situation*" i ækvivalens til minksagen. Hun konstruerer hermed en forståelse af sig selv som medfølede, hvilket bidrager til hendes diskursive fremstilling af sagen som en nødvendighed, som hun ikke kan pålægges det emotionelle ansvar for.

5.3.1 Delkonklusion - Mette Frederiksen

Frederiksen omtaler årsagen til minksagen, at beslutningen var nødvendig, men at der i processen er blevet begået fejl. Frederiksen omtaler beslutningen som svær at træffe med forskellige ækvivalensbegreber, hvilke indebærer "*ikke nem*", "*stor*" og "*tung*". Årsagen til beslutningens nødvendighed er ifølge Frederiksen hensynet til "*folkesundheden*", som er en flydende betegner, hun meningsudfylder ved at sætte begrebet i ækvivalens til minksagen, underforstået at denne handler om folkesundhed. Dette er desuden den ækvivalens, som hun sætter i forbindelse med minksagen flest gange. Hun medgiver i sin diskursive fremstilling, at der ikke har været lovhjemmel til at kræve alle mink aflivet, og forklarer dette ved at der er sket fejl. Frederiksens diskursive fremstilling af sagen beror sig således på, at hun omtaler hjemmels-problematikken som en fejl, hvor beslutningen, som var svær at træffe, var en nødvendighed for at forhindre alvorlige konsekvenser for folkesundheden.

Politisk leder: Mette Frederiksen			Nodalpunkt: Minksagen		
Ækvivalensbegreb	Frekvens	% ²³	Antagonismer	Frekvens	%

²³ Procenterne angives ud fra den politiske leders antal af diskursive tegn.

Folkesundheden* ²⁴	4	25%	Ingen ²⁵
Ikke nem (1) / stor (2) / tung (1) beslutning	4	25%	
Nødvendigt	2	12,5%	
Fejl	2	12,5%	
Ikke nødvendig lovhjemmel	1	6,25%	
Ulykkelig situation	1	6,25%	
Mister levebrød og livsværk	1	6,25%	
Store konsekvenser	1	6,25%	

5.4 Pia Olsen Dyhr - Socialistisk Folkeparti

Socialistisk Folkepartis politiske leder, Pia Olsen Dyhr, har per 25. maj 2022 82 tusinde følgere på sin facebookside, og i løbet af den afgrænsede periode har Olsen Dyhr lavet syv opslag, hvori minksagen er nodalpunktet. Disse syv opslag skal ses i lyset af, at Olsen Dyhr samlet set lavede 84 facebook-opslag i perioden, betydende hun ikke har forsøgt at sætte minksagen på den politiske agenda i samme omfang som øvrige politiske ledere. Der er fundet i alt 33 diskursive tegn i form af antagonismer og ækvivalensbegreber i nedenstående analyse.

Med hensyn til hvordan Olsen Dyhr omtaler minksagen helt generelt, omtaler hun i *bilag 2.3* fra d. 17. november, 2020, sagen som "*minksagen*". Olsen Dyhr bruger denne betegnelse to gange, mens hun to gange omtaler sagen som en skandale. Dette gøres både i *bilag 2.6* fra d. 25. november, 2020, hvor hun omtaler sagen som "*mink skandalen*", ligesom hun i *bilag 2.5* fra d. 21. november stiller det retoriske spørgsmål, "*om denne skandale ikke skal have konsekvenser for regeringen?*". Ved at sætte betegnelsen "*skandale*" i ækvivalens til

²⁴ * angiver flydende betegner

²⁵ Den politiske leder brugte ingen antagonismer i sine opslag

minksagen, konstruerer Olsen Dyhr forståelsen af sagen som værende en skandale, hvormed hun meningsudfylder denne negativt.

I bilag 2.6 fra d. 25. november, 2020, skriver Olsen Dyhr, at *“Vi står i en demokratisk krise”*. Hun meningsudfylder dermed begrebet *“demokratisk krise”*, som er en flydende betegner i kraft af, der ikke forelægger en klar definition af en demokratisk krise, og at partierne kan være uenige i definitionen af denne. Gennem diskursen meningsudfylder Olsen Dyhr således både den flydende betegner og regeringens håndtering af sagen som en *“demokratisk krise”*. Olsen Dyhr antyder i denne forbindelse desuden minksagen som værende udemokratisk ved at sætte *“demokratisk krise”* i ækvivalens til sagen. Olsen Dyhr udfylder desuden den flydende betegner *“sundhedskrise”* i bilag 2.6 fra d. 25. november, 2020, hvor hun konstruerer coronasituationen som en sundhedskrise og handling i minksagen som noget, der potentielt kan bidrage til at løse denne med ordene: *“Men vi politikere skal også fortsat huske på at vi står midt i den værste sundhedskrise, og vi har derfor også en pligt til at handle på den (...)”*. Begrebet *“sundhedskrise”* sættes i ækvivalens til minksagen seks gange, og er en flydende betegner i kraft af, definitionen af en sundhedskrise er omstridt og først meningsudfyldes i forbindelse med minksagen.

I Olsen Dyhrs opslag fra d. 11. november, 2020, som fremgår af bilag 2.2, nævner hun for første gang, at der er sket *“en klar fejl”* i håndteringen af minksagen, refererende til den manglende lovhjemmel. Brugen af begrebet *“fejl”* er langt fra enestående, idet Olsen Dyhr hele fem gange sætter *“fejl”* i ækvivalens til minksagen. Dette meningsudfylder regeringens håndtering af sagen som værende fejlagtig, underforstået at den manglende lovhjemmel ikke har været udtryk for en bevidst handling fra regeringens side, men at den dog er beklagelig. I samme opslag skriver Olsen Dyhr, at *“Selvfølgelig kommer man til at begå fejl i en så ny og så uhyggelig situation. Panik kan ramme”*. Olsen Dyhr implicerer her, at regeringen kan være panikramte, hvormed hun sætter *“panik”* i ækvivalens til regeringens håndtering af minksagen og bidrager til en forståelse af regeringen som panikramte og implicerer, at regeringens beslutninger ikke har været velovervejet. Udover at der er tale om et forløb, der ifølge Olsen Dyhr er blevet håndteret fejlagtigt, skriver hun også at der er blevet begået lovbrud, idet hun i et opslag fra d. 25. november, 2020, som fremgår af bilag 2.6, skriver *“Et lovbrud er begået”* i omtalen om minksagen. Begrebet *“lovbrud”* sætter Olsen Dyhr i ækvivalens til sagen fire gange, betydende loven efter Olsen Dyhrs opfattelse er brudt. I opslaget skriver Olsen Dyhr videre, at forløbet har været *“uhyggeligt”* og *“katastrofalt”*.

Begreberne sættes i ækvivalens til minksagen, hvilket konstruerer negative associationer til sagen og skaber en forståelse af, at forløbet har været en uhyggelig katastrofe. Samme gør Olsen Dyhr i *bilag 2.3* fra d. 17. november, 2020, hvor hun tilkendegiver, at regeringens håndtering af sagen ifølge hende har været “*helt på månen*”. Gennemgribende er det dog, at Olsen Dyhr ikke anklager regeringen for at have brudt loven med vilje. Olsen Dyhrs virkelighedsopfattelse, som hun gennem opslagene reproducerer, ses ligeledes i *bilag 2.5*, hvor det om sagen retoriske spørgsmål stilles: “*Har alt i denne proces været perfekt?*”, hvilket hun selv besvarer med “*NEJ!*”. Dermed skaber Olsen Dyhr en forståelse af sagen som uperfekt.

I *bilag 2.3* fra d. 17. november, 2020, kalder Olsen Dyhr hele sagen for “*en meget alvorlig sag*”. Hun sætter dermed “*alvorlig*” i ækvivalens til sagen, for derigennem at skabe en forståelse af, at det er en sag, der er alvorlig. Begrebet “*alvorlig*” benytter hun fem gange i løbet af opslagene.

Olsen Dyhr skriver i *bilag 2.3* fra d. 17. november, 2020, at: “*Afviklingen af et helt erhverv er en meget alvorlig sag*”. Med andre ord omtaler hun minksagen som afviklingen af et erhverv, og sætter dermed denne sætning i ækvivalens til nodalpunktet, minksagen. Dermed skaber hun en virkelighedsforståelse af, at minksagen vedrører afviklingen af et helt erhverv. En afvikling af et erhverv, som hun i *bilag 3* beskriver med ordene: “*Det handler om arbejdspladser, virksomheder og det handler om alle de mennesker, som bliver hårdt ramt lige nu*”. Hun sætter dermed hårdt ramte “*arbejdspladser*”, “*virksomheder*” og “*familier*” i ækvivalens til minksagen, og meningsudfylder minksagen ved at få den til at handle om disse. Olsen Dyhr fremfører samme pointe i *bilag 2.1* fra d. 5. november, 2020, hvori hun skriver: “*Og tankerne går selvfølgelig til alle minkavlerne, som ser livsværk smuldre.*” Her sætter hun “*livsværk smuldre*” i ækvivalens til minksagen og indikerer endnu engang, at sagen har alvorlige konsekvenser minkavleres liv.

I *bilag 2.4* fra d. 18. november, 2020, skriver Olsen Dyhr, at: “*Der skulle handles hurtigt, da ministeren blev advaret om, at minkfarmene i Danmark udgjorde en alvorlig trussel mod folkesundhed og dansk eksport*”. Begrebet “*folkesundhed*” er her interessant i kraft af, at begrebet er en flydende betegner, da begrebets definition er omstridt. Hun definerer derfor begrebet og minksagen ved at sætte dem i relation til hinanden, hvormed hun bidrager til en forståelse af, at minksagen handler om “*folkesundhed*”.

5.4.1 Delkonklusion - Pia Olsen Dyhr

Ifølge Olsen Dyhrs diskurs er årsagen til minksagen, at regeringen har begået fejl. Generelt sætter Olsen Dyhr ofte begrebet “lovbrud” i ækvivalens til minksagen og skaber derigennem en social forståelse af, at fejlen har resulteret i lovbrud i sagen. Generelt sætter Olsen Dyhr begrebet “alvorligt” i ækvivalens til sagen og definerer således sagen såvel som det påstået lovbrud for værende alvorligt. Dog antyder Olsen Dyhr med det ofte benyttede begreb “fejl”, at det hun omtaler som et lovbrud er en fejl, ergo det ikke har været regeringens hensigt at bryde loven, idet regeringen har handlet i, hvad Olsen Dyhr omtaler og meningsudfylder som en sundhedskrise.

Politisk leder: Pia Olsen Dyhr			Nodalpunkt: Minksagen		
Ækvivalensbegreb	Frekvens	%	Antagonismer	Frekvens	%
Sundhedskrise*	6	18,2%	Ingen		
Fejl	5	15,2%			
Alvorlig	5	15,2%			
Lovbrud	4	12,1%			
Minksagen	2	6,1%			
Folkesundhed*	1	3,0%			
Katastrofalt	1	3,0%			
Demokratisk krise*	1	3,0%			
Skandale	1	3,0%			
Helt på månen	1	3,0%			
Mink skandalen	1	3,0%			
Uhyggelig situation	1	3,0%			
Livsværk smuldre	1	3,0%			

Panik	1	3,0%	
Afvikling af erhverv	1	3,0%	
Ramme arbejdspladser, familier og virksomheder	1	3,0%	

5.5 Pernille Skipper - Enhedslisten

I perioden for specialegruppens afgrænsning var det Pernille Skipper, der var Enhedslisten politiske ordfører. Hun havde den d. 25. maj., 2022, 82 tusinde følgere på sin facebookside, og som politisk ordfører er hun sidenhen blevet afløst af Mai Villadsen. Skipper havde i løbet af den afgrænsede periode tre opslag vedrørende minksagen, ud af i alt 119 opslag fra perioden. Med henblik på agenda-setting har hun med andre ord ikke haft stor interesse i at sætte minksagen på den politiske dagsorden. I alt fremgår 10 diskursive tegn i Skippers opslag med relation til minksagen som nodalpunkt.

Pernille Skipper skriver i bilag 3.1, d. 10. november, 2020, at *“Der er to alvorlige ting i sagen om fødevareministerens håndtering af sagen om den muterede corona-virus (...) For det andet er det så nu kommet frem, at han også - muligvis bevidst eller ubevidst - senere har handlet uden lovhjemmel”*. Hun sætter her tegnet *“alvorlig”* i ækvivalens til minksagen, hvilket hun i alt gør tre gange i hendes tre opslag. Samme sted indikerer Pernille Skipper, at sagen er et brud på *“demokratiet”*. Dette gør hun ved at skrive: *“Det handler om grundlæggende demokratiske principper, og de gælder for alle”*. Dermed insinuerer hun, at beslutningen har *“brudt demokratiske principper”*, hvilket således sættes i ækvivalens til regeringens håndtering af sagen. *“Demokratiske principper”* er yderligere en flydende betegner, idet der ikke entydigt kan redegøres for, hvad et demokratisk princip er.

Skipper deler d. 17. november, 2020, et opslag af Peder Hvelplund i bilag 3.2, hvori der står at *“Det har haft direkte konsekvenser (...) der kan skade folkesundheden både nationalt og internationalt”*. Skipper deler således en diskursiv fremstilling, hvor den flydende betegner *“folkesundhed”* konstrueres i sin forståelse som noget, der er i stand til at blive truet af minkmutationen, hvorfor aflivningen af alle mink ifølge denne forståelse var en nødvendighed. I samme opslag skriver Skipper, at: *“For Enhedslisten har fokus hele tiden været på at mindske smittespredningen og beskytte vores fælles sundhed”*. Hun benytter dermed den flydende

betegner “*fælles sundhed*” og sætter denne i ækvivalens til minksagen, betydende at minksagen for Enhedslisten handler om den “*fælles sundhed*”. Årsagen til, fælles sundhed er en flydende betegnelse, er, at der er uklarhed om begrebets konkrete betydning, som Skipper definerer ved at sætte den i ækvivalens til minksagen.

Skipper skriver i bilag 3.3 d. 18. november, 2020, at “(...) *Mogens Jensen traf beslutning om at slå alle mink ned uden lovgrundlag*”. Hun sætter således manglende lovgrundlag i ækvivalens til minksagen, hvilket hun gør fire gange i løbet af sine facebook-opslag, én gang med ordet “*manglende lovhjemmel*” i stedet for “*lovgrundlag*”, se bilag 3.1.

5.5.1 Delkonklusion - Pernille Skipper

I Skippers relativt få facebook-opslag bidrager hun ikke til forståelsen af årsagen til minksagen. Hun benytter ofte begrebet “*manglende lovgrundlag*”, sekundært “*lovhjemmel*”, og sætter dette i ækvivalens til minksagen. Skipper bidrager således til konstruktionen af regeringens beslutning om at aflive alle mink som ulovlig. Situationen vedrørende den manglende lovhjemmel betegner Skipper flere gange med betegnelsen “*alvorlig*”, som sættes i ækvivalens til minksagen, hvilket skaber en forståelse af denne som alvorlig. Dog benytter Skipper også de flydende betegnelser “*fælles sundhed*” og “*folkesundhed*”, og konstruerer derigennem minksagen som omhandlende dette.

Politisk leder: Pernille Skipper			Nodalpunkt: Minksagen		
Ækvivalensbegreb	Frekvens	%	Antagonismer	Frekvens	%
Manglende lovhjemmel (1) / lovgrundlag (3)	4	40%	Ingen		
Alvorlig	3	30%			
Brud på demokratiske principper*	1	10%			
Folkesundhed*	1	10%			
Fælles sundhed*	1	10%			

5.6 Sofie Carsten Nielsen - Radikale Venstre

Radikale Venstres politiske leder er Sofie Carsten Nielsen, og hun havde den 25. maj 2022 30 tusinde følgere på sin facebookside. Hun er dermed den, der har færrest følgere på sin facebookside af alle dem, der analyseres. Carsten Nielsen producerede i løbet af den afgrænsede periode syv opslag vedrørende minksagen. Hun havde i alt 123 facebook-opslag for perioden. I Carsten Nielsens opslag fremgik 45 diskursive tegn, der sættes i relation til minksagen som nodalpunkt.

I *bilag 4.4* skriver Carsten Nielsen om beslutningen om at aflive minkene, at *“Det er tragisk for erhvervet, men sundhedsrisikoen er for stor”*. Ved at sætte *“tragisk”* i ækvivalens til aflivningen af minkene, bidrager hun til at skabe en virkelighedsforståelse af, at beslutningen har vidtgående konsekvenser for erhvervet. Lignende gør hun i *bilag 4.6* fra d. 18. november 2020, hvor fokus dog i højere grad er på de familie- og livsmæssige konsekvenser af beslutningen, idet hun skriver, at *“Den 4. november fik Danmarks minkavlere, deres familier og ansatte flået livsgrundlaget ud af hænderne”* og senere i samme opslag: *“det er en ekstrem hård skæbne, de her mennesker er udsat for”*. I *bilag 4.7* fra d. 24. november, 2020, skriver Carsten Nielsen, at beslutningen vender *“tusindvis af borgeres liv og levebrød fuldstændig på hovedet”*, ligesom hun i en video til *bilag 4.5* fra d. 17. november, 2020, skriver, at minkavlerne fik *“fjernet deres livsværk ud af hænderne”*, hvorfor hun endnu engang konstruerer en virkelighedsopfattelse af, at regeringens håndtering af corona-situationen blandt mink er destruktiv for minkavleres liv, levebrød og livsgrundlag. Lignende opfattelse bidrager hun til i *bilag 4.5*, hvor hun skriver, at *“de bør også få en undskyldning for den behandling de har fået”*, underforstået de har været udsat for noget, der ikke er i orden, hvilket bidrager til samme virkelighedskonstruktion. Behovet om en undskyldning sætter hun i ækvivalens til minksagen tre gange.

I Carsten Nielsens første opslag vedrørende mink i *bilag 4.1* fra d. 5. november, 2020, skriver hun, at beslutningen om at aflive alle mink er en *“meget drastisk beslutning i en vild tid”*. Hun sætter dermed *“meget drastisk”* i ækvivalens til nodalpunktet, som er beslutningen om at aflive minkene. Dette gøres dog indenfor en kontekst af en *“vild tid”*, som senere i opslaget konkretiseres med ordene: *“corona-smitten der er muteret i mink er ifølge sundhedsmyndighederne alt, alt for risikabelt i forhold til vaccine og mulig ny epidemi”*. Den drastiske beslutning tales dermed ind i en kontekst, hvor den ifølge Carsten Nielsen er

nødvendig. Andetsteds, i *bilag 4.6*, kalder Carsten Nielsen beslutningen for en *“ekstremt voldsom og vidtrækkende beslutning”*, hvormed hun ved at sætte begreberne i ækvivalens til nodalpunktet bidrager til samme virkelighedsopfattelse af, at beslutningen er en ekstrem beslutning med store konsekvenser. I omtalen af sagen, bruger Carsten Nielsen ordet *“fatalt”* i både *bilag 4.1* og *bilag 4.6*. Dermed benytter hun begrebet fatal to gange i relation til nodalpunktet, minksagen, og skaber derigennem en forståelse af, at denne beslutning om at aflive danske mink var en fatal beslutning.

Carsten Nielsen skriver i *bilag 4.7* fra d. 24. november, 2020, at: *“Minkskandalen skal afdekkes i bund. Det kræver mere end en advokatundersøgelse.”* Hun sætter således skandale i ækvivalens til minksagen og meningsudfylder dennes navn som værende *“minkskandalen”*.

I Carsten Nielsens andet opslag i *bilag 4.2* fra d. 10. november skriver hun følgende: *“Det rokker ikke ved behovet for at handle hurtigt. For vi skal selvfølgelig tage vores globale sundhedsansvar alvorligt.”* Carsten Nielsen gør her brug af den flydende betegner *“globale sundhedsansvar”* og definerer betydningen af, hvad sundhedsansvar indebærer og således meningsudfylder betegneren med en forståelse af minkavl under corona som i strid med - ikke bare nationale - men globale sundhedsansvar.

I *bilag 4.7* meningsudfylder Carsten Nielsen den flydende betegner *“sundhed”*, ligesom hun i sit femte opslag i *bilag 4.5* fra 17. november, 2020, meningsudfylder den flydende betegner *“sundhedsrisiko”*, idet hun skriver: *“Min vej frem er klar: - Alle mink i Danmark skal slås ned. Sundhedsrisikoen er for stor”*. Hun sætter således den flydende betegner *“sundhedsrisiko”* i ækvivalens til minksagen og konstruerer en forståelse af, at minkavl er en risiko for sundhed og definerer desuden en forståelse af en løsning til denne risiko: at alle mink skal slås ihjel. Nielsen citerer denne løsning hele fire gange i sine syv opslag og sætter *“mink skal slås ned”* i ækvivalens til minksagen. Hun reproducerer således diskursen om nødvendigheden af aflivningen af alle mink i Danmark. Dette omtaler hun hele to gange i *bilag 4.5* en tredje gang i *bilag 4.3*, hvor hun endnu engang direkte skriver: *“Alle mink i Danmark skal slås ned”*. Carsten Nielsen fremfører en fjerde gang i sine syv opslag denne pointe i *bilag 4.6* fra d. 18. november, hvor hun skriver, at *“beslutningen måtte træffes”*.

I *bilag 4.3* fra d. 11. november skriver Carsten Nielsen om de konsekvenser, som sagen har haft for minkavlerne. Hun skriver om forløbet: *“Forløbet har været uværdigt”* i sagen for

uværdigt og derefter sætter hun begrebet *“forfærdeligt forløb”* i ækvivalens til sagen. Hun skaber dermed en forståelse af, at forløbet i minksagen har været forfærdeligt og uværdigt.

Carsten Nielsen skriver ydermere i *bilag 4.7* fra d. 24. november, at *“Folkesundhed og retsstat må aldrig gøres til modsætninger.”* Hun meningsudfylder således indholdet af den flydende betegner *“folkesundhed”* på lige fod med Frederiksen og Skipper og tillægger, ligesom dem, aflivningen af mink en evne til at kunne sikre denne folkesundhed. Hun bruger betegnelsen folkesundheden 3 gange.

Carsten Nielsen skriver ofte, at der ikke har været den nødvendige lovhjemmel til at træffe beslutningen om at aflive alle mink. Dette ses i *bilag 4.2*, hvor Carsten Nielsen i relation til minksagen skriver *“Lov er lov, og lov skal holdes”*, hvilket gentages i *bilag 4.4*. Senere skriver Carsten Nielsen om minksagen, at *“den slags beslutninger skal – selvfølgelig – støttes på lov”*. Carsten Nielsen insinuerer herved, at loven ikke har været overholdt. Mere eksplicit om at skabe en forståelse af, at loven er brudt, er Nielsen i *bilag 4.5*, hvor hun flere gange og konsekvent omtaler nodalpunktet, minksagen, som et lovbrud: *“Og endelig skal lovbruddet undersøges til bunds”*. Hun sætter dermed begrebet *“lovbrud”* i ækvivalens til nodalpunktet og skaber denne forståelse. Samme gør hun i *bilag 4.3*, hvor hun skriver, at det viste sig, *“det faktisk slet ikke er lovligt at kræve af dem alle sammen (aflivet)”*. Sammenlagt sætter hun lovbrud, manglende lovhjemmel eller ikke-lovligt i ækvivalens til sagen 11 gange i løbet af sine facebook-opslag.

I omtalen af minksagen sætter Carsten Nielsen også flere gange *“behov for hurtig handling”* i ækvivalens til sagen, hvilket eksempelvis i *bilag 4.2*, hvor Carsten Nielsen skriver, *“Det rokker ikke ved behovet for at handle hurtigt”* i relation til sagen. Derigennem skaber Carsten Nielsen en ækvivalens mellem *“behov for hurtig handling”* og nodalpunktet, minksagen, og bidrager til en virkelighedsopfattelse af, at det i sagen var nødvendigt at handle hurtigt for at undgå videre smittespredning med mink-mutationen. Samme begreb sætter hun i ækvivalens til nodalpunktet i *bilag 4.3*, hvormed hun i alt gør dette to gange. I *bilag 4.7* skriver Carsten Nielsen videre, at *“Vi skal handle resolut, når vores sundhed er i fare”*, hvormed hun bidrager til denne opfattelse af situationen, altså at det er nødvendigt at handle hurtigt og resolut. Dog skriver Nielsen i *bilag 4.4*: *“hastværk har der vist været rigeligt af i denne proces. Ingen, hverken minkavlere eller vi som samfund kan være tjent med, at der sløses med løsningerne nu”*, hvormed hun sætter *“sløse”* og *“hastværk”* i ækvivalens til sagen og

bidrager til en opfattelse af, at det er gået for hurtigt med at træffe beslutningen om at aflive alle mink i Danmark.

Begreberne *“demokrati”* og *“retsstat”* er flydende betegnere, som Carsten Nielsen meningsudfylder ved at sætte begreberne i relation til minksagen. I *bilag 4.7* skriver Carsten Nielsen, at: *“vores demokrati og retsstat er rød/blå farveblinde”*. Hun skaber dermed en forståelse af både sit parti og sig selv som værende demokratiets og retsstatens vogtere, og definerer derigennem både sig selv, retsstaten og demokratiet. Yderligere nævnes de flydende betegnere i konteksten af minksagen, underforstået at regeringen i håndteringen af denne muligvis har forbrudt sig mod retsstaten og demokratiet. Med henblik på at meningsudfylde netop retsstaten som værende dennes beskytter, skriver Carsten Nielsen i *bilag 4.6* omhandlende politikernes forsvar for retsstaten, at *“Det må danskerne med rette forvente af deres politikere, at de gør”*. Hun benytter dermed mesterbetegneren, *”dansker”*, hvormed hun meningsudfylder en gruppes identitet og sætter denne gruppe i modsætning til regeringen og politikerne. Derved konstrueres en forståelse af, at politikerne står i et modsætningsforhold til danskerne på grund af det ansvar, politikerne ifølge Carsten Nielsen ikke har opfyldt.

5.6.1 Delkonklusion - Sofie Carsten Nielsen

Carsten Nielsen konstruerer i sin diskurs minksagen som værende et resultat af, at regeringen har handlet sløset og for hurtigt, eksempelvis med begreber som *“hastværk”*. Hun sætter ofte begrebet *“lovbrud”* i ækvivalens til minksagen og meningsudfylder derigennem regeringens handlinger som ulovlige. Denne pointe understreger hun også med andre begreber som *“ikke lovhjemmel”* og *“ikke lovligt”*. Med hensyn til nødvendigheden af beslutningen, konstruerer Carsten Nielsen en forståelse af, at mink skulle slås ned for den flydende betegner, *“folkesundhedens”*, skyld, og at vi har et *“globalt sundhedsansvar”*. Dermed nødvendiggør hun beslutningen men kritiserer den manglende lovhjemmel.

Politisk leder: Sofie Carsten Nielsen			Nodalpunkt: Minksagen		
Ækvivalensbegreb	Frekvens	%	Antagonismer	Frekvens	%
Ikke lovligt (6), lovbrud(4), ikke lovhjemmel (1)	11	24,4%	Danskerne** ²⁶	1	2,2%

²⁶ ** angiver at begrebet er en mesterbetegner

Sundhedsrisiko*	4	8,9%	
Undskyldning	3	6,7%	
Folkesundhed*	3	6,7%	
Hurtig	2	4,4%	
Fatal	2	4,4%	
Mink skal slås ned	2	4,4%	
Minkskandale	1	2,2%	
Alvorligt	1	2,2%	
Forfærdeligt forløb	1	2,2%	
Sløset	1	2,2%	
Mest drastisk	1	2,2%	
Ekstrem	1	2,2%	
Voldsom	1	2,2%	
Vidtrækkende	1	2,2%	
Hastværk	1	2,2%	
Globale sundhedsansvar	1	2,2%	
Tragisk	1	2,2%	
Beslutningen måtte træffes	1	2,2%	
Flået livsgrundlag ud af hænderne	1	2,2%	
Fjernet livsværk	1	2,2%	
Vende levebrød på hovedet	1	2,2%	

Brud på retsstat*	1	2,2%	
Brud på demokrati*	1	2,2%	

5.7 Jakob Ellemann-Jensen - Venstre

Venstres formand, Jakob Ellemann-Jensen, skrev i løbet af den afgrænsede periode ni opslag vedrørende minksagen på sin facebookside. Af disse ni opslag fandtes 53 diskursive tegn i relation til minksagen. På siden, som har 45 tusinde følgere per d. 25. maj, 2022, offentliggjorde Ellemann-Jensen i alt 44 opslag i den afgrænsede periode.

I *bilag 5.1* fra den 4. november 2020, er det stadig uvist over for Venstre og oppositionen at, der ikke er lovhjemmel til beslutningen om at slå alle mink ihjel. Han lægger derfor vægt på den flydende betegner *“folkesundheden”* og bruger denne som et argument for at slå alle mink ihjel, idet han i opslaget om sundhedsmyndighedernes anbefalinger skriver, *“så skal vi tage det alvorligt og handle på det. Så vi sikrer folkesundheden i Danmark, men også i resten af verden.”*. Ellemann-Jensen udtrykker med andre ord ikke direkte uenighed med aflivningen af alle mink på tidspunktet for det første facebook-opslag om minksagen. I opslaget omtaler Ellemann-Jensen videre tiltaget som et *“drastisk tiltag”* og et *“meget voldsomt tiltag”*, hvormed han sætter begreberne i ækvivalens til nodalpunktet, som er beslutningen om at aflive alle mink i Danmark. Derigennem bidrager han til at konstruere en virkelighedsopfattelse af, at beslutningen om at aflive minkene var vidtgående. Samme virkelighedsopfattelse bidrager han til i *bilag 5.9*, hvor han kalder beslutningen *“voldsom”*. Dermed er det i alt to gange, Ellemann-Jensen bidrager til at skabe denne virkelighedsopfattelse af regeringens beslutning om at aflive minkene.

I *bilag 5.2* stiller Ellemann-Jensen sig sig skeptisk i forhold til regeringens beslutning om at aflive mink. Dette gør han efter at have opdaget den manglende lovhjemmel. Ellemann-Jensen skriver her, at *“Man har besluttet at aflive samtlige mink i Danmark. Uden at have styr på lovgivningen”*, og skriver senere i samme opslag: *“Og først når den beslutning er truffet (...) henvender man sig til Folketinget, for at få styr på lovgivningen.”* I førstnævnte sætning sætter han *“uden at have styr på lovgivningen”* i ækvivalens til beslutningen om at aflive alle mink og indikere at der ikke var styr på lovgivningen. I *bilag 5.3* skriver Ellemann-Jensen, at: *“Statsministeren har givet en ulovlig ordre til at udrydde et helt erhverv i*

Danmark.” Han sætter således “*ulovlig ordre*” i ækvivalens til beslutningen om at aflive mink. I *bilag 5.6* fra d. 19. november, 2020, indikerer Ellemann-Jensen lovbrud ved at stille lov i ækvivalens, ved at henvise til at “*lov er lov, og lov skal holdes*” samt at “*loven gælder for alle*”. Han sætter overholdelse af lovgivning i et modsætningsforhold til minksagen. Han sætter tre gange i sine ni opslag “*lovbrud*” i ækvivalens til minksagen ved direkte at referere til regeringens beslutning som “*regeringens lovbrud*”. I øvrige opslag anvender Ellemann-Jensen ækvivalensbegrebet “*ulovlig*” til minksagen ved brug af vendingerne: “*ulovlige ordre*”, “*ulovlige beslutning*” samt “*ulovlige lukning af et helt erhverv*”. I alt sættes “*ulovlig*” i ækvivalens til sagen hele otte gange i Ellemann-Jensens ni opslag.

Ellemann-Jensen skriver i *bilag 5.2* fra d. 9. november: “*Der er ingen modsætning mellem, at vi i Venstre selvfølgelig prioriterer folkesundheden, men samtidig også mener, at borgerne i vores land skal have en ordentlig og demokratisk behandling.*”. Folkesundheden bliver dermed brugt som en flydende betegnelse, som han sætter i ækvivalens til minksagen og derigennem meningsudfylder både beslutningens nødvendighed og folkesundheden som begreb. En anden flydende betegnelse, han i opslaget benytter, er “*demokratisk behandling*”, idet Ellemann-Jensen antyder, at regeringen ikke har behandlet beslutningen med den demokratiske fornødenhed. Han sætter herved en “*manglende demokratisk behandling*” i ækvivalens til sagen. Lignende pointe fremfører han endnu engang senere i samme opslag, hvor han skriver: “*Vi vil have en ordentlig og åben behandling i Folketinget, som får fakta frem i lyset – som det hører sig til i et demokrati*”. Han meningsudfylder dermed som nævnt, hvad betegnelsen “*demokrati*” indebærer; åben og ordentlig behandling i Folketinget som får fakta frem i lyset samt ordentlig og demokratisk behandling af borgerne. Ved at indikere at regeringens beslutninger ikke overholder disse demokratiske fornødenheder, meningsudfylder han således også hvad “*ordentlige*” og “*demokratiske*” ikke er. Ellemann-Jensen antyder, at minksagen ikke hører sig til i et demokrati, og sætter således “*ikke-demokratisk*” i ækvivalens til sagen. Samtidig antyder han, at sagen ikke er ordentlig. Ordentlig er en antagelse i kraft af, at denne fremførte pointe indebærer en implicit forståelse af, at den modstridende diskurs søger at konstruere sagen som ordentlig.

Ellemann-Jensen sætter i *bilag 5.2* fra d. 9. november, 2020, “*magtfuldkommenhed*” i ækvivalens til regeringens håndtering af sagen, når han skriver: “*Det er på tide, at regeringen stopper med sin magtfuldkommenhed*”. Ellemann-Jensen bidrager dermed til konstruktionen af en diskurs, der skaber en forståelse af regeringen som magtfuldkommen og dermed endnu

engang udemokratisk. I samme opslag begynder Ellemann-Jensen at kritisere nødvendigheden af beslutningen. Dette gør han ved at henvise til forskere, der *“stiller sig skeptiske”*, ligesom han ytrer et ønske om at få *“eksterne fagfolk til at forholde sig til, hvorvidt, der er truffet den rigtige beslutning”*. Ved at sætte de skeptiske forskere i ækvivalens til sagen og ydermere implicere, at eksterne fagfolk muligvis er uenige i beslutningen, anfægter han beslutningens legitimitet og nødvendighed, og skaber dermed en forståelse af at den beslutning, han før har omtalt som voldsom, måske slet ikke er nødvendig. Opslaget har desuden et større fokus på den manglende lovhjemmel. Ellemann-Jensen sætter begrebet *“skandaløst”* i ækvivalens til sagen og skriver, at beslutningen er truffet *“Uden at have styr på lovgivningen og uden at vide hvordan, man vil erstatte tabene”*. Dette kalder han *“hverken rimeligt eller ordentligt”*, hvormed han opstiller en antagonisme ved brugen af disse begreber og bidrager til en virkelighedsopfattelse af, at regeringens håndtering af sagen hverken er rimelig eller ordentlig.

Som før beskrevet kalder Ellemann-Jensen tidligt beslutningen for voldsom, og gennem en række opslag bidrager Ellemann-Jensen til en virkelighedskonstruktion af de økonomiske konsekvenser for de implicerede parter, særligt minkavlere og deres pårørende. I *bilag 5.1* beskriver han, at beslutningen *“vil ramme mange arbejdspladser og familier voldsomt hårdt”*. Ellemann-Jensen sætter *“ramme hårdt”* og *“voldsomt”* i ækvivalens til minksagen og skaber en forståelse af, at denne rammer særligt arbejdspladser og familier hårdt. I *bilag 5.2* skriver Ellemann-Jensen videre, at beslutningen *“river fundamentet væk under folks liv og lukker et helt erhverv, som har skabt tusindvis af danske arbejdspladser”*. Ellemann-Jensen anvender således ækvivalensbegreber, der fremstiller konsekvenser af minksagen som værende voldsomme hårde for arbejdspladser og familier. I videoen tilhørende *bilag 5.3* udtaler Ellemann-Jensen, at sagen:

“handler om familier, der får taget alt fra sig. Det handler om familier, der ser deres verden styrte i grus. Vi har set dem i fjernsynet hen over de seneste dage, vi har set store stærke mænd stå og græde på TV over at se deres livsværk smuldr, over at se at det, de har arvet fra deres forældre og deres bedsteforældre, det nu forsvinder, og at de selv skal være med til at slå det ihjel.”

Ellemann-Jensen sætter *“familier, der ser deres verden styrte i grus”* i ækvivalens til nodalpunktet, minksagen. Han fortsætter her samme virkelighedskonstruktion som

førnævnte, der konstruerer sagen som ødelæggende for familier og folk i relation til minkerhvervet. Han sætter ligeledes citatet *“livsværk smuldrer”* i ækvivalens til minksagen og konstruerer dermed endnu engang førnævnte virkelighedsopfattelse, og bidrager til denne i *bilag 5.1* ved at skrive, minksagen *“vil få store økonomiske konsekvenser for de mennesker”*. I samme opslag skriver Ellemann-Jensen, at minksagen leder til *“tab af livsgrundlag”* for minkavlere. Han sætter dermed *“tab af livsgrundlag”* i ækvivalens til regeringen og meningsudfylder minksagen som handlende om dette.

Foruden at konstruere minksagen som ødelæggende for minkavlere og deres familier, fremstilles denne også som ødelæggende for erhvervet adskillige gange foruden de allerede nævnte eksempler. I omtalen af beslutningen refererer Ellemann-Jensen eksempelvis flere gange til beslutningen som, at den handler om at *“lukke dansk minkproduktion”* og at reelt *“lukker regeringen et erhverv”*, som skrevet i *bilag 5.1*. Samme vending gør sig gældende i *bilag 5.2* og en række gange i *bilag 5.9*. I alt bruger Ellemann-Jensen vendingen fem gange, hvorigennem han sætter *“lukke erhvervet”* i ækvivalens til nodalpunktet, minksagen. Andetsteds bruger Ellemann-Jensen betegnelsen *“udrydde erhverv”* om beslutningen, hvilket gør sig gældende i *bilag 5.3* og *bilag 5.5*. Derigennem skaber han en virkelighedsopfattelse af, at beslutningen handler om decideret at udrydde minkerhvervet, og ikke om at aflive mink i en konkret periode. I *bilag 5.2* refererer Ellemann-Jensen videre til aflivningen af mink ved at skrive *“nedslagtningen af de millioner af mink”*. Ved at bruge begrebet *“nedslagtning”* - frem for eksempelvis aflivning eller lignende - bruger han det særligt negativt ladede begreb til at meningsudfylde nodalpunktet og derigennem skabe en forståelse af, at beslutningen er brutal.

I omtalen af minksagen kalder Ellemann-Jensen i *bilag 5.8* sagen for *“minksagen”*. Andetsteds benytter han i stedet betegnelsen *“skandale”*, hvilket han gør i *bilag 5.3* og *bilag 5.5*. Han refererer til sagen som skandaløs i *bilag 5.2* og sætter således *“skandaløs”* i ækvivalens til sagen.

Ellemann-Jensens deler i *bilag 5.7* fra d. 21. november, 2020, er fællesbrevet fra *bilag 10* fra blå blok, der indebærer ordene: *“Desværre er regeringen parat til at lukke øjnene for skandalen”*. Gennem delingen af opslaget bidrager han ved at sætte *“lukke øjnene”* i ækvivalens til sagen dermed til virkelighedsopfattelsen af sagen som, at regeringen lukker øjnene for den skandale, de ifølge Ellemann-Jensen selv har skabt. I samme fællesbrev

fremgår sætningen “*Det er ikke værdigt for et retssamfund*”, hvorved en manglende værdighed over for retssamfundet sættes i ækvivalens til minksagen, underforstået at Ellemann-Jensen skaber en forståelse af, at sagen modstrider hvordan man bør gebærde sig i et retssamfund. Retssamfund er her en flydende betegner i kraft af, den konkrete betydning af et retssamfund er omstridt.

5.7.1 Delkonklusion - Jakob Ellemann-Jensen

Ellemann-Jensen fokuserer i sine facebook-opslag meget begrænset på årsagen til minksagen, men benytter en enkelt gang ækvivalensbegrebet “*magtfuldkommenhed*” i regeringen som årsag til minksagen. Det mest benyttede ækvivalente begreb om beslutningen er “*ulovlig*”, hvormed Ellemann-Jensen bidrager til en virkelighedsopfattelse af beslutningen som værende ulovlig. De næstmest benyttede ækvivalensbegreber vedrører lukningen, eller udryddelsen, af minkerhvervet, hvormed minkerhvervet efter hans virkelighedskonstruktion er blevet lukket ned på ulovlig vis. Med henblik på antagonismer opstiller Ellemann-Jensen “*ordentligt*” og “*rimeligt*” i antagonistisk forhold til regeringen, hvorved han meningsudfylder minksagen som værende uordentlig og urimelig.

Politisk leder: Jakob Ellemann-Jensen			Nodalpunkt: Minksagen		
Ækvivalensbegreb	Frekvens	%	Antagonismer	Frekvens	%
Ulovlig (8) / manglende lovhjemmel (1) / lovbrud(3) / ikke lovlig(4)	16	30,2%	Ordentligt	2	3,8%
Lukning (5), udrydte (3) erhverv	8	15,1%	Rimeligt	1	1,9%
Skandale(3), skandaløs(1)	4	7,6%			
Folkesundheden*	2	3,8%			
Demokratisk skandale*	2	3,8%			
(Ikke) demokratisk	2	3,8%			
(Manglende) demokratisk behandling	2	3,8%			
Voldsomt	2	3,8%			

Magtfuldkommenhed	1	1,9%	
Store økonomiske konsekvenser	1	1,9%	
Skeptiske forskere	1	1,9%	
Lukke øjnene	1	1,9%	
Nedslagting	1	1,9%	
Tab af livsgrundlag	1	1,9%	
Ramme arbejdsplads/familie hårdt	1	1,9%	
Familier ser verden styrte i grus	1	1,9%	
River fundament væk under folks liv	1	1,9%	
Drastisk	1	1,9%	
Ikke værdigt for retssamfund*	1	1,9%	
Minksagen	1	1,9%	

5.8 Pernille Vermund - Nye Borgerlige

Nye Borgerliges formand, Pernille Vermund, har 129 tusinde følgere på sin facebookside per d. 25. maj, 2022, hvilket gør hende til den næstmest fulgte politiske leder. Hun er også den, der har produceret næstflest opslag vedrørende mink, da hun i den afgrænsede periode har lavet hele 24 opslag omhandlende minksagen. I disse 24 opslag fandtes 241 diskursive tegn, der relaterede sig til minksagen. Pernille Vermund har i alt 119 opslag i hele den afgrænsede periode.

I sin diskursive fremstilling af Socialdemokratiets ageren i minksagen, benytter Vermund ofte den flydende betegner, “*demokrati*” til at konstruere minksagen som værende i strid med dette. Et eksempel på dette er *bilag 6.6*, offentliggjort d. 15. november, 2020, hvor Vermund skriver, at regeringen “*knægter demokratiet på det groveste*”. Vermund antyder hele 12 gange i løbet af hendes facebook-opslag i perioden, at minksagen har været et brud på

demokratiet, hvorfor *brud på demokrati* optræder som ækvivalens 12 gange. Et andet eksempel på netop denne fremstilling er en video til *bilag 6.5 fra d. 10. november*, hvor Vermund i folketingsalen om regeringens håndtering af sagen udtaler, at “*det er voldsomt skadeligt for folkestyret og for demokratiet*”. Foruden begrebet “*brud på demokrati*”, sætter hun her også *brud på folkestyret* i ækvivalens til minksagen ved underforstået at insinuere, at regeringen også har forbrudt sig mod dette. Ækvivalensbegrebet at minksagen er et brud på folkestyret opsætter Vermund 13 gange. Her medtælles gange hvor Vermund eksempelvis skriver “*Vi kæmper hver dag for friheden og folkestyret*”, som i *bilag 6.20 d. 11. december*, hvor hun meningsudfylder folkestyret ved at understrege, Nye Borgerlige kæmper for dette, og derved antyder at der forelægger et brud på folkestyret i minksagen. Folkestyret er her en flydende betegner i kraft af, at der ikke forelægger enighed om, hvad folkestyret konkret indebærer. Begrebet frihed fra ovenstående citat er også en flydende betegner, idet den præcise definition af frihed er uklar efter eksempelvis politisk observans. De fem gange, Vermund nævner frihed i hendes opslag i relation til minksagen, antyder hun alle gangene, at regeringen har begrænset friheden under minksagen og sætter således dette i ækvivalens til minksagen. Hun meningsudfylder dermed både frihed og folkestyret som værende modstridende til regeringens håndtering af corona-situationen blandt mink underforstået at regeringen er imod frihed.

Et begreb, Vermund ofte bruger i sine statusopdateringer vedrørende minksagen, er begrebet “*dansker*”, som går igen hele 34 gange i løbet af hendes opslag. Begrebet “*dansker*” er en mesterbetegner, idet begrebet medvirker til at meningsudfylde en konkret gruppes identitet. Et eksempel på dette er Vermunds *bilag 6.18*, fra d. 3. december, 2020, hvori Vermund skriver “*Så må danskerne tage stilling til, om statsministeren fortsat skal hedde Mette Frederiksen efter et valg, eller om et grundlovsbrud i bagagen er lige en tand for tungt til at fortjene danskernes tillid*”. I citatet implicerer Vermund kraftigt, at danskerne er imod regeringens håndtering i minksagen og efterspørger et valg, så “*danskerne*” kan skifte regeringen ud. Hun meningsudfylder dermed danskerne som værende i opposition til regeringen, og opstiller derigennem et antagonistisk forhold mellem danskerne og regeringen. Ydermere implicerer Vermund, at hun repræsenterer gruppen danskerne, hvormed hun meningsudfylder både danskernes holdning og Nye Borgerliges holdning og sætter disse i antagonistisk forhold til regeringen. Senere i samme opslag skriver Vermund “*Får vi opbakning fra de andre i blå blok, er regeringens lovliggørelse af det ulovlige afværget, indtil Mette Frederiksen lader danskernes stemme høre*”. Netop sætningen om at danskerne må

høres, går igen to gange i opslaget, hvorigennem hun også skaber en forståelse af, at Mette Frederiksens ageren ikke er interesseret i at høre, hvad danskerne har at sige, hvilket understøtter samme antagonismeforhold.

En anden mesterbetegner, Vermund meningsudfylder identiteten på for derigennem at sætte denne gruppe i antagonistisk forhold til regeringen, er begrebet “borger”. Dette gør hun eksempelvis i *bilag 6.24* fra d. 31. januar, 2021, ved at skrive: “*Regeringen har uden lovhjemmel sendt politi og militær ud mod sine egne borgere*”, hvilket skaber associationer til at regeringen ønsker at bekæmpe borgerne med politiet og militæret. Andetsteds, i *bilag 6.21* skriver Vermund “*Nogle er for minkavl. Andre er imod. Men i forsvaret for borgernes ejendomsret er det afgørende, at vi alle står sammen*”. Gennem sætningen skaber hun en forståelse af, at regeringen har forgrebet sig på borgernes rettigheder, og at Vermund er forsvarerne af samme. Dermed meningsudfylder Vermund ikke kun mesterbetegneren borger, men sætter den også i forbindelse med hende selv, hvormed hun er på borgernes side og går imod regeringen i forsvaret for borgernes rettigheder. Vermund benytter mesterbetegneren “borger” som antagonisme ni gange i løbet af hendes facebook-opslag. Vermund skriver videre i *bilag 6.3*, at: *Borgernes rettigheder skal sikres*. Rettigheder er en flydende betegner, som Vermund meningsudfylder. Dette gør hun blandt andet ved at insinuere, at regeringen har forbrudt sig på borgernes rettigheder. Vermund skaber dermed en forståelse af, at regeringen er imod borgernes rettigheder, og at Nye Borgerlige selv er for disse. Dette gør Vermund tre gange.

Vermund benytter ofte begrebet “grundlovsbrud”, og sætter dette i ækvivalens til minksagen. Hermed konstruerer hun en forståelse af, at regeringen ikke overholder grundloven. Et eksempel på dette er *bilag 6.18*, hvor Vermund om vedtagelsen af en ny lov skriver: “*Den 10. december stemmer venstrefløjen den igennem sammen med regeringen og håber dermed at have reddet regeringen fra at blive stillet til ansvar for dens brud på grundloven*”. I alt insinuerer Vermund, at regeringen har brudt grundloven i forbindelse med regeringens ageren otte gange, hvoraf hun seks af disse gange direkte anvender ordet grundlovsbrud, hvormed Vermund skaber en forståelse af, at regeringen ikke overholder grundloven.

En anden virkelighedsforståelse af minksagen, som Vermund bidrager til gennem sine facebook-opslag, er en forståelse af, at regeringen ikke videregiver den fornødne viden og dokumentation på området til Folketinget. Et eksempel på dette er fra *bilag 6.3*, hvor

Vermund skriver: *“Regeringen har haft alle muligheder for at lægge dokumentation og fakta åbent frem”*. Derigennem laver Vermund en antagonisme mellem den fornødne viden og dokumentation - som aflivningen af mink påkræver - og regeringen. Konkret benytter Vermund sig tre gange af begrebet *“viden”*, tre gange af begrebet *“dokumentation”*, og tre gange af begrebet *“fakta”*, alle sammen i en forbindelse hvor det er underforstået, at regeringen er imod offentliggørelsen af denne i forbindelse med minksagen. Dermed implicerer hun, at modstridende diskurs erkender beslutningen som baseret på dokumentation og fakta og undertrykker denne. Andetsteds skriver Vermund, her eksemplificeret i *bilag 6.11*, at beslutningen hviler *“på et yderst spinkelt fagligt grundlag”*. Derigennem laver Vermund en antagonisme mellem faglighed og regeringens beslutning om at aflive mink, idet antagelsen er, en modstridende diskursiv fremstilling anerkender fagligheden, hvilket Vermund udelukker. Dette gør Vermund fire gange i løbet af hendes facebook-opslag. I samme henseende benytter Vermund begrebet *“åbenhed”*, og sætter dette i et antagonistisk forhold til regeringen, hvorved hun skaber en forståelse af, at regeringen ikke har en åbenhed i sagen, ligeledes undertrykkende diskurser, der antages at lægge vægt på åbenhed. Dette fremgår eksempelvis af det tidligere citat af *bilag 6.3*, *“Regeringen har haft alle muligheder for at lægge dokumentation og fakta åbent frem”*. Dermed konstruerer Vermund en diskursiv forståelse af regeringen, som en der ikke agerer åbent, og som holder mange ting skjult for befolkningen.

I *bilag 6.6* skriver Vermund, at *“jo længere regeringen fortsætter sine forbrydelser, jo større er sandsynligheden for, at minkerhvervet allerede er helt aflivet, den dag Folketinget skal stemme om erhvervets overlevelse og erstatning”*. Hun sætter her *“forbrydelser”* i ækvivalens til regeringens håndtering af sagen, ligesom hun i *bilag 6.9* omtaler minksagen som *“ulovlig”* med ordene: *“(Mogens Jensens) ansvar for ulovligt at påbyde minkerhvervet nedlagt er tydeligt for enhver”*. Derigennem skaber hun en forståelse af, at det, der er foregået, har været *“ulovligt”*. Dette begreb benytter Vermund i forbindelse med minksagen 14 gange. Begrebet lovbrud benytter Vermund 19 gange i løbet af sin diskurs, eksempelvis i *bilag 6.6* med ordene: *“Men det forhindrer ikke regeringen i at fortsætte dens lovbrud”*. Således bidrager hun til, at regeringen i forbindelse med minksagen har begået et lovbrud og sågar fortsætter med det. Et andet ækvivalensbegreb, Vermund ofte benytter, er begrebet *“uden lovhjemmel”*. I alt sætter Vermund dette begreb i ækvivalens til nodalpunktet syv gange i hendes 24 opslag.

Dette understreger, at regeringens beslutning er truffet, uden at have haft hjemmel til at træffe beslutningen, hvilket meningsudfylder denne negativt.

Vermund bruger endvidere i *bilag 6.2* begrebet “*nedslagning*” i hendes omtale af sagen, når hun skriver at: “*regeringen ikke vil fremlægge den fulde faglige begrundelse for nedslagningen af raske mink og lukningen af syv nordjyske kommuner*”. Hun sætter derfor nedslagtnings i ækvivalens til sagen og omtaler i denne situation kun de raske mink, og lægger dermed sit fokus på, at regeringens beslutning kun er gået ud over dyr, der ikke har været en trussel. Begrebet “*slagte*” eller “*nedslagte*” sætter Vermund to gange i ækvivalens til minksagen.

I Vermunds *bilag 6.19* fra den 9. december, 2020, skriver Vermund: “*Men det kan vi ikke, hvis vi lader magthaverne tryne folkestyret og undergrave tilliden til vores politiske systemer.*” Hun sætter her en manglende tillid i ækvivalens til minksagen, underforstået at håndteringen af minksagen bør give anledning til mistillid. Konkret gør Vermund dette 14 gange.

I *bilag 6.4* bruger Vermund for første gang ordet “*løgn*” og sætter dette i ækvivalens til regeringens håndtering af sagen. Generelt bruger Pernille Vermund begreberne “*lyv*” og “*løgn*” ni gange i forbindelse med hendes omtale af sagen. Dette gøres eksempelvis i *bilag 6.4*, hvor Vermund skriver at: “*Statsministeren har en minister i sin regering, der bryder loven og lyver om det. Fødevareminister Mogens Jensen har i de senere dage modsagt sig selv flere gange.*” Hun konstruerer dermed en virkelighedsforståelse af, at regeringen lyver i forbindelse med minksagen. Denne fortælling styrker Vermund i *bilag 6.5* med citaterne “*Efter regeringens løgne, fortielser og bortforklaringer i minksagen, fortjener danskerne at blive hørt*”, hvori hun, udover ækvivalensbegrebet “*løgn*”, sætter ækvivalensbegreberne “*fortielser*” og “*bortforklaringer*” i ækvivalens til minksagen. Ækvivalensbegreberne “*fortielser*” og “*bortforklaringer*” sætter Vermund i ækvivalens til minksagen tre gange i løbet af facebookopslagene, og skaber dermed en forståelse af at regeringen ikke har i sine at få sandheden frem, idet hun ifølge denne virkelighedskonstruktion bruger “*fortielser*” og “*løgne*” i et forsøg på at bortforklare sandheden. Om netop sandheden skriver Vermund i *bilag 6.19* fra d. 9. december, 2020, at “*sandheden altid kommer frem en dag*”. Hun sætter

således begrebet “sandheden” i antagonistisk forhold til minksagen og antyder dermed, at hun selv repræsenterer sandheden. Årsagen til, “sandhed” er en antagonisme, er, at det antydes, at modstridende diskurs selv hævder at basere sig på sandhed, hvilket Vermund med hendes diskurs undertrykker. Dette gør Vermund tre gange i løbet af opslagene, eksempelvis senere i samme opslag, hvor hun skriver: *“Men det kan vi ikke, hvis vi lader magthaverne tryne folkestyret og undergrave tilliden til vores politiske systemer. Derfor skal sandheden frem”*. I citatet antyder Vermund videre, at magthaverne tryner folkestyret. Dermed sætter hun “tryne” i ækvivalens til minksagen og skaber en forståelse af, at regeringen tryner folkestyret i forbindelse med minksagen. Folkestyret fungerer, som tidligere nævnt, som en flydende betegner, hvilket også er gældende i denne sætning. I samme facebook-opslag anvender Vermund betegnelsen “magthaverne” om regeringen og konstruerer derved forståelsen af regeringen som de folk, som er i besiddelse af magt. “Magthaver” er en mesterbetegner i kraft af, at betegneren er flydende i sin betydning og Vermund gennem sin diskurs meningsudfylder, hvem magthaverne er. Hun sætter her sig selv uden for definitionen af en magthaver til trods for sin rolle i Folketinget og konstruerer i stedet magthaverne som regeringen og sætter disse i modsætningsforhold til folkestyret, tilliden og politiske systemer. Derigennem konstrueres en virkelighedsopfattelse af magthaverne som nogle, man ikke kan have tillid til, og som ikke repræsenterer “folkestyre” og “vores politiske systemer” i deres handlinger. Hun sætter ligeledes “magtfuldkommenhed” i ækvivalens til regeringen to gange, og skaber dermed en forståelse af, at regeringen er magtfuldkommen. Vermund anvender generelt betegnelser i sin diskurs, der har til formål at miskreditere regeringens håndtering af minksagen.

Vermund hævder to gange i sine opslag, at Frederiksen er præget af “magtarrogance”. Dette gør hun eksempelvis i bilag 6.13 fra d. 22. november, 2020, hvor hun skriver: *“Der ER åbenlyst en sump af Mette Frederiksens magtarrogance, der skal drænes.”* I bilag 6.17 fra d. 1. december, 2020, anvender hun endnu engang dette ækvivalensbegreb med ordene: *“Vi trænger VIRKELIG til at få drænet sumpen af magtarrogance og kynisme i toppen af vores samfund.”* Herudover sætter hun kynisme i ækvivalens til regeringens håndtering under sagen og sætter således en negativt ladet ord i relation til den forståelse, som hun konstruerer. Vermund benytter sig af begrebet “magtarrogance” to gange, ligesom hun benytter begrebet “kynisme” to gange.

Når det kommer til erstatning til minkavlerne, bruger Pernille Vermund ofte det økonomiske aspekt til at italesætte, hvordan hun mener, at regeringen har behandlet danskerne men også minkavlerne uretfærdig. I første omgang omtaler hun danskerne, det gør hun blandt andet i *bilag 6.11* fra d. 20. november, 2020. Hun skriver her, at: *“Regeringen har brudt grundloven, smadret et helt erhverv og påført danskerne en to-cifret milliardregning i erstatningspligt til minkavlerne på et yderst spinkelt fagligt grundlag.”*. Hun sætter *“smadret et helt erhverv”* i ækvivalens til sagen og skaber derigennem en forståelse af, at regeringen har smadret minkerhvervet. Lignende ækvivalenser med begrebet *“erhverv”* gør Vermund brug af 14 gange, ligesom hun andre gange danner lignende ækvivalenskæde med begrebet *“arbejde”* to gange. Dette gøres eksempelvis i *bilag 6.1* fra d. 4. november, 2020, hvor Vermund skriver: *“Det koster også masser af mennesker deres arbejde, livsværk og forædling af dyr gennem generationer.”* Hun fremfører her lignende pointe om, at regeringens beslutning rammer befolkningens erhverv og arbejde. Lignende ækvivalens kobler hun til nodalpunktet, når hun fremfører sin pointe om, at folks livsværk rammes af regeringens beslutninger, hvilket hun ligeledes gør to gange herunder i førnævnte sætning samt følgende sætning fra *bilag 6.16* d. 27. november, 2020: *“Hundredevis af danskere mister fra den ene dag til den anden deres livsværk”*. I *bilag 6.1* kalder Vermund minkerhvervet for *“livsgrundlaget for tusindvis af danskere”*. Herigennem skaber hun en forståelse af, at beslutningen om at aflive mink skaber en tab af livsgrundlag for tusindvis af danskere, hvorfor dette sættes i ækvivalens til minksagen.

En anden virkelighedsforståelse, Vermund skaber, er, at der med det, hun italesætter som regeringens lovbrud, følger en stor regning, som skal betales. Dette gør hun eksempelvis i *bilag 6.13* fra d. 22. november, 2020, hvor hun skriver, at regeringen uden lovgrundlag har smadret *“et helt erhverv og pålægger danskerne en to-cifret milliardregning på et fejlbehæftet og særdeles tyndt grundlag”*. Ved at sætte *“regning”* i ækvivalens til minksagen, skaber hun en forståelse af, at denne medfører en stor regning til det danske folk, som skyldes regeringens beslutning og håndtering af sagen. Samme gør hun med begrebet *“økonomisk pris”*, som hun benytter én gang i *bilag 6.23* fra d. 10. januar, 2021, og *“tab”*, som hun blandt andet beskriver i *bilag 6.1* fra d. 4. november, 2020, med sætningen: *“Det er hele kapitalapparatet i et helt erhverv, som bliver værdiløst, og det er enorme tab både for den enkelte dansker og for samfundet”*.

Vermund konstruerer en virkelighedsopfattelse af, at minksagen er præget af uretfærdighed over for de berørte familier, og at retfærdighed kan opnås gennem retsforfølgelse af Frederiksen. Hun skriver eksempelvis i *bilag 6.21* fra d. 12. december, 2020, følgende:

“Nu skal en kommission undersøge lovbruddet til bunds. Det har et samlet Folketing besluttet. Og det er godt. For det betyder, at vi kan lade retfærdigheden ske fyldest for de familier, der har mistet deres levegrundlag”

Hun sætter i dette citat retfærdighed i antagonistisk forhold til minksagen ved at konstruere en forståelse af regeringens beslutninger, som hun her refererer til med ækvivalensbegrebet en “lovbrud”, som uretfærdige for *“familier, der har mistet deres levegrundlag”*.

“Retfærdighed” er ydermere en flydende betegnelse, som hun meningsudfylder ved at definere, hvad hun mener, retfærdighed indebærer, altså retsforfølgelse af Frederiksen. Videre skriver Vermund i *bilag 6.23* fra den 10. januar, 2021, at “(minkavlerne) har fået tvangslukket deres forretning, mistet deres mulighed for at tjene til dagen og vejen”. Hun sætter begrebet “tvangslukket” i ækvivalens til minksagen, og understreger, at regeringen har brugt tvang til at lukke minkerhvervet, hvilket hun gør to gange.

Vermund antyder, at statsministeren anvender folkesundheden til at affeje kritiske spørgsmål med henvisning til, at man ikke prioriterer folkesundheden i tilfælde, man stiller disse kritiske spørgsmål. “Folkesundhed” er en flydende betegnelse, som Vermund meningsudfylder ved at indikere at minksagen ikke handler om folkesundheden, men at begrebet blot fungerer som en undskyldning for regeringens handlinger, hvilket hun gør i *bilag 6.11* med ordene: “Og statsministeren slår ethvert kritisk spørgsmål hen med udskamning om, at man ikke prioriterer ‘folkesundheden’, hvis man er uenig i hendes ulovlige og fagligt tyndt funderede handlinger”. Folkesundhed sættes herved i antagonistisk forhold til minksagen i kraft af, at Vermund skaber virkelighedsopfattelsen af, at regeringens bekymringer om folkesundheden ikke er reelle, og at minksagen derfor i virkeligheden ikke handler om dette.

Vermund sætter “skandale” i ækvivalens til sagen otte gange i sine 24 opslag, hvoraf hun af disse otte gange benytter ækvivalensbegrebet “minkskandalen” syv gange. Dette skal vejes op imod, hun kun refererer til sagen som “minksagen” én gang, hvilket hun gør i *bilag 6.21*. Ud af de 10 gange, hvor hun sætter skandale i ækvivalens til sagen, benytter hun sig to gange af ækvivalensbegrebet “demokratisk skandale”. Foruden at være et ækvivalensbegreb er

dette også en flydende betegner i kraft af, at det er uklart og der er uenigheder omkring, hvad ”demokratisk” rent faktisk indebærer. Hun definerer betydningen af en demokratisk skandale ved at tillægge denne sin egen definition.

Vermund sætter ”*alvorlig*” i ækvivalens til minksagen seks gange i sine 24 opslag og fastlåser dermed en forståelse af minksagen som en sag, der er alvorlig og bør være på agendaen. Vermund skriver eksempelvis i *bilag 6.15* fra d. 26. november: ”*Jeg frygter dog, at flertallet i Folketinget trods skandalens alvor og omfang fortsat har tillid Mette Frederiksen som statsminister, og derfor stemmer imod*”. Hun konstruerer her en forståelse af minksagen som en alvorlig skandale og lægger gennem denne forståelse således pres på andre partier om, at de bør have mistillid til Mette Frederiksen som statsminister jævnført sagens alvor.

Vermund konstruerer i sine facebook-opslag en virkelighedsopfattelse af, at minksagen ikke skyldes fejl og uklar kommunikation. Dette gør hun ved at sætte både ”*fejl*” og ”*uklar kommunikation*” i antagonistisk forhold til minksagen, hvilket ses i *bilag 6.5* fra d. 10. november, 2020 samt *bilag 6.6* fra d. 15. november, 2020. I *bilag 6.5*, som er en transskriberet video, fremgår det at: ”*Lovbrud, det kaldes fejl, og løgn kaldes uklar kommunikation*”, og i *bilag 6.6* skriver ”*Når statsministeren omtaler lovbrud som ‘fejl’ og ulovlige ordrer som ‘uklar kommunikation’, så kan man tvivle*”. Vermund konstruerer her ved brug af antagonismeforholdet, at sagen hverken drejer sig om fejl eller uklar kommunikation, som hun hævder er regeringens diskurs, men konstruerer i stedet sagen som et resultat af ulovlige handlinger og løgne.

Vermund konstruerer regeringens handlinger som et misbrug af den magt, som den er blevet tildelt af folket ved at sætte ”*magtmisbrug*” i ækvivalens til minksagen. Dette gør hun i *bilag 6.9* fra 18. november, 2020 hvori hun skriver: ”*På onsdag er der en ny hasteforespørgsel. Og her vil vi med et mistillidsvotum sige klart fra over for regeringens magtmisbrug*”.

Af andre ækvivalensbegreber benytter Vermund en række betegnelser, der ikke er gennemgående i flere opslag. Disse betegnelser tæller ”*urimelig*” og ”*drastisk*” i *bilag 6.1*,

”falsk” samt ”store økonomiske og sociale skader” i bilag 6.11, amatøragtig” i bilag 6.16, ”vanvittig” i bilag 6.17, ”vidtgående” i bilag 6.24. Alle har det til fælles, at de meningsudfylder minksagen negativt.

5.8.1 Delkonklusion - Pernille Vermund

Vermund konstruerer i sine facebook-opslag årsagen til minksagen som værende ”magtarrogance”, ”magtfuldkommedhed” og ”kynisme”. Videre skaber hun en forståelse af, at regeringen lyver, når den forsvare sig med begreber som ”fejl” og ”uklar kommunikation”. Dette understøttes blandt andet ved at sætte ”åbenhed”, ”sandhed”, ”fakta” og ”dokumentation” i et antagonistisk forhold til minksagen og skaber en virkelighedsforståelse af, at regeringen enten tilbageholder dokumentation og ikke er åben eller decideret lyver over for mesterbetegneren, ”danskerne”, som Vermund 34 gange sætter i antagonistisk forhold til minksagen. Begreber, Vermund ofte sætter i ækvivalens til minksagen, er brud på ”demokrati” og ”folkestyre”, underforstået at minksagen er et brud på demokratiet og folkestyret. Dermed skaber hun en forståelse af, at regeringen handler i strid med folkestyret og demokratiet, og man derfor bør have et mistillidsforhold til regeringens beslutning, som Vermund hele 40 gange kalder ”ulovlig”. Vermund konstruerer desuden hyppigt en diskursiv fremstilling af, at regeringen ”lukket et erhverv”. Minksagen, som Vermund syv gange betegner som minkskandalen, handler således ifølge Vermund om nedlæggelsen af et erhverv, som ifølge Vermunds virkelighedskonstruktion munder ud i store tab, både økonomisk og menneskeligt, for danske borgere. Netop begreberne, ”dansker” og ”borger”, sætter Vermund ofte i antagonistisk forhold til regeringen, hvorigennem hun meningsudfylder grupperne som værende i opposition til regeringen.

Politisk leder: Pernille Vermund			Nodalpunkt: Minksagen		
Ækvivalensbegreb	Frekvens	%	Antagonismer	Frekvens	%
Ulovlig (14), uden lovhjemmel (7), lovbrud (19)	40	16,6%	Dansker(ne)**	34	14,1%
Smadre (5) / nedlægge (2) /lukke (7) erhverv	14	5,8%	Borgerne**	9	3,7%
(Manglende) tillid	14	5,8%	Fagligt	4	1,7%

(Brud på) folkestyret*	13	5,4%	Viden	3	1,2%
(Brud på) demokrati*	12	4,9%	Fakta	3	1,2%
Lyv/løgn	9	3,7%	Dokumentation	3	1,2%
(Brud på) grundloven	8	3,3%	Sandheden	3	1,2%
Minkskandale	7	2,9%	Uklar kommunikation	2	0,8%
Alvorligt	6	2,5%	Fejl	2	0,8%
(Begrænset) frihed*	5	2,1%	Åbenhed	1	0,4%
Regning	4	1,7%	Folkesundhed	1	0,4%
Magthaverne**	4	1,7%	Retfærdighed	1	0,4%
(Brud på) rettigheder	3	1,2%			
Fortielser	3	1,2%			
Bortforklaringer	3	1,2%			
Demokratisk skandale*	2	0,8%			
Kynisme	2	0,8%			
Amatøragtig	2	0,8%			
Magtarrogance	2	0,8%			
Magtfuldkommenhed	2	0,8%			
(Ned)slagtning	2	0,8%			
Voldsom	2	0,8%			
Tvangslukket	2	0,8%			

Tab	2	0,8%	
Vidtgående	2	0,8%	
Store økonomiske og sociale skader	1	0,4%	
Skandale	1	0,4%	
Nedlagt	1	0,4%	
Tab af livsgrundlag	1	0,4%	
Vanvittig	1	0,4%	
Urimelig	1	0,4%	
Drastisk	1	0,4%	
Økonomisk pris	1	0,4%	
Magtmisbrug	1	0,4%	
Minksagen	1	0,4%	

5.9 Søren Pape Poulsen - Det Konservative Folkeparti

Søren Pape Poulsen er formand for Det Konservative Folkeparti og havde d. d. 25. maj, 2022, 86 tusinde følgere på sin facebookside, hvor han i løbet af perioden skrev seks opslag vedrørende minksagen, i alt indeholdende 35 diskursive tegn. De seks opslag skal ses i konteksten af, at han i alt lavede 101 opslag indenfor den afgrænsede periode.

I Pape Poulsens første opslag, *bilag 7.1*, der stammer fra den 4. november, 2020, dagen hvorpå Mette Frederiksen afholdt pressemødet om at aflive mink, stiller han sig allerede kritisk til den demokratiske behandling, som sagen har fået. Han skriver: *“Jeg har svært ved at forstå, at en så vigtig beslutning ikke kræver en grundigere demokratisk behandling, når tiden var til det”*. På den måde sætter Pape Poulsen spørgsmålstegn til den demokratiske behandling, hvorigennem han antyder manglende demokratisk behandling og således sætter dette i ækvivalens til minksagen.

I Pape Poulsens *bilag 7.4* fra d. 16. december, 2020 skriver han: *“Tænk sig at regeringen har overtrådt grundloven, og efter man blev opmærksom på det - ikke straks stoppede det”*. Pape Poulsen skaber dermed en forståelse af, at regeringen har brudt grundloven, ved at sætte den ifølge ham overtrådte grundlov i ækvivalens til minksagen. Pape Poulsen sætter brud på grundloven i ækvivalens til regeringen to gange i løbet af sine facebook-opslag.

I *bilag 7.2* fra d. 10. november benytter Pape Poulsen sig tre gange af ækvivalensbegrebet *“nedslagting”*, eksemplificeret med citatet: *“Regeringens nedslagting af minkavlernes dyr er reelt ekspropriation”*. Formålet med brugen af denne er at skabe en virkelighedsforståelse af, at regeringens beslutning om at aflive minkene er en *“nedslagting”*. Begrebet er klart negativt ladet, og gennem brugen af begrebet forbinder Pape Poulsen begrebet med regeringens beslutning for derigennem at skabe negative associationer til minksagen. I samme opslag sætter Pape Poulsen ydermere ækvivalensbegrebet *“instruks”* i forbindelse til sagen to gange. Han skriver som et spørgsmål: *“Hvorfor trak regeringen ikke straks instruksen tilbage, da I fandt ud af, den var ulovlig?”*. Han kalder det dermed en ulovlig instruks og italesætter regeringen som værende en der handler ulovligt. Begrebet *“instruks”* sætter Pape Poulsen i ækvivalens til minksagen to gange.

Pape Poulsen refererer én gang til sagen som en *“skandale”*, konkret i *bilag 7.4*, hvor han skriver, *“Denne sag er ikke slut - det er en kæmpe skandale!”*. Han sætter derigennem det negativt ladet ord, *“skandale”*, i ækvivalens til regeringens håndtering af sagen og meningsudfylder denne negativt.

Pape Poulsen kalder regeringens beslutning om at aflive alle mink for en ulovlig handling, eller skriver at der er blevet begået lovbrud i den forbindelse. Konkret skriver han i *bilag 7.5* fra d. 20. november, 2020, at: *“Statsministeren indrømmer, at hun vidste, at det var ulovligt at lukke al minkavl i Danmark”*. Således skaber han en forståelse af at der er foregået ulovligheder i minksagen, hvilket han gør ved at benytte begrebet hele seks gange i sine facebook-opslag. Forståelsen understøttes med brugen af begrebet *“lovbrud”*, som Pape Poulsen benytter to gange, eksempelvis med citatet fra *bilag 7.3* fra d. 14. november, 2020, hvor det i en deling af en video med sundhedsordfører, Per Larsens, fremgår, at: *“Det er jo klokkeklart et lovbrud, når man på den måde indtrænger folks private ejendomme med militær og politi uden at have lovgrundlag i orden, hvornår stopper det?”*. Begrebet *“lovbrud”* benytter Pape Poulsen to gange.

Pape Poulsen anklager ligeledes i *bilag 7.4* statsministeren for være “*stædig og vil agere egenrådig i stedet for at inddrage andre*”. Han skaber dermed en forståelse af, at regeringen er egenrådig og stædig, hvilket han understøtter i *opslag 7.6* ved at skrive, at “*Regeringens strategi synes at være total lukkethed*”. Han sætter dermed “*lukkethed*” i ækvivalens til regeringens håndtering af sagen og bidrager dermed til en diskursiv fremstilling af regeringen som lukkede og egenrådige.

I *bilag 7.3* fra d. 14. november skriver Pape Poulsen, at “*Det er helt vildt, det vi ser fra regeringen lige nu. Grundlovsbrud, militæret i aktion på landets minkfarme, minkavlere, der ikke har andet valg end at makke ret og gøre, som regeringen siger. Det er voldsomt og langt over strengen*”. Pape Poulsen konstruerer i denne forbindelse en virkelighedsopfattelse af en regering, som er gået for vidt i sine handlinger, idet han tillægger sagen ækvivalensbegreber som “*helt vildt*” og “*langt over strengen*”.

Pape Poulsen etablerer en diskurs, hvori han lægger vægt på de erhvervsdrivende i forbindelse med hans kritik af regeringens beslutning om at aflive alle mink. I *bilag 7.6* fra d. 1. december, 2020, skriver han eksempelvis: “*For regeringen har ikke formået at lande en aftale om kompensation til minkavlerne. Det er kritisk*”. Han sætter her “*kritisk*” i ækvivalens til regeringens håndtering af sagen, der ifølge Pape Poulsen indebærer manglende kompensation til minkavlerne. Lignende denne ækvivalensbegreb anvender Pape Poulsen desuden i *bilag 7.3* med ækvivalensbegrebet “*absurd*” til at beskrive regeringens handlinger. Han skriver desuden i *bilag 7.4*, at det er “*uden for proportioner at have ødelagt al minkavl i Danmark med kæmpe økonomisk konsekvens til følge*”. Også her lægger han vægt på de erhvervsdrivendes konsekvenser i forbindelse med regeringens håndtering af coronasituationen i mink og konstruerer, som i førnævnte opslag, en forståelse af en regering, der med manglende økonomisk kompensation ødelægger et erhverv.

Hvad angår erhvervet sætter Pape Poulsen både “*lukke erhverv*” og “*smadre erhverv*” i ækvivalens til minksagen, hvilket han eksempelvis gør i *bilag 7.5*, hvori han skriver: “*Mette Frederiksen og resten af hendes koordinationsudvalg drøftede, at det var ulovligt at lukke erhvervet midlertidigt eller permanent*”. Begrebet “*lukke erhverv*” benytter Pape Poulsen fire gange. “*Smadre erhverv*” anvender han en enkelt gang i sætningen fra *bilag 7.5*: “*Det er da at smadre erhvervet, det kan enhver da regne ud!*”. “*Smadre erhverv*” er en vending, der har

en endnu mere markant ladning end *“lukke erhverv”*, hvorigennem han med vendingen skaber endnu mere negative associationer til regeringen.

Pape Poulsen konstruerer i sin diskurs en forståelse af, at regeringens handlinger har revet livsgrundlaget væk under minkavlerne. Han skaber hermed en forståelse af minksagen som direkte ødelæggende for hele grundlaget for minkavlernes liv. Han gør sig brug af denne ækvivalens til minksagen tre gange, hvilket han eksempelvis gør i *bilag 7.1* med sætningen: *“Og de skal fortælle deres børn, at deres livsgrundlag er væk.”*

Pape Poulsen opstiller en antagonisme mellem fælles sundhed og minksagen idet han i *bilag 7.3* fra d. 14. november skriver: *“Selvfølgelig går vores fælles sundhed før mink, men det er slet ikke, hvad det her handler om”*. Ifølge Pape Poulsens virkelighedskonstruktion handler minksagen ikke om *“fælles sundhed”*, som han hævder modstridende diskurs meningsudfylder minksagen som, og Pape Poulsen undertrykker gennem denne antagonisme den modstridende diskurs. Ud over at være en antagonisme, er *“fælles sundhed”* også en flydende betegnelse, i kraft af der ikke er enighed om, hvad denne *“fælles sundhed”* konkret indebærer.

5.9.1 Delkonklusion - Søren Pape Poulsen

Gennem sine ækvivalente begreber konstruerer Pape Poulsen årsagen til minksagen som værende instrukser fra en *“egenrådig”* regering. Minksagen konstruerer Pape Poulsen ligeledes som værende *“ulovlig”*. Derudover fokuserer han i sin diskurs på lukningen af minkerhvervet og bidrager til konstruktionen af minksagen som ødelæggende for minkavlernes livsgrundlag. Han meningsudfylder aflivningen som en *“nedslagning”* af mink, hvilket han sætter i ækvivalens til beslutningen, betydende minksagen får en særlig stærk meningsudfyldelse. En meningsudfyldelse, der tydeliggøres af negativt ladede begreber, der sættes i ækvivalens til minksagen, såsom *“absurd”*, *“langt over strengen”*, *“voldsom”* og *“kritisk”*.

Politisk leder: Søren Pape Poulsen			Nodalpunkt: Minksagen		
Ækvivalensbegreb	Frekvens	%	Antagonismer	Frekvens	%
Ulovlig (6), lovbrud (2)	8	22,9%	Fælles sundhed*	1	2,9%

Smadre(1) / lukke (4) erhverv	5	14,3%	
Nedslagtning	3	8,6%	
Tab af livsgrundlag	3	8,6%	
(Brud på) grundlov	2	5,7%	
Kritisk	2	5,7%	
Instruks	2	5,7%	
Skandale	1	2,9%	
Voldsom	1	2,9%	
Kæmpe økonomiske konsekvenser	1	2,9%	
Lukkethed	1	2,9%	
Langt over strengen	1	2,9%	
Helt vildt	1	2,9%	
Absurd	1	2,9%	
Egenrådig	1	2,9%	
Manglende demokratisk behandling*	1	2,9%	

5.10 Alex Vanopslagh - Liberal Alliance

Liberal Alliances formand, Alex Vanopslagh, havde d. 25. maj., 2022, 100 tusinde følgere på sin facebookside. Han er den partiformand, som producerede flest opslag med minksagen som nodalpunkt, i kraft af han skrev hele 26 opslag indenfor den afgrænsede periode. Af de 26 opslag fremgik 251 diskursive tegn med relation til nodalpunktet. De 26 opslag skal ses i lyset af, Vanopslagh sammenlagt producerede 71 opslag i perioden, hvilket belyser hvor højt sagen har stået på Vanopslaghs politiske dagsorden med henblik på agenda-setting.

I bilag 8.18 fra d. 18. november, 2020, skriver Vanopslagh om at det, han kalder et Grundlovsbrud, er *“den slags type tendenser, der kan føre til totalitære samfund, som kan føre til fascisme. Jeg siger eksplicit i interviewet, at man på ingen måde kan sige at hverken Statsministeren eller Danmark er et fascistisk land”*. Med citatet sætter Vanopslagh *“totalitære samfund”* og *“fascisme”* i ækvivalens til de tendenser, han mener regeringen er med til at skabe i forbindelse med minksagen. Derigennem skaber han en forståelse af, at regeringen tenderer til at være *“fascistisk”* og *“totalitær”* i sin ageren i sagen, hvormed han meningsudfylder minksagen negativt, dog understregende regeringen ikke decideret er totalitær og fascistisk.

Alex Vanopslagh benytter sig i bilag 8.18 af begrebet *“vidtgående”*, og sætter dette i ækvivalens til nodalpunktet, minksagen. Dette gøres i citatet: *“der står ingen steder at man anbefaler at man skal tage den mest vidtgående værktøj i brug så hurtigt som overhovedet muligt”*. Vanopslagh skaber med ækvivalensbegrebet *“vidtgående”* en forståelse af, at beslutningen om at aflive mink i Danmark er vidtgående, og dette gør han i løbet af sine opslag seks gange. Ligeledes benytter han sig af ækvivalensbegrebet *“voldsom”*, når han i videoen til bilag 8.22 fra d. 25. november, 2020, udtaler:

“Jeg synes det er umådelig trist, at vi aldrig fik afsøgt muligheden for en mindre indgribende løsning, en mindre voldsom løsning”. Denne forståelse understøtter han ved i samme opslag at udtale, at *“det her forløb det viser også, hvorfor det er farligt at koncentrere så meget magt på så få personer, især hvis de personer udviser dårlig dømmekraft for så får det alvorlige konsekvenser”*.

Han sætter således *“alvorlige konsekvenser”* i ækvivalens til minksagen. Ligeledes sætter han ækvivalensbegrebet *“dårlig dømmekraft”* i forbindelse med minksagen, hvilket han gør to gange i pågældende opslag. Han skriver ydermere i bilag 8.7 fra d. 10. november, 2020: *“Se nu blot på denne vanvittige mink-skandale”*. Dermed omtaler han sagen som værende vanvittig og konstruerer en forståelse af, at sagen er et udtryk for mangel på omtanke og fornuft.

Vanopslagh udtaler i bilag 8.18, at *“Jeg synes ikke, at statsministerens egen retorik og statsministerens egne ord om, at man tager det her alvorligt harmonerer i overensstemmelse med statsministerens handlinger”*. Han sætter dermed en antagonisme op med vendingen

“tage alvorligt” og skaber en forståelse af, regeringen ikke tager det alvorligt, men tager for let på sagen. Dette gør han to gange i det pågældende opslag. Årsagen til, at dette optræder som en antagonisme, er, at det impliceres, regeringens diskurs hævder at tage sagen alvorligt, hvilket Vanopslagh undertrykker med nærværende diskursive fremstilling.

Vanopslagh skriver i *bilag 8.9* fra d. 11. november, 2020, at “*vi er forbi det punkt, hvor ulovligheden kan forklares med amatørisme*”. Han sætter derigennem det negativt ladede begreb “*amatørisme*” i ækvivalens til minksagen, og implicerer videre, at vi er kommet endnu længere end dette. Dette skal ses i sammenhæng af, at Vanopslagh særligt i de første opslag omtalte minksagen med begreber som “*fejl*”. Dette gør han eksempelvis med sætningen fra *bilag 8.8*: “*Fair nok fejl sker – jeg kan stadig ikke få det til at hænge sammen i mit hoved, at så stor en fejl sker*”. Vanopslagh skaber med denne diskurs en forståelse af, at regeringen begår fejl i minksagen - sågar uforståeligt store fejl - og han implicerer fejlagtighed hele 11 gange i løbet af sine facebook-opslag om minksagen. Han skriver videre i *bilag 8.25*: “*Desværre har regeringen en tendens til at tale udenom og fordreje virkeligheden*”. Vanopslagh skaber derigennem en antagonisme mellem regeringens ageren i sagen og “*virkeligheden*”, underforstået at regeringen handler i modstrid med virkeligheden. Årsagen til, det er en antagonisme, er, at der i diskursen impliceres, at en modstridende diskurs hævder at være i takt med virkeligheden, hvilket Vanopslagh med antagonismen undertrykker. Derigennem skaber han en diskursiv fremstilling, der sætter regeringens håndtering af minksagen i negativt lys.

Vanopslagh benytter sig i *bilag 8.11* fra d. 14. november, 2020, af begrebet “*kriminell*” med citatet: “*Vi har en kriminell regering, som har brudt grundloven ved at beordre et helt erhverv nedlukket og slagtet uden at have lovhjemmel på plads*”. Begrebet “*kriminell*” sættes i ækvivalens til regeringen, hvormed han med sætningen skaber en forståelse af regeringen som en kriminell regering, som bryder landets love.

Vanopslagh skriver i *bilag 8.10* fra d. 11. november, at “*Det var en overreaktion at slå hele erhvervet ihjel*”. Han sætter dermed begrebet “*overreaktion*” i ækvivalens til beslutningen og skaber dermed en forståelse af, at beslutningen var en overreaktion, ergo at den var unødvendig. Han benytter endvidere ækvivalensbegrebet “*nedslagtning*” til at beskrive minksagen, hvilket han gør en enkelt gang i *bilag 8.14* fra d. 17. november, 2020: “*(...) hvordan regeringen dog kunne finde på at aflive et helt erhverv uden lovhjemmel og dermed*

bryde grundloven - og fortsætte nedslagtningen med understøttelse af politi og militær.”

“*Nedslagtning*” er et ækvivalent begreb, der skaber forståelse af, at aflivningen af Mink er en brutalitet. Han sætter i citatet herudover “*bryde grundloven*” i ækvivalens til Minksagen. Vanopslagh antyder brud på grundloven hele 28 gange i hans 26 opslag.

En mesterbetegner, Vanopslagh bruger i løbet af sine facebook-opslag, er begrebet “*dansker*”, som han meningsudfylder og sætter i et antagonistisk forhold til regeringen. Et eksempel på dette er citatet “*Falder danskerne for det der?*” fra bilag 8.23. Årsagen til, “*dansker*” er en mesterbetegner, er, at “*dansker*” er et begreb uden entydig betydning, som definerer en befolkningsgruppes identitet. Vanopslagh skaber dermed et modsætningsforhold mellem regeringen og danskerne, og meningsudfylder yderligere danskerne som værende på samme side som Vanopslagh. Denne antagonisme opstiller Vanopslagh syv gange i løbet af sine facebook-opslag. En lignende mesterbetegner, som Vanopslagh i sine facebook-opslag udfylder for derefter at sætte mesterbetegneren i antagonistisk forhold til regeringen, er begrebet “*borger*”. Dette ses eksempelvis i bilag 8.12, hvor Vanopslagh skriver: “*Tilliden overlever ikke, hvis borgere gentagende gange oplever, at magthaverne kan overskride hvilken som helst grænse uden konsekvenser.*”. Han skaber dermed en forståelse af, at borgerne er nogle, der er i opposition til magthaverne og regeringen, og at han selv er på borgernes side i kampen. Han definerer ligeledes regeringens identitet som værende “*magthavere*”, som er en mesterbetegner, idet definitionen af hvad en konkret magthaver er ikke er entydig. Han opsætter dermed en antagonisme mellem regeringen, “*magthaverne*”, og “*borgerne*”. Herudover konstruerer han en forståelse af tilliden til regeringen som svækket. Denne konstruktion bidrager han til syv gange, hvor Vanopslagh sætter manglende tillid i ækvivalens til Minksagen gennem formuleringer, der insinuerer manglende tillid.

Vanopslagh skriver i bilag 8.7: “*Se nu blot på denne vanvittige Mink-skandale, hvor regeringen har smadret massevis af menneskers levebrød*”. Han sætter her “*smadre massevis af menneskers levebrød*” i ækvivalens til Minksagen og skaber dermed en forståelse af, at Minksagen handler om dette. Dette begreb, “*smadre*”, benytter Vanopslagh seks gange, mens han skriver “*udrydde*” én gang. Vanopslagh omtaler i bilag 8.1 fra d. 4. november, 2020, at “*Den ægte tragedie er de tusindvis af arbejdspladser, som forsvinder, og tvangslukningen af massevis af gode danske virksomheder, der leverer produkter i absolut verdensklasse*”. Han sætter således “*lukning*” i ækvivalens til Minksagen, og meningsudfylder denne som en lukning af danske virksomheder, hvilket han gør en enkelt gang.

Vanopslagh benytter sig ofte af den flydende betegner, *“demokrati”*, og sætter brud på dette i ækvivalens til regeringens håndtering af minksagen. Dermed meningsudfylder han både minksagen og begrebet *“demokrati”*. Årsagen er at den konkrete definition på et *“demokrati”* er omstridt, og at begrebet således kan meningsudfyldes diskursivt. Et eksempel på dette er bilag 8.12, hvor Vanopslagh skriver, at: *“vores demokrati kan ikke holde til mange uger som den foregående”*. Dermed bidrager Vanopslagh med sin diskurs til en virkelighedsopfattelse af, at regeringen er i opposition til demokratiet, og at han er repræsentant for demokratiet. Lignende gøres af Vanopslagh 18 gange i løbet af sine facebook-opslag.

En anden flydende betegner, Vanopslagh meningsudfylder, er begrebet *“frihed”*. Dette ses eksempelvis i bilag 8.6 fra d. 10. november, hvor Vanopslagh skriver: *“Det her handler om danskernes retstilstand. Din og min frihed og beskyttelse mod at vi bare kan få frataget vores ejendom og vores virksomhed, bare fordi en statsminister har fået en fiks idé på et tyndt fagligt grundlag”*. Vanopslagh insinuerer her, at regeringen har begrænset *“friheden”*, særligt for minkavlerne, og at Vanopslagh selv kæmper for deres frihed. ækvivalensbegrebet, der antyder en begrænset *“frihed”*, sætter Vanopslagh i ækvivalens til minksagen to gange i løbet af sine facebook-opslag.

Vanopslagh skriver i bilag 8.11 med henvisning til minksagen: *“Det er helt vildt. Det går udover min fatteevne at det kan ske i et land som Danmark. Og nej, det er ikke nødvendigt at aflive raske mink for at sikre folkesundheden.”* Han anvender her den flydende betegner *“folkesundheden”*. Vanopslagh meningsudfylder den flydende betegner ved at sætte den i antagonistisk forhold til nodalpunktet, minksagen, for derigennem at meningsudfylde både minksagen og folkesundheden som noget, der ikke har noget med hinanden at gøre. Årsagen til, det er en antagonisme, er, at det i diskursen antages, at den modstridende diskurs hævder at minksagen handler om *“folkesundhed”*, hvilket Vanopslagh undertrykker. Vanopslagh meningsudfylder denne flydende betegner fem gange i sine opslag. Vanopslagh bruger i samme citat begrebet *“helt vildt”*, som han sætter i ækvivalens til regeringens håndtering af minksagen.

Vanopslagh nævner flere gange i sine opslag, at regeringen besidder for meget magt og opstiller i bilag 8.7 fra d. 10. november, 2020, en række, ifølge ham, mulige scenarier for årsagen til, hvad han refererer til som *“mink-skandalen”*. I ethvert scenarie konkluderer

Vanopslagh, at den bagvedliggende årsag til skandalen er, at regeringen har for meget magt. Dette er en ækvivalens, som han sætter i forbindelse med minksagen hele otte gange i hans opslag, hvorpå et eksempel er førnævnte bilag, hvori han skriver: *“Summa summarum: De har for meget magt. Jeg er liberal, fordi jeg ikke stoler på, at Mette Frederiksen eller nogen anden statsminister kan forvalte så meget magt fornuftigt eller rimeligt”*. Foruden at hævde, at regeringen har for meget magt, udtaler Vanopslagh i bilag 8.25, at regeringens anvendelse af sin magt er magtmisbrug:

“Jeg har på det seneste set folk skrive til mig, at jeg bør stoppe med at gå så meget op i regeringens ulovlige aflivning af et helt erhverv. (...) Det handler ikke om for eller imod aflivningen af alle mink. (...) Det handler om statsministerens magtmisbrug.”

Vanopslagh sætter dermed *“magtmisbrug”* i ækvivalens til minksagen, hvilket han gør tre gange i sine opslag med henblik på at bidrage til konstruktionen af en hegemonisk diskurs om en regering med for meget magt, som misbruger denne.

Vanopslagh sætter desuden *“magtfuldkommenhed”* i ækvivalens til minksagen, hvorfor han også her antyder, at regeringen besidder for meget magt og er egenrådig. Han benytter denne ækvivalens en enkelt gang i bilag 8.3 fra d. 8. november med ordene: *“Men regeringens trussel er tom - den har slet ikke hjemmel til det. Det glemmer regeringen bare i sin magtfuldkommenhed”*. Et andet ækvivalensbegreb, han sætter i forbindelse med regeringens brug af magt i sagen, er begrebet *“magtarrogance”*, som han i bilag 8.20 sætter i ækvivalens til minksagen ved at skrive: *“Mette Frederiksens sump af magtarrogance skal drænes.”*. Han konstruerer her en virkelighed af Mette Frederiksen som *“magtarrogant”*. Samme forståelse konstruerer han ved at omtale regeringen som *“egenrådig”*, hvilket han gør i bilag 8.12.

Vanopslagh refererer i flere af sine 26 opslag til Mette Frederiksens ord på pressemødet som en instruks, hvilket eksempelvis ses i bilag 8.17 fra d. 18. november, hvor Vanopslagh skriver: *“Støttepartierne mener ikke, at Mogens Jensen kan fortsætte som minister, fordi Mette Frederiksen har givet en grundlovsstridig instruks, som Mogens ikke har rettet op på.”*. Han sætter her *“instruks”* i ækvivalens til nodalpunktet og meningsudfylder dermed denne som værende en instruks. I alt refererer Vanopslagh til Frederiksens ord som en instruks 13 gange.

Vanopslagh benytter flere gange i beskrivelsen af minksagen sig af ækvivalensbegrebet *“skandale”*, eksempelvis i bilag 8.22, hvor han skriver: *“Det er svært at skulle overdrive,*

hvor stor en skandale det her er. Det er en skandale for vores retssamfund, når minkavlerne absolut ingen retssikkerhed har haft". Derigennem bidrager Vanopslagh med sin diskurs til at skabe en forståelse af, at regeringen har handlet skandaløst i forbindelse med sagen. Begrebet "*skandale*" sætter Vanopslagh i ækvivalens til minksagen seks gange i løbet af sine opslag, og yderligere i omtalen af minksagen som "*minkskandale*" to gange. I citatet sætter han også begrebet "*brud på retssamfund*" i ækvivalens til regeringen, underforstået at regeringen forbryder sig på retssamfundet, hvilket han i alt gør syv gange. Begrebet "*retssamfund*" udgør en flydende betegner, da betydningen ikke er fast defineret.

Vanopslagh sætter ydermere "*dårlig dømmekraft*" i ækvivalens til regeringen. Vanopslagh skriver i bilag 8.21 "*hvorfor det er farligt at koncentrere så meget magt på så få personer især hvis de personer udviser dårlig dømmekraft for så får det alvorlige konsekvenser*". Vanopslagh meningsudfylder dermed minksagen som værende et resultat af dårlig dømmekraft. Dette ses også på Vanopslaghs forsøg på at skabe en forståelse af, at regeringens beslutning ikke var fagligt begrundet. Dette gør han eksempelvis i bilag 8.12, hvor han skriver, at: "*En lang række eksperter sætter kraftige spørgsmålstegn ved påstanden om, at minkmutationer skulle undergrave arbejdet med en vaccine*". Vanopslagh sætter dermed en antagonisme op mellem eksperterne og regeringen, hvormed han skaber en forståelse af, at regeringen og "*eksperterne*" er modstridende. Antagonismen "*eksperter*" opstiller Vanopslagh otte gange i løbet af sine opslag. "*Eksperter*" er ydermere en mesterbetegner, idet den betegner en gruppes identitet, og at der ikke foreligger en konkret enighed om, hvem der kan kaldes eksperter.

Vanopslagh antyder en manglende "*lovhjemmel*" i minksagen 22 gange i løbet af hans 26 opslag, blandt andet i bilag 8.22 med ordene: "*minkskandalen er en af de mest ydergående beslutninger i nyere dansk politisk historie truffet uden lovhjemmel*". Han sætter dermed "*uden lovhjemmel*" i ækvivalens til minksagen. Vanopslagh bruger også ækvivalensbegrebet "*lovbrud*" til at konstruere samme forståelse, hvilket han gør otte gange. Han skriver blandt at "*(de) er så ligeglade med klokkeklare lovbrud*", hvormed han meningsudfylder minksagen som værende et lovbrud. Et begreb han også sætter i ækvivalens til regeringens beslutning, er begrebet "*ulovlig*". I alt kalder Vanopslagh ordren for "*ulovlig*" 43 gange i hans 26 opslag, hvilket gør begrebet til Vanopslaghs mest benyttede ækvivalensbegreb. Han skriver eksempelvis i bilag 8.6: "*Politi og hjemmeværn og andre myndigheder møder stadig op hos*

minkavlere for at tjekke om de slår deres forretning ihjel på baggrund af den ulovlige instruks.”. I samme opslag sætter Vanopslagh *“fløjtende ligeglade”* i ækvivalens til regeringen og skaber en forståelse af, at denne er ligeglad med at den agerer ulovligt.

I bilag 8.3 bruger Vanopslagh *“folkestyret”* som en flydende betegnelse. I citatet *“Der er sket det fantastiske for folkestyret - men frygtlige for regeringen - at den faktisk er nødt til at involvere og inddrage folketetinget i det videre arbejde”* insinuerer Vanopslagh, at regeringen ønsker at bryde med folkestyret i forbindelse med minksagen. Vanopslagh gør lignende syv gange i sine facebook-opslag. *“Folkestyre”* fungerer som flydende betegnelse, idet begrebet ikke er entydigt i sin forståelse, og forståelsen af dette konstrueres gennem de diskursive tegn, det sættes i forbindelse med. Lignende flydende betydning har de flydende betegnelser *“demokrati”* og *“retsstat”*, som også sættes relation til minksagen. Vanopslagh skriver i bilag 8.12 fra d. 15. november, 2020, følgende: *“Man kan ikke have et demokrati og en retsstat uden en udbredt tillid til, at lovgivere og myndigheder overholder fundamentale spilleregler”*. Han meningsudfylder her ækvivalenserne *“retsstat”* og *“demokrati”* som noget, der kan trues af minksagen ved at hævde, at regeringen gennem minksagen har svækket tilliden i sådan en grad, at det går ud over retsstaten og demokratiet. Sidstnævnte flydende betegnelse meningsudfylder Vanopslagh 18 gange i sine facebook-opslag.

Vanopslagh bruger ofte den flydende betegnelse *“retssikkerhed”*, for eksempel i bilag 8.22 med ordene: *“det har kostet borgernes retssikkerhed”*. Han meningsudfylder betegnelsen i diskursen ved at hævde, at retssikkerheden er mistet i forbindelse med minksagen. Dette gør Vanopslagh i alt 5 gange. Der eksisterer ikke entydig forståelse af, hvad retssikkerhed er, hvorfor denne er en flydende betegnelse. Vanopslagh skriver i bilag 8.6 ydermere, at sagen er et *“brud på helt fundamentale grundlovssikrede rettigheder i vores demokrati”*. Vanopslagh sætter her *“(brudte) rettigheder”* i ækvivalens til minksagen, og meningsudfylder denne som en sag, der knægter befolkningens demokratiske rettigheder.

I bilag 8.19 fra d. 21. november, 2020, refererer Vanopslagh ud fra de borgerlige partiers fællesbrev i bilag 10 til, at regeringen er *“parat til at lukke øjnene for skandale”*. Han konstruerer derigennem en forståelse af, at regeringen lukker øjnene for det, han omtaler som en skandale, og ikke har i sinde at løse problemerne. Vanopslagh sætter desuden ækvivalensbegrebet *“skæv”* i forbindelse til minksagen med citatet. Dette gør han i bilag

8.13 med ordene: *“begrundelsen for at gøre det fra regeringens side er skæv”*. Han meningsudfylder dermed regeringens beslutninger som værende skæve.

Vanopslagh skriver i *bilag 8.10* fra d. 7. november, 2020, at regeringens beslutning har *“smadret massevis af menneskers levebrød”*, og konstruerer derved betydningen minksagen som destruktiv for minkavlernes levebrød. Lignende diskursive konstruktion skaber Vanopslagh i *bilag 8.4* fra d. 9. november, 2020, hvori han skriver: *“Min dybeste medfølelse går til Peter og Andreas - og alle de andre minkavlere, som i disse dage presses til at aflive deres eget livsgrundlag”*. Vanopslagh konstruerer således minksagen som en sag, der resulterer i et tab af livsgrundlag for minkavlerne. Vanopslagh sætter ligeledes en række andre negativt ladede begreber i ækvivalens til nodalpunktet, minksagen. Eksempler på disse er *“drastisk”* og *“tragedie”*, som i *bilag 8.1*, og *“tvivlsom”* og *“forkert”*, som ses i *bilag 8.10*, og *“meningsløst”*, i *bilag 8.4*. Derigennem skaber han en negativ forståelse af regeringens beslutning.

5.10.1 Delkonklusion - Alex Vanopslagh

Vanopslagh konstruerer årsagen til minksagen som værende regeringens *“magtfuldkommenhed”*, *“magtarrogance”* og *“egenrådighed”*, som har resulteret i en uforståelig stor *“fejl”*. Fejlen har ifølge Vanopslagh den konsekvens, at et erhverv er blevet *“smadret”*. Han anvender hyppigt ækvivalensbegreber, der konstruerer regeringens beslutninger som havende *“manglende lovhjemmel”* og værende *“ulovlig”*. Dette resulterer ifølge Vanopslagh i et brud på den flydende betegner, *“demokratiet”*.

Ligeledes insinuerer Vanopslagh ofte i sin diskurs, at regeringen har brudt med grundloven i forbindelse med, hvad han konstruerer som en *“instruks”*. Af antagonistiske opstiller Vanopslagh *“eksperter”*, *“borgerne”* og *“danskerne”* - som alle er mesterbetegnere - i et antagonistisk forhold til regeringen, underforstået at regeringen med minksagen står i et modsætningsforhold til *“danskerne”*, *“borgerne”* og *“eksperterne”*. Derudover sætter Vanopslagh ligeledes den flydende betegner, folkesundheden, i antagonistisk forhold til minksagen og meningsudfylder minksagen som ikke handlede om *“folkesundhed”*.

Politisk leder: Alex Vanopslagh			Nodalpunkt: Minksagen		
Ækvivalensbegreb	Frekvens	%	Antagonismer	Frekvens	%
Manglende lovhjemmel (22), lovbrud (8), ulovlig (43)	73	29,1%	Eksperterne**	8	3,2%
(Brud på) grundloven	28	11,1%	Dansker(ne)**	7	2,8%
(Brud på) demokrati*	18	7,2%	Borgerne**	5	2,0%
Instruks	13	5,8%	Folkesundheden*	5	2,0%
Fejl	11	4,4%	Tage alvorligt	2	0,8%
For meget magt	8	3,2%	Virkeligheden	1	0,4
(Brud på) folkestyret*	7	2,7%			
Manglende tillid:	7	2,7%			
Skandale	6	2,5%			
Vidtgående	6	2,5%			
(Mistet) retssikkerhed*	5	2,0%			
Overreaktion	3	1,2%			
Falskt	3	1,2%			
Magtmisbrug	3	1,2%			
Mink-skandale	2	0,8%			
Alvorligt	2	0,8%			
Helt vildt	2	0,8%			
(Begrænset) frihed	2	0,8%			

Dårlig dømmekraft	2	0,8%	
Alvorlige konsekvenser	1	0,4%	
Voldsom	1	0,4%	
Nedslagtning	1	0,4%	
Tragedie	1	0,4%	
Drastisk	1	0,4%	
Lukke øjnene	1	0,4%	
Magtfuldkommenhed	1	0,4%	
Magthaverne**	1	0,4%	
Magtarrogance	1	0,4%	
Fløjtende ligeglade	1	0,4%	
Amatørisme	1	0,4%	
Drastisk	1	0,4%	
Vanvittig	1	0,4%	
Tab af livsgrundlag	1	0,4%	
Kriminel	1	0,4%	
Arbejdspladser forsvinder	1	0,4%	
Ikke værdigt for retssamfund*	1	0,4%	
Tvangslukke	1	0,4%	

Skæv (begrundelse)	1	0,4%	
(Brud på) rettigheder	1	0,4%	
Smadret massevis af menneskers levebrød	1	0,4%	
(Brud på) retsstat*	1	0,4%	

5.11 Kristian Thulesen Dahl - Dansk Folkeparti

Dansk Folkepartis formand var i den afgrænsede periode Kristian Thulesen Dahl, som senere hen er blevet afløst af Morten Messerschmidt. Thulesen Dahl har pr. d. 25. maj, 2022, 77 tusinde følgere, og han skrev i løbet af den afgrænsede periode 19 facebook-opslag, som vedrører minksagen. Af disse opslag fandtes 129 diskursive tegn. Han lavede i alt 81 facebook-opslag for perioden.

Et begreb, Thulesen Dahl ofte sætter i ækvivalens til minksagen, er *“manglende lovhjemmel”*. Thulesen Dahl skriver i *bilag 9.19*, d. 13. december, 2020, at:

“Fødevareministeriet var blevet bekendt med, at der manglede lovhjemmel for ordren om at aflive raske mink”. Han sætter begrebet *“manglende lovhjemmel”* i ækvivalens til minksagen i alt otte gange i hans 19 opslag. Et lignende ækvivalensbegreb, han bruger til at beskrive at minksagen, er *“ulovlig”*, som han i samme facebook-opslag nævner med citatet *“Vi skal til bunds i regeringens ulovligheder!”*. Dette begreb sætter Thulesen Dahl i ækvivalens til minksagen 31 gange, hvormed han skaber en forståelse af, regeringen har ageret ulovligt i forbindelse med minksagen.

Ligeledes anvendes det lignende ækvivalensbegreb *“lovbrud”*, som han anvender 10 gange i hans opslag, hvilket eksempelvis ses i en video vedhæftet opslaget i *bilag 9.3* fra d. 1. november, 2020, hvori han siger: *“Hvis man ovenikøbet ved, at man ikke har lovhjemmel til det, og det er det fødevareministeren åbent erkender, så begår man et af de helt store lovbrud i Danmark”*. I dette citat sætter han både *“manglende lovhjemmel”* og *“lovbrud”* i ækvivalens til minksagen. Samlet set konstruerer han en forståelse af regeringens handlinger som værende i strid med loven 45 gange, hvilket understøttes med ækvivalensbegrebet

“*kriminell*” i bilag 9.6, hvor han om regeringens ageren i en video udtaler: “*Og nu kommer så det afgørende kriminelle*”.

Begrebet “*sandhed*” er et begreb, Thulesen Dahl sætter i antagonistisk forhold til regeringen og skaber en forståelse af, at regeringen handler i strid med det, han definerer som “*sandheden*”. Dette gør Thulesen Dahl eksempelvis i bilag 9.19, hvor han skriver, at “*Danskerne skal kende sandheden*”. Dette implicerer, regeringen selv hævder at agere sandfærdigt, hvilket Thulesen Dahl med sin diskurs undertrykker, hvorfor “*sandheden*” er en antagonisme. Antagonismen opsætter Thulesen Dahl to gange i løbet af sine facebook-opslag. Hvad angår regeringens ageren i minksagen, sår Thulesen Dahl tvivl om fagligheden i bilag 9.2 fra d. 8. november, 2020. Konkret skriver han her: “*Og flere internationale eksperter stiller nu spørgsmål ved de trufne beslutninger.*” Ved at sætte “*eksperter*” i antagonistisk forhold til minksagen, antyder han, at ekspertisen i vurderingerne har været fraværende. “*Eksperter*” er ligeledes en mesterbetegner, da den definerer en gruppes identitet. Lignende tvivl sår han i sit første opslag med ordene: “*Myndighederne må lægge dokumentationen om behovet åbent frem og erhvervet (i bred forstand) må have en reel og dækkende erstatning.*” Dette gøres ved at sætte “*dokumentation*” i antagonistisk forhold og antyde, at denne ikke er lagt frem, hvormed han undertrykker diskurser, der hævder dette.

I bilag 9.2 sætter Thulesen Dahl to gange ækvivalensbegrebet “*panik*” i forbindelse med nodalpunktet, minksagen. Dette gør han med det retoriske spørgsmål: “*Minkavl: Handler regeringen i panik?*” og senere “*Ellers vil disse familier - og det danske samfund i øvrigt - med rette bagefter stille spørgsmålet: Handlede regeringen i panik?*”. Gennem spørgsmålet skaber han en forståelse af, at regeringen formentlig har handlet i panik i minksagen, og at beslutningen derfor er panisk. Det er kun i bilag 9.2, Thulesen Dahl laver denne ækvivalenskæde.

Thulesen Dahl siger i den transskriberede video fra d. 8. december, 2020, i bilag 9.17 følgende:

“*Hvordan kan det så forekomme, at der nu er afdækket mails fra stabschefen til fødevareministerens særlige rådgiver? Med instruktion på hvordan man skal forholde sig overfor offentligheden. Det at det man forstår ved en instruktionsbeføjelse.*”

Thulesen Dahl sætter i dette citat *“instruktion”* og *“instruktionsbeføjelse”* i ækvivalens til minksagen, hvormed han skaber en forståelse af, at der har været tale om en instruktion.

Thulesen Dahl skaber en virkelighedsopfattelse af regeringen som *“egenrådlig”*. Dette gør han eksempelvis i *bilag 9.3* fra d. 10. november, 2020, hvor han skriver: *“Jeg appellerer til, at der er et flertal i Folketinget, som sammen med DF sætter foden ned overfor regeringens egenrådighed”*. *“Egenrådlig”* fremtræder således som et ækvivalensbegreb, der meningsudfylder regeringens ageren i minksagen. En lignende diskursiv fremstilling fremgår af *bilag 9.6* fra d. 15. november, 2020, hvor Thulesen Dahl skriver, at: *“Regeringen har været fuldstændig tonedøv. Har kun villet høre på sig selv”*. Begrebet *“tonedøv”* sætter Thulesen Dahl i ækvivalens til minksagen og bidrager således til forståelsen af, regeringens ageren har været præget af *“egenrådighed”*, og at regeringen ikke har været interesseret i at lytte til andre. I *bilag 9.3* skriver Thulesen Dahl om regeringens *“egenrådighed”*, at: *“det her går for vidt”*. Han konstruerer dermed både *“egenrådigheden”*, og minksagen, som vidtgående, ved at lave denne ækvivalenskæde. Thulesen Dahl skriver videre i *bilag 9.12*, fra d. 22. november, 2020, at *“magten er steget hende til hovedet”*, refererende til Mette Frederiksen. Dette er skrevet med henvisning til minksagen, hvormed det antydes, at statsministeren ikke kan tøjle sin magtudøvelse i forbindelse med minksagen.

Et lignende begreb, Thulesen Dahl sætter i ækvivalens, er begrebet, *“magtfuldkommen”*, hvilket Thulesen Dahl benytter to gange. Et eksempel på dette er *bilag 9.6*, hvor han skriver: *“Det er en regulær demokratisk skandale! Det er socialdemokratisk magtfuldkommenhed for fuld udblæsning.”* Foruden ækvivalensbegrebet *“magtfuldkommen”*, sætter Thulesen Dahl også *“demokratisk skandale”* i ækvivalens til minksagen og skaber dermed en forståelse af, at minksagen har været dette. Demokratisk skandale er videre en flydende betegnelse i kraft af at der ikke forelægger en enighed om, hvad begrebet indebærer, og at begrebet tillægges mening ved eksempelvis at blive sat i forbindelse med minksagen. Denne flydende betegnelse gør Thulesen Dahl brug af tre gange i løbet af sine facebook-opslag. Generelt omtaler Thulesen Dahl en lang række gange minksagen som en *“skandale”*. Eksempelvis udtaler Thulesen Dahl i *bilag 9.14*, at *“Minkskandalen når nye højder. Mette Frederiksen må gå af som statsminister. Der må udskrives nyvalg. Regeringen må tage ansvaret for den her skandale”*. Hele 17 gange benytter Thulesen Dahl begrebet *“minkskandale”* i omtalen af sagen, mens han refererer til sagen som en skandale ti gange i løbet af sine facebook-opslag. Gennem Thulesen Dahls mange referencer til sagen som værende en *“skandale”*, skaber han

en sætter han *“skandale”* i ækvivalens til nodalpunktet, minksagen, og meningsudfylder minksagen som værende skandaløs.

En mesterbetegner, som Thulesen Dahl benytter i løbet af sine opslag, er begrebet *“dansker”*, med hvilket han meningsudfylder en befolkningsgruppes identitet og yderligere opsætter denne i et antagonistisk forhold til regeringen. Mesterbetegneren *“dansker”* opstiller Thulesen Dahl syv gange. Dette ses eksempelvis i en video, som fremgår af bilag 9.14 fra d. 25. november, 2020, hvor Thulesen Dahl, om Mette Frederiksen, udtaler: *“Derfor sidder hun tilbage med ansvaret og må tage det ansvar over for den danske befolkning. Indtil det lykkes os at få dette igennem: at vi får et nyvalg så danskerne kan tage stilling”*. I sætningen opstiller han en antagonisme mellem *“danskerne”* på den ene side og regeringen på den anden, hvormed han også implicerer, at danskerne mener noget andet end regeringen, idet regeringen skal stå til ansvar for sin håndtering af minksagen over for danskerne. Slutteligt impliceres det i Thulesen Dahls brug af mesterbetegneren *“dansker”*, at Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti repræsenterer danskerne, og danskernes kamp mod regeringens håndtering af minksagen.

I bilag 9.6 fra 15. november, 2020, nævner Thulesen Dahl, at: *“Ordren om at slå alle mink, herunder også raske mink udenfor 7,8 km-zonerne, ihjel, var ulovlig. I strid med Grundloven!”*. Han opsætter her ækvivalensbegrebet *“I strid med grundloven”* og konstruerer dermed en forståelse af, at regeringen ikke har overholdt grundloven. Ækvivalensbegreber, som antyder brud på grundloven, anvender Thulesen Dahl i alt fem gange i løbet af hans facebook-opslag indenfor den afgrænsede periode. Thulesen Dahl sætter ordet *“nedslagting”* i ækvivalens til minksagen og anvender her et stærkt ladet begreb. Han refererer til aflivningen som en *“nedslagting”* fem gange i sine 19 opslag, eksempelvis i bilag 9.6 med ordene: *“Regeringen skulle selvsagt have stoppet nedslagtingen af raske mink udenfor 7,8 km-zonerne i samme øjeblik, den blev klar over, at de havde givet minkavlerne en ulovlig ordre!”*.

Thulesen Dahl kritiserer også de økonomiske forhold af minksagen, når han i bilag 9.2 skriver, at *“statskassen har påtaget sig en regning på et tocifret milliardbeløb”*. Han sætter her *“en milliardregning”* i ækvivalensbegreb til sagen. En anden virkelighedsforståelse, som

han bidrager til, er når han i bilag 9.6 skriver: *“På få timer sank rigtig mange familiers livsværk i grus”*. Det er således ikke kun de samfundsøkonomiske konsekvenser, Thulesen Dahl lægger vægt på i sin diskursive fremstilling, men også de familiære konsekvenser for de berørte. *“Sænke livsværk i grus”* anvendes derved som ækvivalensbegreb til minksagen.

Thulesen Dahl sætter ækvivalensbegrebet *“økonomiske konsekvenser”* i relation til minksagen i bilag 9.2, med ordene: *“Ligesom vi savner klarhed over de økonomiske konsekvenser. For hvis alle dyrene slås ned og erhvervet så reelt er lukket i Danmark, skal vi alle være med til at bære omkostningerne”*. Således skaber han en forståelse af, at minksagen har *“økonomiske konsekvenser”*, og at disse kan ledes tilbage til regeringens ageren i minksagen.

I bilag 9.7 fra d. 17. november, 2020, skriver Thulesen Dahl, at: *“Mette Frederiksens regering fortsatte med at føre den ulovlige ordre(...), selv efter man i regeringen blev klar over, at man manglede lovgrundlag og handlede i strid med Grundloven. Grotesk og under al kritik!”*. Thulesen Dahl sætter her sætter *grotesk* og *“under al kritik”* i ækvivalens til minksagen og meningsudfylder denne negativt. Herudover sætter han ordet *“morads”* i ækvivalens til minksagen og skaber en forståelse af sagen som sjusket, hvilket han gør i bilag 9.19 fra d. 13. december, 2020, med sætningen: *“Og der er god brug for et effektivt redskab til at komme til bunds i hele dette morads”*.

I bilag 9.10 fra d. 19. november, 2020, skriver Thulesen Dahl: *“Det er ikke en retsstat værdigt. Vi bliver nødt til at komme til bunds i dette skandaløse forløb og få afklaret statsminister Mette Frederiksens rolle.”* Han sætter dermed *“ikke en retsstat værdigt”* i ækvivalens til minksagen og konstruerer dermed en forståelse af denne som noget, der ikke hører til i en retsstat. Han meningsudfylder herved den flydende betegner *“retsstat”* ved at definere sin egen forståelse af, hvad der hører til en retsstat, og hvad der ikke gør. I oppositionens fællesbrev, som fremgår af bilag 9.11 samt bilag 10, står der ydermere: *“Det er ikke værdigt for et retssamfund”*. Ved brugen af citatet sætter Thulesen Dahl ligeledes en manglende værdighed for *“retssamfundet”* - der ligesom *“retsstat”* er en flydende betegner - i ækvivalens til minksagen, hvormed han bidrager til en forståelse af, at minksagen ikke har værdighed i et *“retssamfund”*.

Thulesen Dahl sætter *“familier ramt på deres frihed”* i ækvivalens til minksagen, idet han i bilag 9.2 fra d. 8. november, 2020, skriver: *“Om et par uger er et erhverv udryddet, statskassen har påtaget sig en regning på et tocifret milliardbeløb, mange familier har været ramt på deres frihed.”* Han definerer med dette citat den flydende betegnelse *“frihed”*, som noget, der kan rammes af minksagen og konstruerer en diskurs, hvori minksagen blandt andet omhandler et angreb på frihed. I opslaget nævner han også erhvervet som værende *“udryddet”*, hvorigennem han skaber særlige, negative associationer til minksagen. Denne opfattelse underbygger han ved om erhvervet to gange i sine opslag skriver *“lukke”*, en gang skriver *“tage livet af”*, en gang at skrive *“nedslagte”* og en gang at skrive *“fjerne”*. Slutteligt skriver Thulesen Dahl i bilag 9.2, at *“det (fællesskab og sammenhængskraft) bygger også på, at vi kan have tillid til autoriteter som regering og sundhedsmyndigheder”*. Thulesen Dahl sætter dermed *“(manglende) tillid”* i ækvivalens til regeringen, idet han implicerer, tilliden udfordres på baggrund af minksagen.

I bilag 9.12 skriver Thulesen Dahl, at: *“sagen er endnu mere alvorlig end hidtil troet”*. Thulesen Dahl sætter dermed begrebet *“alvorlig”* i ækvivalens til minksagen, hvorved han bidrager til en forståelse af minksagen som værende alvorlig og vigtig. Han konstruerer denne fremstilling to gange i hans opslag. Dog benytter han sig også af andre, lignende begreber, såsom begrebet *“voldsom”*, som sættes i ækvivalens til regeringens beslutning om at aflive mink to gange. Den ene gang er i bilag 9.1 fra d. 4. november, 2020, hvor regeringen offentliggjorde beslutningen. Dette gjorde Thulesen Dahl med citatet *“Voldsom melding om mink”*. Anden gang, Thulesen Dahl benytter sig af denne ækvivalenskæde, er i bilag 9.2 fra d. 8. november, hvor han skriver, at: *“Disse beslutninger er truffet indenfor ganske få dage og får voldsomme konsekvenser for rigtig mange danske familier”*. Ved at sætte *“voldsomme konsekvenser”* i ækvivalensbegreb til minksagen, skaber han en forståelse af, at beslutningens konsekvenser er voldsomme. Andre ækvivalensbegreber, der bidrager til at skabe en negativ forståelse af minksagen er eksempelvis begrebet *“trist”*, der i bilag 9.1 sættes i forbindelse med minksagen, hvormed en virkelighedskonstruktion af minksagen som trist konstrueres med ordene: *“Voldsom melding om mink. Berører et stort eksporterhverv og mange familier. Trist!”*.

Thulesen Dahl skriver i sit bilag 9.11, fra d. 21. november 2020, som er et fællesbrev i bilag 10 fra blå blok: *“Desværre er regeringen parat til at lukke øjnene for skandalen”*. Dermed

skaber han en virkelighedsforståelse af, at regeringen ikke har i sinde at høre på kritik af minksagen, men i stedet har interesse i ikke at opdage egne eventuelle fejl og mangler.

5.11.1 Delkonklusion - Kristian Thulesen Dahl

Thulesen Dahl konstruerer årsagen til minksagen som værende, at regeringen har været *“egenrådig”* og *“magtfuldkommen”*, og *“at magten er steget Mette Frederiksen til hovedet”*. I Thulesen Dahls virkelighedskonstruktion af minksagen benytter han sig ofte af ækvivalensbegreber som *“lovbrud”*, *“ulovlig”* og *“manglende lovhjemmel”*. Herved er han medvirkende til at danne en forståelse af, at regeringen i minksagen har manglet lovhjemmel, og at dette er et brud på loven og således ulovligt. I omtalen af minksagen kalder Thulesen Dahl minksagen for *“minkskandale”* og *“skandale”*, hvormed han meningsudfylder sagen som værende en sådan.

Med henblik på antagonismer, benytter Thulesen Dahl sig af mesterbetegneren *“danskerne”*, som han meningsudfylder ved at sætte dem i antagonistisk forhold til regeringen og derigennem hævder, at danskerne er imod minksagen. Thulesen Dahl sætter ydermere *“sandheden”*, *“eksperterne”* og *“dokumentation”* i antagonistisk forhold til minksagen for derigennem at konstruere den virkelighedskonstruktion, at regeringens aflivning af mink ikke blev baseret på et fagligt grundlag.

Politisk leder: Kristian Thulesen Dahl			Nodalpunkt: Minksagen		
Ækvivalensbegreb	Frekvens	%	Antagonismer	Frekvens	%
Ulovlig (31), lovbrud (10), manglende lovhjemmel (8):	49	37,9%	Dansker(ne)**	7	5,4%
Minkskandalen	17	13,2%	Sandheden	2	1,6%
Skandale	10	7,8%	Dokumentation	1	0,8%
Lukke(2) / tage livet af (1) / nedslagte (2) / udrydde (2) / fjerne (1) erhverv:8	8	6,2%	Eksperterne**:	1	0,8%
Instruktion(2)/instruktionsb eføjelse(2)	4	3,1%			

Demokratisk skandale*	3	2,3%	
Regning	3	2,3%	
Alvorlig	2	1,6%	
Magtfuldkommenhed	2	1,6%	
Panik	2	1,6%	
Voldsom	2	1,6%	
Økonomiske konsekvenser	1	0,8%	
Kriminel	1	0,8%	
Egenrådig	1	0,8%	
Tonedøv	1	0,8%	
Magten er steget til hovedet	1	0,8%	
Voldsomme konsekvenser	1	0,8%	
Ramt på frihed	1	0,8%	
(Manglende) tillid	1	0,8%	
Ikke en retsstat værdig	1	0,8%	
Sænke livsværk i grus	1	0,8%	
Lukke øjnene	1	0,8%	
Går for vidt	1	0,8%	

Trist	1	0,8%	
Under al kritik	1	0,8%	
Morads	1	0,8%	
Grotesk	1	0,8%	

5.12 Opsummering af diskursanalyse

Dette afsnit har til formål at sammenfatte væsentlige observationer og konklusioner fra diskursanalysen samt at relatere disse til hinanden. Som skrevet i specialets problemfelt er et afgørende element af sociale medier som Facebook, at politiske aktører med mediet får en mulighed for både at sætte den politiske agenda, samt at meningsudfylde denne diskursivt. Med hensyn til agenda-setting var Vanopslagh den politiske leder, der med 26 opslag prøvede at sætte minksagen mest på den politiske dagsorden, efterfulgt af Vermund med 24 opslag, Thulesen Dahl med 19 opslag, Ellemann-Jensen med ni opslag, Olsen Dyhr og Carsten Nielsen med syv opslag, Pape Poulsen med seks opslag og slutteligt Skipper og Frederiksen, begge med tre opslag. Med andre ord er det tydeligt, at det hovedsageligt har været oppositionspolitikere, der har forsøgt at sætte minksagen på den politiske agenda, og udnyttet denne til at kritisere regeringen ved diskursivt at meningsudfylde minksagen negativt.

Med henblik på at meningsudfylde minksagen diskursivt var Vanopslagh ligeledes den, der benyttede flest diskursive tegn til at meningsudfylde minksagen, med 251 tegn, efterfulgt af Vermund med 241, Thulesen Dahl med 129, Ellemann-Jensen med 53, Carsten Nielsen med 45, Pape Poulsen med 35, Olsen Dyhr med 33, Frederiksen med 16 og slutteligt Skipper med 10. Med andre ord er det ligeledes oppositionen, som på Facebook har forsøgt at meningsudfylde minksagen med flest diskursive tegn. Dette skal dog holdes op imod de førnævnte opslagsantal, de politiske ledere benytter disse diskursive tegn i.

En af de flydende betegnelser, der ofte bliver meningsudfyldt i relation til minksagen, er begrebet "*folkesundhed*", som sammenlagt nævnes 17 gange af de politiske ledere i perioden. Frederiksen, Olsen Dyhr, Carsten Nielsen, Skipper og Ellemann-Jensen meningsudfylder

“*folkesundhed*” ved at sætte det i ækvivalens til minksagen for derigennem at skabe en forståelse af, at aflivningen af mink var nødvendig for at sikre “*folkesundheden*”. Lignende nødvendighed af beslutningen konstrueres ved at meningsudfylde flydende betegnere som “*globalt sundhedsansvar*”, som skrevet af Carsten Nielsen, og “*fælles sundhed*”, som skrevet af Skipper, hvormed de også konstruerer aflivningen af mink som en nødvendighed. De interne logikker i meningsudfyldelsen af disse flydende betegnere, som regeringen, støttepartierne og Ellemann-Jensen udøver, er dermed, at beslutningen var nødvendig for at beskytte befolkningen mod en sundhedstrussel.

Bortset fra Ellemann-Jensen meningsudfylder oppositionen generelt disse flydende betegnere anderledes end Frederiksen og støttepartiernes politiske ledere. Et eksempel på dette er Pape Poulsens brug af den flydende betegner “*fælles sundhed*” - som også benyttes af Skipper - der af ham sættes i et antagonistisk forhold til minksagen. Han konstruerer gennem antagonismen den virkelighedsforståelse, at aflivningen af mink ikke sikrede den “*fælles sundhed*” og udelukker således denne diskursive forklaring. Samme gør særligt Vanopslagh og Vermund, som sætter begrebet “*folkesundhed*” i antagonistisk forhold til minksagen, for derigennem at konstruere forståelsen af, at aflivningen af mink ikke handlede om at sikre “*folkesundhed*”. Pape Poulsen, Vermund, Thulesen Dahl og Vanopslagh understøtter videre denne diskursive fremstilling ved at sætte diskursive tegn som “*dokumentation*”, “*eksperter*” og “*sandhed*” i antagonistisk forhold til minksagen og skaber en forståelse af, at der ikke var fagligt belæg for aflivningen af mink. Af øvrige antagonistiske forhold opstiller Thulesen Dahl, Vanopslagh og Vermund en antagonisme mellem mesterbetegneren, “*danskerne*”, og regeringen, idet de konstruerer minksagen som noget, der er skabt af regeringen og går ud over danskerne. Ligeledes konstrueres en forståelse af, at nævnte er repræsentanter for danskerne i forbindelse med minksagen, underforstået at det er andre partier ikke. Lignende antagonisme opstilles med begrebet “*borgerne*” af Vermund og Vanopslagh.

Øvrige flydende betegnere, som meningsudfyldes, er betegnere som “*demokrati*”, “*retsstat*”, “*retssamfund*” og “*demokratiske principper*”. Carsten Nielsen, Thulesen Dahl og Vanopslagh insinuerer, at der er tale om et brud på “*retsstaten*”, mens Ellemann-Jensen en enkelt gang meningsudfylder “*retssamfund*” ved at konstruere minksagen som “*uværdig for retssamfundet*”. En anden, lignende meningsudfyldelse af en flydende betegner, understøttes af de mange gange, der insinueres, regeringen har handlet modstridende “*demokratiet*” eller “*demokratiske principper*”, hvilket på forskellige måder - og i forskelligt omfang -

underbygges af alle andre politiske ledere end Frederiksen. “*Demokrati*” meningsudfyldes derved af politiske ledere ud over Frederiksen som noget, der kan brydes eller svækkes af minksagen.

Med hensyn til årsagen til minksagen findes der også forskellige diskursive fremstillinger af denne, hvor Skipper dog i sine facebook-opslag undlader at konstruere en sådan. Olsen Dyhr og Frederiksen sætter begrebet “*fejl*” i ækvivalens til sagen og skaber dermed en forståelse af, at den manglende lovhjemmel ikke har været en bevidst handling. Carsten Nielsen understøtter denne diskursive fremstilling ved at sætte begreber som “*sløse*” og “*hastværk*” i ækvivalens til sagen, hvormed hun bidrager til en forståelse af, at regeringen ikke har ville begå lovbruddet med vilje, men til gengæld ikke har været grundige nok i beslutningsprocessen. Omvendt har særligt oppositionen en anden fremstilling af årsagen til minksagen. Ellemann-Jensen bidrager begrænset til denne konstruktion, men understøtter Thulesen Dahl, Vermund og Vanopslagh's konstruktion af, at minksagen skyldes, at regeringen har været “*magtfuldkommen*”, “*egenrådig*” og “*magtarrogant*”. Ellemann-Jensen anvender kun ækvivalensbegrebet “*magtfuldkommen*”, mens Vermund og Vanopslagh som de eneste anvender ækvivalensbegrebet “*magtarrogance*”. Vanopslagh ytrer herudover, at “*magten er steget Frederiksen til hovedet*”, og at “*regeringen har for meget magt*”. Den diskursive fortælling om årsagen til minksagen, som her fremlægges, er dermed en fortælling om, at det er regeringens magtudøvelse, som er årsagen til minksagen.

Generelt anvendes ækvivalensbegreber som “*ulovlig*”, “*manglende lovhjemmel*” og “*lovbrud*” hyppigt af alle politiske ledere foruden Frederiksen, der kun én gang omtaler dette aspekt med “*ikke nødvendig lovhjemmel*”. Især Vanopslagh, Vermund og Thulesen Dahl gør sig hyppigt brug af denne diskursive konstruktion. Kun oppositionspartier supplerer denne forståelse af lovbrud med konstruktionen af minksagen som et “*grundlovsbrud*”. Dette gøres konkret af Vanopslagh, Vermund og Pape Poulsen.

Slutteligt kan der således optegnes to, grundlæggende modpoler til hinanden i konstruktionen af årsagen til minksagen. Den ene går på, beslutningerne om at aflive minkene i minksagen er sket i forbindelse med en krise med henblik på at sikre “*folkesundheden*”, hvori der er blevet begået u hensigtsmæssige “*fejl*”, som kan have brudt mod “*demokratiske*” idealer. Den modstridende diskursive fortælling går på, at regeringen er “*magtfuldkommen*”, har handlet modstridende “*dokumentationen*” og “*eksperterne*” og at dette er en større krise for “*retsstaten*” og “*demokratiet*”.

6 Eksperimentel surveyanalyse

6.1 Uddybning af spørgsmål til at indfange respondenternes meningserklæringer

Følgende afsnit har til formål at redegøre for de seks spørgsmål, der stilles i den eksperimentelle survey, for at indfange de diskursive fremstillinger påvirkning af respondenternes meningserklæringer. Diskursive fremstillinger indebærer både variation i ækvivalensbegreber, der fremmer samme diskursive fortælling, samt variationer, der skaber forskellige diskursive fortællinger. Årsagen til, dette er gjort, er, at specialegruppen ved både at analysere variationer i ækvivalensbegreber og diskursive fortællinger kan udvide sine konklusioner som indbefattende flere elementer af diskursanalysen. Alle spørgsmål besvares ud fra en 10-point likert-skala. I kraft af det er evident, at respondenter i surveys er mere tilbøjelige til at erklære sig "*enige*" samt bekræfte udsagn, de stilles overfor i surveys, vendes spørgsmål 1 og spørgsmål 4 om. Dette betyder konkret, at et højt svar på skalaen til disse spørgsmål indikerer stor opbakning til regeringens ageren, mens høje svar på skalaen i andre spørgsmål indikerer skepsis. (Krosnick & Presser, 2010: 285) På den måde udlignes effekten af nævnte tilbøjelighed, og svarene på nævnte spørgsmål vendes herefter om i Stata, se spørgsmålenes fodnoter.

Spørgsmål 1 lyder: "*Hvad er din overordnede holdning til regeringens håndtering af (minksagen/minkskandalen)*?"²⁷

Ved respondenternes besvarelse af spørgsmålet angiver værdien 1 her, at regeringen har håndteret sagen "*meget dårligt*", mens 10 angiver, at regeringen har håndteret sagen "*meget godt*". Spørgsmål 1 varierer i surveyen mellem ækvivalensbegreberne "*minksagen*" og "*minkskandalen*", da det blandt de politiske ledere er varierende, hvordan de omtaler sagen, når de refererer til den. Ækvivalensbegreberne refererer til det samme, men indebærer ikke samme diskursive fremstilling, idet "*minkskandalen*" indebærer en antydning af som sagen som en skandale. Denne diskursive fremstilling anvendes hyppigt af oppositionspartiernes politiske ledere, idet de sætter skandale i ækvivalens til minksagen. Eksempelvis refererer

²⁷ Denne variabel er med overførslen i Stata rekodet modsat, således skepsis overfor regeringens håndtering =10 og positiv overfor regeringen håndtering =1. Dette gøres for at sikre sammenfald samme værdier som ved øvrige spørgsmål.

Thulesen Dahl til sagen som en skandale 27 gange, hvoraf 17 af disse er med en navngivning af sagen som *“minkskandalen”*. Vanopslagh sætter skandale i ækvivalens til sagen syv gange, hvoraf to af disse ligeledes består i navngivning af sagen som *“minkskandalen”*. Pape Poulsen sætter skandale i ækvivalens en enkelt gang, og Vermund i alt otte gange, hvoraf syv af disse er navngivning af sagen som *“minkskandalen”*. Hun omtaler til sammenligning sagen som *“minksagen”* to gange. Ellemann-Jensen refererer kun til sagen som *“minksagen”*, hvilket han gør en enkelt gang, mens Olsen Dyhr anvender begge betegnelser en enkelt gang i sine facebook-opslag. Carsten Nielsen anvender kun betegnelsen *“minkskandale”*, hvilket hun gør en enkelt gang, mens Skipper, ligesom Frederiksen, undlader at navngive sagen. På baggrund af den hyppige navngivning af sagen som *“minkskandalen”* af især Vermund, Vanopslagh og Thulesen Dahl, varieres i denne spørgsmålsformulering i navngivning af sagen for at undersøge effekten af at navngive denne som *“minkskandalen”* frem for *“minksagen”*.

Spørgsmål 2 lyder: “Hvor stort et problem synes du, det er, at beslutningen (manglende lovgrundlag/var ulovlig)?”

I respondenternes besvarelse af spørgsmålet angiver værdien 1 *“overhovedet ikke problematisk”*, mens 10 angiver *“meget problematisk”*. Spørgsmål 2 indfanger de politiske lederes fremstilling af sagens manglende lovmæssige opbakning. Frederiksens fremstilling beror sig på, at der ikke var den *“nødvendige lovhjemmel”*, hvilket hun udtrykker en enkelt gang, mens Skipper refererer til *“manglende lovhjemmel”* og *“manglende lovgrundlag”* i sin fremstilling, hvilket hun gør i alt fire gange. Carsten Nielsen ytrer, at det *“ikke var lovligt”* og at *“der ikke var lovhjemmel”*. Herudover refererer hun til det som et *“lovbrud”*, hvilket bringer hendes frekvens af den diskursive fremstilling op på 11. Olsen Dyhr fremstiller også sagen som et *“lovbrud”*, hvilket hun gør fire gange.

Den ene diskursive varians af spørgsmålet, som undersøges i spørgsmål 2, er *“manglende lovgrundlag”*, hvilket er et ækvivalensbegreb som udelukkende anvendes af Skipper, men som læner sig op ad det meget lignende ækvivalensbegreb *“manglende lovhjemmel”*. Fælles for Frederiksen og støttepartiernes politiske ledere er dermed, at den manglende lovmæssige opbakning konstrueres som en mangel på den nødvendige lovhjemmel. Interessant er det, at politiske ledere fra oppositionspartierne fremstiller sagens manglende lovmæssige opbakning med lignende ækvivalenser, men modsat har en overvægt af ækvivalensbegrebet *“ulovlig”*.

Ellemann-Jensen refererede til sagen som *“ulovlig”* otte gange, mens han brugte ækvivalensbegreber, der indikerede fravær af *“lovhjemmel”* fem gange. Vermunds fordeling lød på 14 gange brug af ækvivalensbegrebet *“ulovlig”* og syv gange brug af ækvivalensbegreber, som indikerede fravær af *“lovhjemmel”*. Pape Poulsen anvendte udelukkende ækvivalensbegrebet *“ulovlig”*, hvilket han gjorde seks gange. Vanopslagh anvendte ækvivalensbegrebet *“ulovlig”* hele 43 gange og anvendte til sammenligning ækvivalensbegrebet *“manglende lovhjemmel”* 22 gange. Thulesen Dahls fordeling i anvendelsen var 31 gange brug af ækvivalensbegrebet *“ulovlig”* og otte gange brug af *“manglende lovhjemmel”*.

Til trods for at variationen mellem disse ækvivalensbegreber fremstiller sagen på lignende vis, giver variationen mellem de politiske ledere i henholdsvis oppositionen og blandt støttepartierne - hvor kun oppositionen gør brug af ækvivalensbegrebet *“ulovlig”* og gør dette i langt højere grad end ækvivalensbegreber, som indikerer fravær af lovhjemmel - anledning til at undersøge forskellen mellem fløjenes anvendelse af ækvivalensbegreberne.

Spørgsmål 3 er: *“Hvor alvorligt synes du, det er, at regeringen har begået (lovbrud/grundlovsbrud)?”*

Værdien 1 på variablen angiver *“overhovedet ikke alvorligt”*, mens 10 angiver *“meget alvorligt”*. Spørgsmål 3 undersøger effekten af variansen mellem anvendelsen af ækvivalensbegreberne *“lovbrud”* og *“grundlovsbrud”*. Variationen mellem ækvivalensbegreber er en variationen i den diskursive fremstilling af sagen, der ikke indebærer samme betydning, da lovbrud hævder brud på loven, mens grundlovsbrud hævder brud på grundloven. Dette spørgsmål indfanger således effekten på respondenternes meningserklæringer, når der varieres i disse diskursive fremstillinger. Mens *“lovbrud”* anvendes til beskrivelse af sagen af både Olsen Dyhr, Carsten Nielsen fire gange hver især og af alle oppositionspartiernes politiske ledere, anvendes ækvivalensbegrebet *“grundlovsbrud”* udelukkende af politiske ledere fra oppositionspartierne. Dog anvendes den ikke af Ellemann-Jensen, som udelukkende anvendte betegnelsen *“lovbrud”* tre gange. Pape Poulsen anvendte ækvivalensbegreberne to gange hver især, mens Vermund anvendte *“lovbrud”* 19 gange og *“grundlovsbrud”* otte gange. Vanopslagh anvendte *“lovbrud”* otte gange og *“grundlovsbrud”* 28 gange, og Thulesen Dahl anvendte *“lovbrud”* 10 gange og *“grundlovsbrud”* fem gange. I kraft af at den diskursive fremstilling om *“grundlovsbrud”*

udelukkende anvendes af oppositionspolitiske ledere og kan anses som et alternativ til den diskursive fremstilling om *“lovbrud”*, stilles disse ækvivalensbegreber over for hinanden. Der undersøges herved effekten ved forskellen i anvendelsen.

Spørgsmål 4 lyder: *“Beslutningen om at aflive minkene (er taget for folkesundhedens skyld/ har ledt til kritik af en række sundhedsfaglige eksperter.) Synes du, beslutningen var nødvendig, med den situation Danmark stod i?”*²⁸

Værdien 1 angiver besvarelser, der angiver *“beslutningen var meget unødvendig”*, mens 10 angiver *“beslutningen var meget nødvendig”*. Spørgsmål 4 varierer i den diskursive fremstilling af de sundhedsmæssige aspekter, som ligger til baggrund for beslutningen om at aflive alle mink. Diskursanalysen konkluderede, at visse oppositionspolitiske partiledere hyppigt opstillede antagonistiske forhold mellem beslutningen om aflivning af alle mink og fagligheden af denne beslutning ved at sætte ord som *“sandhed”*, *“fakta”*, *“fagligt”*, *“viden”*, *“dokumentation”* og *“eksperter”* i antagonistisk forhold til minksagen. Thulesen Dahl, Vanopslagh og Vermund, gør sig især brug af disse antagonistismer, mens Ellemann-Jensen og Pape Poulsen ikke sætter spørgsmålstegn ved den faglige vurdering af nødvendigheden af beslutningen om aflivning af mink. Frederiksen, Olsen Dyhr, Skipper, Carsten Nielsen samt Ellemann-Jensen sætter alle *“folkesundhed”* i ækvivalens til minksagen og hævder, at beslutningen om aflivningen blev truffet af hensyn til denne. Derved sættes i dette spørgsmål ækvivalensbegrebet *folkesundhed* op imod antagonismen *sundhedsfaglige eksperter*, hvilket afklarer, om den diskursive fremstilling af fagligheden af beslutningen påvirker respondenternes vurdering af beslutningens nødvendighed.

Spørgsmål 5 lyder: *“Er det problematisk, at regeringen i sagen har (brudt demokratiske principper/brudt med danskernes demokrati og retsstat)?”*

Værdien 1 på variabelen angiver *“overhovedet ikke problematisk”*, mens 10 angiver *“meget problematisk”*. Spørgsmål 5 adskiller sig fra resterende spørgsmål, idet dette spørgsmål varierer mellem et enkelt ækvivalensbegreb i den ene spørgsmålsformulering, som sættes over for flere ækvivalensbegreber i det andet spørgsmål. Konkret varieres mellem

²⁸ Denne variabel er med overførslen i stata rekodet modsat, således skepsis overfor regeringens håndteringer =10 og positiv overfor regeringens håndtering =1

“demokratiske principper” og *“brudt med danskernes demokrati”* og *“retsstat”*. Der er her tale om en varians mellem ækvivalensbegreber, som har samme diskursive fremstilling af brud med demokratiske værdier, men som i sin anvendelse adskiller sig meget mellem politiske ledere. Diskursanalysen konkluderede, at ækvivalensbegrebet *“brud på demokratiske principper”* blev anvendt af Pernille Skipper. Carsten Nielsen anvendte betegnelsen *“brud på retsstat”* samt *“brud på demokrati”*. Vermund anvendte betegnelsen *“brud på demokrati”* 12 gange, mens Vanopslagh anvendte dette ækvivalensbegreb hele 18 gange. Vanopslagh anvendte derudover ækvivalensbegrebet *“brud på retssamfund”*, som har samme diskursive fremstilling som *“brud på retsstat”*. De resterende politiske ledere anvendte ikke nogen af de nævnte diskursive fremstillinger. Mesterbetegneren *“danskerne”* tillægges den ene diskursive fremstilling, idet den hyppigt nævnes af de politiske ledere, som anvender den diskursive fremstilling *“brudt med danskernes demokrati og retsstat”*. Carsten Nielsen anvender mesterbetegneren en enkelt gang, mens Vanopslagh anvender den syv gange og Vermund gør dette hele 33 gange. Thulesen Dahl anvender ligeledes betegnelsen syv gange.

Derved adskiller spørgsmål 5 sig fra de andre spørgsmål, idet spørgsmålet inddrager tre ækvivalensbegreber og derved flere diskursive tegn i den ene spørgsmålsformulering. Årsagen til dette er, at spørgsmålet tjener den hensigt, at det skal fremprovokere en reaktion i respondentens meningserklæring, således at specialegruppen har nemmere ved at klarlægge ækvivalensbegrebernes potentielle effekt, såfremt at variationen i de resterende spørgsmål ikke viser sig at have en effekt i analysen af respondenternes besvarelser. Ved at opstille samme diskursive fremstilling og samtidig stimulere respondenterne med flere ækvivalensbegreber, som bidrager til en virkelighedskonstruktion, i den ene spørgsmålsformulering, antages et større udslag i respondenterne meningserklæringer til dette spørgsmål. Dette kan, med forbehold, bidrage til konklusionen på, om diskursive fremstillinger kan have en effekt på respondenterne meningserklæringer.

Spørgsmål 6 er: *“Hvilke konsekvenser har regeringens (fejl/magtarrogance) i sagen haft for din tillid til regeringen?”*

Værdien 1 udgør her, at det *“overhovedet ingen konsekvenser”* har haft, mens værdien 10 angiver, det har haft *“meget store konsekvenser”*. Spørgsmål 6 varierer i den diskursive fremstilling af, hvad minksagen ifølge forskellige politiske ledere skyldtes. Diskursanalysen

konkluderede, at Frederiksen og Olsen Dyhr anvendte virkelighedskonstruktionen, at minksagen skyldtes *“fejl”* begået af regeringen, mens Carsten Nielsen konstruerede årsagen som værende, at regeringen har handlet *“sløset”* og *“for hurtigt”*, hvilket underforstået indikerer, at årsagen til minksagen skyldtes *“fejl”*. Oppositionspartiernes politiske ledere konstruerede modsat en virkelighedsforståelse af årsagen til minksagen som værende, at regeringen havde for meget magt gennem ækvivalensskæder som *“egenrådighed”*, *“magtfuldkommenhed”* og *“magtarrogance”*. I spørgsmål 6 opstilles disse to virkelighedskonstruktioner over for hinanden med henblik på at undersøge, hvorvidt den diskursive fremstilling af årsagen til minksagen har en effekt på respondentens besvarelse. Til spørgsmålsformuleringen anvendes ækvivalensbegrebet *“magtarrogance”* frem for *“egenrådig”* eller *“magtfuldkommen”*, idet spørgsmålsformuleringer i surveyen bør konstrueres så let forståeligt som muligt. Magtarrogance vurderes lettere forståeligt end egenrådighed og magtfuldkommenhed, idet ordet er sammensat af to almindeligt anvendte ord. Derved undersøger spørgsmål 6, om den diskursive fremstilling af sagen giver udslag i respondentens meningserklæringer.

6.2 Hyppigheden af de diskursive fremstillinger

Som nævnt i afsnittet om *den kvantitative eksterne validitet* og *økologiske validitet* optræder de diskursive fremstillinger, som respondenterne i survey-eksperimentet udsættes for, med en anden frekvens, end den de udsættes for i deres daglige virke. I udlægningen af spørgsmålene, der har til formål at måle de diskursive fremstillingers effekt på respondenternes meningserklæring til spørgsmål vedrørende minksagen, varieres udelukkende i ækvivalensbegreber og diskursive fremstillinger, som anvendes af de forskellige politiske ledere og ikke i hyppigheden. Eksempelvis varieres mellem ækvivalensbegreberne *“ulovlig”* og *“manglende lovgrundlag”* i spørgsmål 2, der lyder således: *“Hvor stort et problem synes du, det er, at beslutningen (manglede lovgrundlag/var ulovlig)?”*. De diskursive fremstillinger sidestilles derved på en måde, som fjerner effekten af hyppigheden af de diskursive tegn, hvilket ikke stemmer overens med diskursernes reproduktion i virkeligheden. I relation til netop dette spørgsmål anvender Skipper, Olsen Dyhr, og Carsten Nielsen, som er politiske ledere for regeringens støttepartier, ækvivalensbegreber såsom *“manglende lovgrundlag/lovhjemmel”*, *“ikke lovligt/lovhjemmel”* og *“lovbrud”* til at beskrive regeringen hjemmels-spørgsmålet med en hyppighed på samlet set 19 gange i deres opslag. Modsat anvender politiske ledere for oppositionspartierne

ækvivalensbegreber til at beskrive hjemmel-spørgsmålet langt hyppigere. Eksempelvis anvender Vanopslagh alene ækvivalensbegreberne “*manglende lovhjemmel*”, “*lovbrud*” og “*ulovlig*” 73 gange i sine facebook-opslag i perioden, hvoraf 43 af disse er ækvivalensbegrebet “*ulovlig*”, som ikke anvendes af nogle af regeringens støttepartier. Der er således stor forskel i hyppigheden af anvendelsen af den diskursive fremstilling og ved at sidestille ækvivalensbegreberne over for hinanden i surveyen frasorteres en stor del af diskursernes magt til at påvirke virkelighedsopfattelser som følge af, at respondenterne ikke udsættes for denne hyppighed. Dette påvirker undersøgelsens *økologiske validitet* ved, at dette er et unaturligt forhold samt undersøgelsens eksterne validitet, idet det unaturlige forhold ikke optræder i virkeligheden, hvilket svækker undersøgelsens resultaters generalisering hertil.

6.3 Analysestrategi

Følgende analyse er opdelt således, at hvert spørgsmål i surveyen undersøges uden kontrol af baggrundsvariabler, hvorefter det undersøges med kontrol for baggrundsvariabler, se *politisk bevidsthed*, *politisk prædisposition* og *multivariate sammenhænge*. Analysen omhandler særligt *p-værdi*, *koefficient*, *forklaringsgrad* samt *95%-konfidensinterval* på den uafhængige variabel. Det er ud fra disse parametre, førnævnte *hypoteser* behandles. Sidst i analysen for hvert spørgsmål vises et skema, der angiver regressionens resultater, både gældende for analysen uden baggrundsvariable samt analysen med baggrundsvariable.

6.4 Analyse af spørgsmål 1:

“Hvad er din overordnede holdning til regeringens håndtering af (minksagen/minkskandalen)?”

6.4.1 Uden baggrundsvariable

Uden at justere for baggrundsvariable giver variationen mellem ækvivalensbegreberne “*minkskandalen*” kontra “*minksagen*” i beskrivelse af sagen er koefficienten -0,45, og svarmulighederne var her skaleret fra 1-10. Ud fra undersøgelsen har det dermed en gennemsnitlig, negativ effekt på 0,45 på nævnte skala at benytte begrebet “*minkskandalen*” frem for “*minksagen*”. P-værdien for denne observation er dog på 0,13, hvilket er over det accepterede signifikansniveau på 0,1, hvorfor specialegruppen ikke kan udelukke, at den fundne sammenhæng er et resultat af tilfældighed. Forklaringsgraden for den uafhængige

variabel er på under 0,01, betydende variationen af diskursive tegn i spørgsmålet kunne forklare under en promille af variationen i svar. Såfremt specialegruppen skulle afgrænse sig til en konklusion, der var sandfærdig med 95% sandsynlighed, kan dette gøres ved kommentere på 95% konfidensintervallet, der til dette spørgsmål ligger på -1,04 til 0,13. Dette betyder, den diskursive fremstilling med 95% sandsynlighed har en effekt, der ligger indenfor dette interval.

Spørgsmål 1 uden baggrundsvariable: “Hvad er din overordnede holdning til regeringens håndtering af (minksagen/minkskandalen)?”	
Koefficient:	-0,45
P-værdi:	0,13
Forklaringsgrad:	0,01
95% konfidensinterval	-1,04 → 0,13

6.4.2 Med baggrundsvariable

I følgende afsnit kontrolleres for nævnte baggrundsvariable. Resultaterne af denne analyse giver et mere broget billede grundet den højere p-værdi, som indikerer, at sammenhængen med større sandsynlighed er et udtryk for tilfældighed, end hvis der ikke justeres for baggrundsvariable. På 95% konfidensintervallet, som ligger på -0,44 til 0,23, kan det ses, at det videre er besværligt med sikkerhed at tolke, hvorvidt effekten af at omtale sagen som “minksag” eller “minkskandale” er positiv eller negativ. En årsag til resultaterne kan være det såkaldte *Simpsons-paradoks*, som betyder at andre variable får indflydelse på korrelationen i en multipel lineære regression.

De baggrundsvariable, der har den største effekt for respondenternes besvarelse på spørgsmålet med variationen af begreberne “minksagen” og “minkskandalen”, er politisk prædisposition, alder og køn. Prædispositionen har en p-værdi på 0,00, betydende der med over 99% sikkerhed er en sammenhæng, og den fundne koefficient er på 0,8. Dette betyder, at når en respondent stiger et trin på den ti-skalerede variabel om politisk prædisposition,

stiger den gennemsnitlige besvarelse på dette spørgsmål med 0,8 på den ti-skalerede variabel til spørgsmål 1. Med hensyn til køn og alder, så har køn en koefficienthældning på -0,44. Konkret betyder dette, mænd er mindre tilbøjelige til at være skeptiske over for regeringens håndtering af minksagen end kvinder, og denne observations p-værdi er signifikant inden for et signifikansniveau på 0,05. Med hensyn til alder er koefficienten på -0,17, og p-værdien angiver en signifikans på et 0,01 niveau, betydende at sammenhængen mellem alder og skepsis med over 99% sandsynlighed ikke er tilfældig. Forklaringsgraden, når nævnte baggrundsvARIABLE inkluderes, er på 69%. Dette betyder, at de fundne variable kan forklare 69% af årsagerne til variationen i besvarelserne. Dette skal ses i lyset af, at variabelen politisk prædisposition isoleret set har en forklaringsgrad på 68%, hvilket betyder, denne variabel næsten isoleret kan forklare respondenternes besvarelser.

6.4.3 Opsummering af spørgsmål 1

Ud fra den lineære regression af spørgsmål 1, ***“Hvad er din overordnede holdning til regeringens håndtering af (minksagen/minkskandalen)?”***, kan der ikke kommenteres på en entydig effekt ved variationen af ækvivalensbegreberne *“minksagen”* og *“minkskandalen”*, i kraft af p-værdien indikerer en for høj sandsynlighed for tilfældig sammenhæng. P-værdien steg efter kontrol for baggrundsvARIABLE, betydende sammenhængen mellem den varierende brug af ækvivalensbegreberne *“minksag”* og *“minkskandale”* med større sandsynlighed er tilfældig, når der justeres for baggrundsvARIABLENE prædisposition, politisk bevidsthed, køn og alder, ligesom koefficienten steg en smule, dog som skrevet uden at være statistisk signifikant. Den sammenhæng, specialegruppen fandt, og som er forbundet med stor usikkerhed, er yderligere negativ, betydende begrebet *“minksagen”* har en negativ effekt på respondentens besvarelse, relativt til *“minkskandalen”*. Dette er paradoksalt i kraft af, oppositionen ofte benyttede sig af sidstnævnte begreb i forhold til regeringen og støttepartierne.

En årsag til den manglende signifikante effekt kan være, at minksagen er relativt nylig og således *“top of head”*, og der er tale om en variation mellem ækvivalensbegreberne, der er blevet brugt hyppigt om samme sag. Det kan med andre ord være muligt for respondenterne selv at forbinde ækvivalensbegreberne *“minksagen”* og *“minkskandalen”* med hinanden, hvorfor den varierende brug af ækvivalensbegreberne ikke har en signifikant effekt for respondenternes meningserklæringer i surveyen. Denne forklaring kan understøttes af, at

sagen indledningsvist i surveyen - før respondenterne er randomiseret efter fødselsmåned - omtales som minksagen, hvilket styrker forbindelsen mellem begreberne som værende af samme betydning.

Spørgsmål 1 med baggrundsvariable:	Diskursiv effekt	Prædisposition (1-10)	Køn (ref=mand)	Alder	Politisk bevidsthed (1-3)
Koefficient:	-0,10	0,81***	-0,44**	-0,16***	-0,07
P-værdi:	0,54	<0,01	0,02	0,01	0,52
Forklaringsgrad:	0,01	0,67	<0,01	0,08	<0,01
95% konfidensinterval:	-0,44 → 0,23	0,75 → 0,88	-0,82 → -0,07	-0,28 → -0,05	-0,15 → 0,29

6.5 Analyse af spørgsmål 2:

“Hvor stort et problem, synes du, det er, at beslutningen om at aflive mink manglede lovgrundlag/var ulovlig?”

6.5.1 Uden baggrundsvariable

Uden at kontrollere for baggrundsvariable kan der observeres en negativ korrelation, når respondenter udsættes for variationen mellem de to ækvivalensbegreber, “*manglende lovgrundlag*” og “*ulovlig*”. Regressionen viser, at koefficienten er -0,53 i forhold til, om sagen kaldes “*var ulovlig*” i modsætning til “*manglende lovgrundlag*”. Regressionen viser yderligere en p-værdi på 0,07 hvilket er acceptabelt indenfor et signifikansniveau på 0,1, betydende sammenhængen med over 90% sandsynlighed ikke er et udtryk for tilfældighed. Det er med andre ord overvejende sandsynligt, at der - uden at justere for baggrundsvariable - er en negativ korrelation ved at bruge begrebet “*manglende lovgrundlag*” frem for “*ulovlig*”, betydende respondenterne fandt det manglende lovgrundlag mere problematisk. 95% konfidensintervallet ligger på -1,1 til 0,04, betydende den sande middelværdi med 95%

sandsynlighed ligger inden for dette interval. Forklaringsgraden i regressionen giver et resultat på ca. 1%, betydende variationen mellem “*manglende lovgrundlag*” og “*ulovlig*” kan forklare 1% af de afgivne svar, hvilket er meget lavt.

Spørgsmål 2 uden baggrundsvARIABLE: “Hvor stort et problem, synes du, det er, at beslutningen om at aflive mink (manglede lovgrundlag/var ulovlig)?”	
Koefficient:	-0,53*
P-værdi:	0,07
Forklaringsgrad:	0,01
95% konfidensinterval:	-1,10 → 0,04

6.5.2 Med baggrundsvARIABLE

Kontrolleres for baggrundsvARIABLE ændres koefficienten en smule. Konkret stiger den fra -0,53 til -0,25. P-værdien for denne observation er på 0,3, hvilket indikerer at der er en stor sandsynlighed for, at den fundne sammenhæng mellem variationen af de ækvivalente begreber er tilfældig, når der justeres for baggrundsvARIABLE. Konkret er sandsynligheden for, sammenhængen er tilfældig, på 30%. Såfremt specialegruppen skal kommentere på et interval, der med 95% sandsynlighed angiver den korrekte sammenhæng, ligger dette 95% konfidensinterval på -0,7 til 0,22, hvilket også er et ret bredt interval, der både angiver en mulig positiv og negativ sammenhæng.

Den variabel, der med størst sikkerhed har en betydning for respondenternes besvarelse, er endnu engang politisk prædisposition. Denne har en koefficient på 0,51, en forklaringsgrad på 35% og en p-værdi, der indikerer, at denne sammenhæng med over 99% sandsynlighed ikke er et udtryk for tilfældighed. Af andre variable, der har betydning for respondenternes besvarelse, er politisk bevidsthed, køn og alder. Politisk bevidsthed har en koefficient på 0,41, hvilket viser politisk bevidste har en større tendens til at finde hjemmelsspørgsmålet alvorligt, når det kommer til deres holdning til regeringen. Koefficienthældningen angiver, at

hver gang en respondent stiger på den tre-skalerede variabel for politisk bevidsthed, stiger deres skepsis med 0,41 på den ti-skalerede variabel. P-værdien angiver en signifikans indenfor et 0,01 niveau, betydende den fundne sammenhæng med over 99% sandsynlighed ikke er tilfældig. Med hensyn til kønnets betydning er p-værdien for denne variabel indenfor et signifikansniveau på 0,05, betydende at kønnet med over 95% sikkerhed har en indflydelse på respondenternes holdning, og med en koefficient på -0,59 er mænd - justeret for andre, nævnte forhold - mindre tilbøjelige til at være skeptiske over for regeringen i hjemmelsspørgsmålet. Kommenteres der slutteligt på alder er den variabel signifikant indenfor et 0,01 niveau, betydende der med over 99% sandsynlighed er en sammenhæng mellem alder og meningserklæring til spørgsmålet. Koefficienten er på -0,32, betydende de ældre aldersgrupper har en mindre skepsis over for regeringen i hjemmels-spørgsmålet end unge. Samlet set har variablene en forklaringsgrad på 37%, betydende de kan forklare 37% af variationen i de forskellige svar, hvilket er ret højt. Dette skal dog ses i lyset af prædispositionen, som alene har en forklaringskraft på 32%.

Spørgsmål 2 med baggrundsvARIABLE	Diskursiv effekt	Politisk prædisposition (1-10)	Køn (ref=mænd)	Alder	Politisk bevidsthed
Koefficient:	-0,24	0,51***	-0,59**	-0,32**	0,41***
P-værdi:	0,29	<0,01	0,02	0,01	<0,01
Forklaringsgrad:	0,01	0,32	<0,01	0,08	0,01
95% konfidensinterval:	-0,71 → 0,22	0,43 → 0,60	-1,11 → -0,09	-0,48 → -0,17	0,11 → 0,72

6.5.3 Opsummering af spørgsmål 2

Ud fra spørgsmålet *“Hvor stort et problem, synes du, det er, at beslutningen om at aflive mink manglede lovgrundlag/var ulovlig?”* findes en negativ korrelation ved brugen af begrebet *“mangelende lovgrundlag”* frem for *“ulovlig”*, betydende respondenterne - uden at

justere for baggrundsvariable - fandt det mere problematisk at mangle lovgrundlag end at handle ulovligt. Variationen af begreberne havde dog kun en forklaringskraft på en promille, og p-værdien for den diskursive effekt var - både med og uden kontrol for baggrundsvariable - over det fastsatte signifikansniveau, betydende sammenhængen kan være et udtryk for tilfældighed. Efter der justeres for baggrundsvariable steg koefficienten en smule, hvilket p-værdien dog også gjorde. Dette indikerer en større sandsynlighed for tilfældig sammenhæng efter kontrol for baggrundsvariable, betydende den indledende fundne sammenhæng formentlig skyldes disse baggrundsvariable og ikke effekten af det varierende begrebsbrug med ordene “*manglende lovgrundlag*” og “*ulovlig*”.

En årsag til på den manglende kausale effekt kan være, at “*manglende lovgrundlag*” og “*ulovlig*” begge er ækvivalensbegreber, der konstruerer den samme diskursive fremstilling, nemlig at regeringen har handlet i strid med loven. Variansen mellem disse ækvivalensbegreber, der konstruerer samme diskursive fremstilling, synes således ikke at have en effekt på respondentens besvarelse. Ækvivalensbegrebet “*manglende lovgrundlag*” blev i absolutte tal brugt mere af oppositionspartiernes politiske ledere end støttepartiernes politiske ledere, idet støttepartiernes politiske ledere omtalte hjemmelsspørgsmålet i mindre grad. Kun oppositionspartiernes ledere anvendte ækvivalensbegrebet ulovlig. Den fundne mulige korrelation er derfor paradoks, da de ækvivalensbegreber, som oppositionen benyttede relativt mest, havde en negativ effekt for respondenternes besvarelse, dog uden at den er statistisk signifikant.

6.6 Analyse af spørgsmål 3:

“Hvor alvorligt synes du, det er, at regeringen har begået (lovbrud/grundlovsbrud)?”

6.6.1 Uden baggrundsvariable

Variationen af ækvivalensbegreberne “*lov*” og “*grundlov*” giver en koefficient på -0,32, betydende at respondenter tilsyneladende er mere skeptiske over for, at regeringen har begået lovbrud, end de er over for, at regeringen har begået grundlovsbrud. Sammenhængen har dog en p-værdi på 0,27, hvilket er over specialegruppens signifikansniveau på 0,1, hvormed det ikke kan udelukkes, at sammenhængen er tilfældig. Dette understreges af 95% konfidensintervallet, der ligger på -0,88 til 0,24, betydende sammenhængen med 95% ligger indenfor dette interval. Indenfor dette interval er både negative og positive sammenhænge

muligt, hvorfor der ikke kan kommenteres på en sammenhæng med særlig stor sikkerhed. Forklaringsgraden for spørgsmålet ligger under 0,01, betydende variationen mellem begreberne kan forklare under en promille af de afgivne svar.

Spørgsmål 3 uden baggrundsvARIABLE: "Hvor alvorligt synes du, det er, at regeringen har begået (lovbrud/grundlovsbrud)?"	
Koefficient:	-0,32
P-værdi:	0,27
Forklaringsgrad:	<0,01
95% konfidensinterval	-0,88 → 0,24

6.6.2 Med baggrundsvARIABLE

Når der kontrolleres for baggrundsvARIABLE, ændres resultatet en smule. Dog bliver forskellene mellem "*manglende lovgrundlag*" og "*ulovlig*" ikke mere signifikant, hvilket betyder, at vores resultat med stor sandsynlighed er et udtryk for tilfældighed, idet p-værdien er på hele 0,76. Med 95% sandsynlighed ligger intervallet inden for værdierne -0,55 og 0,40, hvilket indikerer, det ikke er muligt at tolke en sammenhæng i variationen i begreberne "*grundlov*" og "*lov*" og respondenternes meningserklæringer. En variabel, der dog har en stor betydning for respondenternes meningserklæringer, er politisk prædisposition, som har en koefficient på 0,47 og en forklaringsgrad på 27%. Sammenhængen mellem prædisposition og meningserklæringer er med den lave p-værdi på under 0,01 ligeledes *ikke* et udtryk for tilfældighed med over 99% sandsynlighed, hvormed sammenhængen er signifikant på et 0,01 niveau. Alder ligger også indenfor et signifikansniveau på 0,01, betydende alderen med over 99% sandsynlighed har en indflydelse på variationen af besvarelser, her angivet med en koefficient på -0,29. Køn ligger ligeledes indenfor et 0,01 signifikansniveau, og har en koefficient på -0,73, betydende mænd i gennemsnit svarer 0,73 mindre skeptisk end kvinder på den 10-skalerede variabel til spørgsmål 3. P-værdien for den politiske bevidsthed ligger indenfor et signifikansniveau på 0,1, betydende politisk bevidsthed med over 90%

sandsynlighed har en indflydelse på respondenternes besvarelser til spørgsmål 3. Den politiske bevidstheds koefficienthældning er på 0,28, betydende at hver gang respondenterne stiger med ét trin på bevidstheds-variablen, der er tre-skaleret, stiger deres skepsis over for regeringen med 0,28 på den ti-skalerede variabel til spørgsmål 3. Forklaringsgraden for de anvendte variable er på 31%, betydende de kan forklare 31% af de afgivne svar. Prædispositionen har isoleret set en forklaringsgrad på 27%, betydende den alene kan forklare 27% af de afgivne svar.

Spørgsmål 3 med baggrundsvARIABLE	Diskursiv effekt	Prædisposition (1-10)	Køn (ref=mand)	Alder	Politisk bevidsthed
Koefficient:	-0,07	0,47***	-0,73***	-0,28***	0,28*
P-værdi:	0,76	<0,01	0,01	<0,01	0,08
Forklaringsgrad:	<0,01	0,27	<0,01	0,07	0,07
95% konfidensinterval:	-0,55 → 0,40	0,38 → 0,56	-1,27 → -0,20	-0,48 → -0,17	-0,03 → 0,60

6.6.3 Opsummering af spørgsmål 3

Ud fra regressionsanalysen om det tredje spørgsmål, **“Hvor alvorligt synes du, det er, at regeringen har begået (lovbrud/grundlovsbrud?)”**, kan det udledes, at det ikke har en signifikant effekt om der bruges brud på *“loven”* eller *“grundloven”* i omtalen af regeringens manglende lovhjemmel til at kræve danske mink aflivet. Den korrelation, der blev fundet, var endvidere en smule negativ, betydende respondenterne i gennemsnit fandt det mere kritisabelt at bryde loven end at bryde grundloven, hvilket er paradoksalt i kraft af, oppositionen benyttede begrebet *“grundlovsbrud”* ofte, mens støttepartierne og regeringen slet ikke benyttede begrebet. Årsagen til, at variationen mellem ækvivalensbegreberne tilsyneladende ikke har nogen signifikant effekt på respondentens vurdering af alvorligheden af regeringens handlinger, kan være, at der ikke er nogen stor variation i den diskursive fremstilling, når sagen fremstilles som et *“lovbrud”* eller et *“grundlovsbrud”*, da det essentielle i begge

fremstillinger er, at beslutningen om at aflive mink ikke er foregået efter reglerne. Det fundne, dog ikke statistisk signifikante resultat, er paradoksalt i kraft af, oppositionen benyttede særligt grundlovsbrud som et ækvivalensbegreb til minksagen, mens hverken regeringen eller støttepartierne gjorde dette.

6.7 Spørgsmål 4:

“Beslutningen om at aflive minkene (er taget for folkesundhedens skyld/har ledt til kritik af en række sundhedsfaglige eksperter.) Synes du, beslutningen var nødvendig med den situation Danmark stod i?”

6.7.1 Uden baggrundsvARIABLE

Variationen i dette spørgsmåls diskursive fremstillinger har en koefficient på 0,07, betydende at respondenternes skepsis ved fremvisning af eksperters kritik i gennemsnittet stiger med 0,07 på den ti-skalerede variabel, der angiver deres holdning til beslutningens nødvendighed. P-værdien er dog langt over et signifikansniveau på 0,1, hvorfor specialegruppen ikke kan udelukke, at den fundne sammenhæng er tilfældig. Såfremt der kommenteres indenfor et 95% konfidensinterval, ligger dette på -0,61 til 0,75, hvilket ligeledes indikerer stor usikkerhed i sammenhængen i variationen mellem folkesundhed og eksperters kritik. Forklaringsgraden viser en værdi på under 0.01%, hvilket er meget lavt, idet det betyder, variabelen forklarer under 1 promille af respondenternes besvarelser.

Spørgsmål 4 uden baggrundsvARIABLE: “Beslutningen om at aflive minkene (er taget for folkesundhedens skyld/har ledt til kritik af en række sundhedsfaglige eksperter.) Synes du, beslutningen var nødvendig med den situation Danmark stod i?”	
Koefficient:	0,07
P-værdi:	0,83
Forklaringsgrad:	<0,01

95% konfidensinterval:	-0,61 → 0,75
------------------------	--------------

6.7.2 Med baggrundsvARIABLE

Når der kontrolleres for baggrundsvARIABLE, kan der endnu engang observeres en ændret effekt i koefficienten. Den stiger en smule til 0,35, hvilket indikerer en større effekt af den diskursive fremstillings betydning. Regressionens p-værdi mindskes væsentligt, når der justeres for nævnte baggrundsvARIABLE, betydende at når der kontrolleres for baggrundsvARIABLE, så har den ændrede diskursive fremstilling med større sandsynlighed en betydning. Dog er p-værdien fortsat større end det fastsatte signifikansniveau på 0,1, hvormed det ikke kan udelukkes, resultaterne er fremkommet ved en tilfældighed. 95% konfidensintervallet for variationen af spørgsmålet - justeret for baggrundsvARIABLENE - ligger på -0,12 til 0,82, betydende den sande sammenhæng mellem variationen af spørgsmål 4 ligger indenfor dette interval. Prædispositionen er endnu engang den variabel, der kan forklare mest muligt af respondenternes meningserklæringer. Koefficienten er her 0,81 og variabelen har med p-værdien på under 0,01 med over 99% sandsynlighed en indflydelse, der ikke er tilfældig, hvilket ligger indenfor signifikansniveauet på 0,01. Den politiske bevidsthed viser en koefficient på 0,12, hvilket betyder, at folk med høj politisk bevidsthed har større chance for at finde beslutningen unødvendig, dog uden dette resultat er signifikant på et 0,1 niveau. I henhold til køn er der for mænd større chance for at mene, at beslutningen om at aflive mink var unødvendig, dog med en meget lav koefficient på 0,02 og et signifikansniveau under de accepterede 0,1. Anderledes viser aldersvariablen, at jo ældre respondenter er, desto større sandsynlighed er der for, at respondenter mener, at beslutningen om aflivningen af mink var nødvendig, her med en koefficient på -0,14. Denne observation er ligeledes signifikant på et 0,1 niveau, betydende denne sammenhæng med over 90% sandsynlighed *ikke* er et udtryk for tilfældighed. Forklaringsgraden for baggrundsvARIABLENE er på 53%, betydende de forskellige variable kan forklare 53% af de angivne besvarelser, hvilket betegnes som meget højt. Dog er forklaringsgraden for prædispositionerne alene på 51%, betydende prædispositionerne alene kan forklare over halvdelen af respondenternes angivne besvarelser.

Spørgsmål 4 med baggrundsvariable	Diskursiv effekt	Prædisposition (1-10)	Køn (ref=mand)	Alder	Politisk bevidsthed
Koefficient:	0,35	0,81***	-0,02	-0,14*	0,12
P-værdi:	0,15	0,01	0,94	0,09	0,45
Forklaringsgrad:	<0,01	0,51	<0,01	0,07	0,01
95% konfidensinterval:	-0,13 → 0,82	0,73 → 0,91	-1,27 → -0,20	-0,51 → -0,55	-0,19 → 0,44

6.7.3 Opsummering af spørgsmål 4

På spørgsmålet “*Beslutningen om at aflive minkene (er taget for folkesundhedens skyld/har ledt til kritik af en række sundhedsfaglige eksperter.) Synes du, beslutningen var nødvendig, med den situation Danmark stod i?* fandt specialegruppen en positiv korrelation, betydende respondenterne fandt beslutningen mindre nødvendig, da de præsenteres for fremstillingen med de kritiske eksperter. Koefficienten steg en smule efter justering af baggrundsvariable, dog uden at være statistisk signifikant hverken med eller uden justering for baggrundsvariable. Det er påfaldende, at variationen mellem diskursive fremstillinger, der fremhæver kritiske eksperter samt behov for folkesundhed ikke giver et større og mere signifikant udslag i respondenternes meningserklæringer, idet variationen ikke blot varierer i ækvivalensbegreber med samme diskursive fremstilling, men konstruerer forskellige forståelser af beslutningen om at aflive alle mink.

6.8 Spørgsmål 5:

“*Er det problematisk, at regeringen i sagen har brudt (demokratiske principper/med danskernes demokrati og retsstat)?*”

6.8.1 Uden baggrundsvariabel

I spørgsmål 5 varieres mellem ækvivalensbegreberne “*demokratiske principper*” og brudt med “*danskernes demokrati og retsstat*”. Resultatet uden baggrundsvariable viser, at det har en negativ effekt, når ækvivalensbegrebet “*demokratiske principper*” bruges frem for “*danskernes demokrati og retsstat*”. Koefficienten er på -0,13, dog uden at være statistisk signifikant på et 0,1 niveau, idet p-værdien er 0,65, hvorfor det ikke kan udelukkes resultater er forekommet ved en tilfældighed. Dette understreges af 95% konfidensintervallet på -0,69 til 0,44, der indikerer mulige positive og negative sammenhænge for variationen af ækvivalensbegreberne. Forklaringsgraden for den lineære regression er under en promille, hvorfor variationen af sætningerne “*brudt demokratiske principper*” og “*brudt med danskernes demokrati og retsstat*” ikke har en nævneværdig forklaringskraft for respondenternes meningserklæringer.

Spørgsmål 5 uden baggrundsvariable: “ <i>Er det problematisk, at regeringen i sagen har brudt (demokratiske principper/med danskernes demokrati og retsstat)?</i> ”	
Koefficient:	-0,13
P-værdi:	0,65
Forklaringsgrad:	<0,01
95% konfidensinterval:	-0,69 → 0,44

6.8.2 Med baggrundsvariable

Når der kontrolleres for baggrundsvariable, ændrer koefficienten sig således, at den diskursive fremstilling om “*demokratiske principper*”, nu korrelerer positiv i forhold til “*danskernes demokrati og retsstat*”, hvor koefficienten nu viser en værdi på 0,11. Resultatet er dog ikke statistisk signifikant på et 0,1-niveau, og det kan derfor ikke udelukkes om resultatet er forekommet ved en tilfældighed. 95% konfidensintervallet er her -0,34 til 0,57, indikerende at sammenhængen med 95% sandsynlighed ligger inden for denne værdi, betydende sammenhængen både kan være positiv og negativ. Prædispositionens indflydelse

er ved dette spørgsmål ligeledes markant. Koefficienten er her på 0,56, og med en p-værdi på under 0,01, er sammenhængen med over 99% sandsynlighed *ikke* et udtryk for tilfældighed. Den mest markante korrelation, foruden prædisposition, er køn, som er signifikant på et 0,01 niveau, betydende der med over 99% sandsynlighed er en sammenhæng mellem køn og holdning til *“brud på demokrati/demokratiske principper”*. Sammenhængen er her, at mænd er mindre tilbøjelige til at finde bruddet problematisk, med en koefficient på -0,82, betydende mænd i gennemsnittet svarer en værdi på 0,82 lavere på den ti-skalerede variabel til spørgsmålet. Aldersvariablen er her på -0,23, betydende ældre aldersgrupper er mindre kritiske end unge. Denne observation er ligeledes signifikant på et 0,01 niveau, betydende dette med 99% sandsynlighed ikke er en tilfældig sammenhæng. Med henblik på den politiske bevidsthed, er denne ikke signifikant på et 0,1 niveau, hvorfor den fundne sammenhæng ikke kan udelukkes at være tilfældig. Den fundne, muligvis tilfældige, sammenhæng, er her, at politisk bevidste er marginalt mere kritiske over for bruddet, dog kun med en koefficient på 0,06. Forklaringsgraden for den lineær regression er på 0,38, betydende de medtagne variable kan forklare 38% af respondenternes besvarelser, hvilket er et acceptabelt niveau. Dog udgør prædispositionen her 36%, betydende alene prædispositionen kan forklare 36% af de afgivne svar.

Spørgsmål 5 med baggrundsvARIABLE	Diskursiv effekt	Prædisposition (1-10)	Køn (ref=mand)	Alder	Politisk bevidsthed
Koefficient:	0,11	0,56***	-0,82***	-0,23***	0,06
P-værdi:	0,64	<0,01	<0,01	<0,01	0,71
Forklaringsgrad:	<0,01	0,36	0	0,07	0,01
95% konfidensinterval:	-0,35 → 0,57	0,48 → 0,65	-1,32 → -0,04	-0,39 → -0,07	-0,25 → 0,36

6.8.3 Opsummering af spørgsmål 5

Spørgsmål 5 lød: *“Er det problematisk, at regeringen i sagen har brudt (demokratiske principper/med danskernes demokrati og retsstat)?”* og ved variation af ordvalget, *“brud på demokratiske principper”* og *“brud på danskernes demokrati og retsstat”* indikerer de høje p-værdier for både med og uden kontrol for baggrundsvariable, at den fundne forskel formentlig er tilfældig. Uden kontrol af baggrundsvariabel kan der observeres en negativ effekt, mens der ved inddragelse af baggrundsvariable kan observeres en positiv effekt, hvilket yderligere indikerer, at der er tale om en spuriøs sammenhæng. Der kan med andre ord ikke kommenteres på, hvorvidt variationen af de to sætninger har en effekt i den ene eller anden retning for respondenternes besvarelse. Dette er bemærkelsesværdigt i kraft af, fremstillingen med brugen af mesterbetegnelsen *“danskerne”* og de flydende betegnelser *“demokrati”* og *“retsstat”* særligt var en diskurs, visse oppositionspolitiske ledere gjorde brug af. Herudover er det bemærkelsesværdigt, idet variationen i disse diskursive konstruktioner var nogle, som specialegruppen medtog i surveyen med henblik på at fremprovokere et udslag i respondenternes meningserklæringer.

6.9 Spørgsmål 6:

“Hvilke konsekvenser har regeringens (fejl/magtarrogance) i sagen haft for din tillid til regeringen?”

6.9.1 Uden baggrundsvariable

Spørgsmål 6 varierede mellem ækvivalensbegreberne *“fejl”* og *“magtarrogance”*, som fremstiller hver sin opfattelse af minksagens årsag. Variationen har her en koefficient på -0,39, betydende de respondenter, der fik spørgsmålet om *“magtarrogance”*, i gennemsnit svarede 0,39 lavere på den ti-skalerede variabel end respondenter, der fik surveyen med *“fejl”*. Observationen er dog ikke signifikant på et 0,1 niveau, hvorfor dette kan være tilfældigt, hvilket 95% konfidensintervallet også indikerer med intervallet -1,07 til 0,27. Forklaringsgraden for denne lineære regression er under en promille, hvorfor den varierende brug af *“fejl”* og *“magtarrogance”* ikke har en nævneværdig forklaringskraft.

Spørgsmål 6 uden baggrundsvariable: "Hvilke konsekvenser har regeringens (fejl/magtarrogance) i sagen haft for din tillid til regeringen?"	
Koefficient:	-0,39
P-værdi:	0,24
Forklaringsgrad:	<0,01
95% konfidensinterval:	-1,07 → 0,27

6.9.2 Med baggrundsvariable

Når der kontrolleres for baggrundsvariable, kan det observeres at koefficienten i den diskursive framing stiger, men stadigvæk har en negativ indflydelse på spørgsmålet vedrørende regeringens "fejl/magtarrogance". Koefficientværdien ændres konkret fra -0,40 til -0,14, dog uden at være signifikant på et 0,1 niveau, hvorfor det ikke kan vides med sikkerhed om resultatet er opstået ved en tilfældighed.

Politisk prædisposition er med den lave p-værdi her signifikant på et 0,01 niveau, betydende der med over 99% sandsynlighed er en ikke-tilfældig sammenhæng mellem denne og respondenternes meningserklæringer. I den konkrete fundne sammenhæng er koefficienten på 0,78. Med hensyn til køn kan det observeres, at mænd er mindre tilbøjelige til at tilkendegive mistillid til regeringens "fejl/magtarrogance", med en koefficient på -0,46, hvilket er signifikant på et 0,1 niveau, betydende sammenhængen med over 90% sikkerhed ikke er tilfældig. Alder har en koefficient på -0,14, betydende ældre aldersgrupper er mindre skeptiske end yngre, dog uden at være signifikant på et 0,1 niveau. Med hensyn til politisk bevidsthed har denne en koefficient på 0,05, dog uden at være statistisk signifikant, hvormed sammenhængen ikke kan udelukkes at være tilfældig. Forklaringsgraden for alle inddragne variable er på 0,48%, betydende de kan forklare 48% af de afgivne besvarelser. Dog udgør politisk prædisposition alene 47%, betydende variabelen alene kan forklare næsten halvdelen af de afgivne besvarelser.

Spørgsmål 6 med baggrundsvariable	Diskursiv effekt	Prædisposition (1-10)	Køn (ref=mand)	Alder	Politisk bevidsthed
Koefficient:	-0.14	0,78***	-0,46*	-0.14	0,05
P-værdi	0,59	<0,01	0,09	0,11	0,79
Forklaringsgrad	<0,01	0,47	<0,01	0,07	0,01
95% konfidensinterval	-0,63 → 0,36	0,68 → 0,87	-1,01 → -0,09	-0,31 → -0,03	-0,28 → 0,37

6.9.3 Opsummering af spørgsmål 6

Angående spørgsmålet “*Hvilke konsekvenser har regeringens (fejl/magtarrogance) i sagen haft for din tillid til regeringen?*”, der varierer mellem begreberne “*fejl*” og “*magtarrogance*”, observeres en negativ koefficienthældning, som dog stiger en smule efter inddragelse af baggrundsvariable. Dette indikerer, at respondenterne i gennemsnittet fandt det mere kritisabelt at begå fejl end at besidde “*magtarrogance*”, dog uden at det i nogen af tilfældene er statistisk signifikant på et 0,1 niveau, betydende det kan være udtryk for en tilfældighed. Dette er paradoksalt i kraft af, oppositionens diskursive fremstilling skabte mindre skepsis over for tilliden til regeringen end regeringens egen diskursive fremstilling, som før beskrevet med koefficientens manglende statistiske signifikans in mente. En forklaring kan være, at begrebet “*magtarrogance*” er af så negativ karakter, at respondenterne ikke opfatter det som neutralt og således ikke lader det influere på deres meningserklæringer.

7. Diskussion af kvantitative analyseresultater

De generelle resultater fra det eksperimentelle surveydesign indikerer, at de variable, der har den største forklaringskraft på respondenternes meningstilkendegivelse til minksagen, er prædisposition, alder og køn. Aldersvariablen viste generelt, at alder har en negativ

koefficienthældning, betydende at ældre grupper var mindre skeptiske over for regeringens ageren i minksagen end yngre. En årsag til dette kan være, at ældre var mere helbredsmæssigt udsatte ved en ny virusvariant end unge, og derfor mere udsatte ved en ny minkmutation som kunne udfordre vaccinernes virkning, dog uden dette er indenfor specialets rækkevidde af konklusioner. Kønsvariablen havde den indflydelse, at mænd var mindre skeptiske over for minksagen end kvinder. Politisk bevidsthed havde en mindre statistisk signifikans, men indikerede at personer med høj politisk bevidsthed relateret til minksagen var mere skeptiske over for regeringens handlinger i forbindelse med minksagen end personer med lav politisk bevidsthed. En mulig årsag til dette kan være, at personer, der er skeptiske over for regeringens ageren i minksagen, qua deres øgede skepsis har haft en større interesse i at følge med i minksagen, hvilket øger denne skeptiske gruppes politiske bevidsthed relateret til emnet. Det er i den forbindelse relevant at kommentere på, at surveyens respondenter i overvejende grad var meget politisk bevidste i forhold til hvad gennemsnitsbefolkningen må forventes at være. Dette kan skyldes, at politisk bevidste relateret til minksagen er mere interesseret i at besvare surveyen om minksagen.

Det eksperimentelle surveydesigns primære undersøgelsesfelt i form af varierende ækvivalensbegreber og diskursive fremstillinger indikerede som hovedregel ikke statistisk signifikante sammenhænge. Dette understøttes af variabelnes generelle lave forklaringskraft, p-værdier samt koefficienter, der gik imod specialegruppens forventning. **H1**, der lød på, at ***“Diskurser, som primært bruges af oppositionen, får respondenterne til at give mere negative meningserklæringer i deres vurdering af regeringens håndtering i minksagen”***, kan derfor ikke forkastes, dels grundet mangel på statistisk signifikans og dels på grund af de forskellige og modstridende korrelationshældninger, som var udkommet af den lineære regression.

H2, der lød på, at ***“Den diskursive effekt mindskes, når der kontrolleres for baggrundsvARIABLE”***, kan ej heller forkastes grundet manglende statistisk signifikans samt udkommet af regressionsanalysen. Denne indikerer, det nærmere forholder sig omvendt. Med andre ord steg den diskursive effekt efter inddragelsen af baggrundsvARIABLE. En årsag til dette kan være *Simpsons-paradokset*, da kontrol for flere variable kan have en effekt for enkelte variables betydning. På trods af de lineære regressioners manglende statistiske signifikans ved inddragelse af nævnte baggrundsvARIABLE, er det bemærkelsesværdigt, at den diskursive effekt steg ved alle seks analyserede spørgsmål, frem for at falde. Årsagen til, den

burde falde, er, at inddragelsen af baggrundsvariable burde frasortere eventuelle overlap i effekten mellem baggrundsvariable og den uafhængige variabel.

Den sidste behandlede hypotese, **H3**, var: ***“Politisk prædisposition har en høj forklaringskraft på respondenternes meningserklæringer.”*** Denne kan specialet med sikkerhed *ikke* forkaste, da prædispositionen havde en forklaringskraft på minimum 27%, gældende for surveysspørgsmål 3, og op mod 67% i spørgsmål 1, hvilket er en meget høj forklaringskraft. De lave p-værdier for variabelen indikerede, at sammenhængen mellem politisk prædisposition og meningserklæringerne til minksagen med over 99% sandsynlighed *ikke* er et udtryk for tilfældighed ved alle spørgsmåls-variable.

En årsag til den i analysen manglende påvirkning af diskursive effekter kan være den i gennemsnittet højreorienterede, politisk bevidste respondentgruppe. På trods af der i analysen justeres for politisk bevidsthed og prædisposition til minksagen, kan overvægten fortsat påvirke analyseresultaterne i en sådan grad, at det ikke er muligt at opnå en tilfredsstillende forklaring af effekten af de eksperimentelle surveysspørgsmål. Således kan denne del af respondentgruppen på forhånd have stærke holdninger til minksagen og en høj politisk bevidsthed relateret til denne, hvorfor de ikke lader sig manipulere af den diskursive variation. En anden årsag kan være, at respondenterne er fundet på Facebook - ligesom de diskursive tegn der benyttes i de to surveys - betydende særligt respondenterne med høj politisk bevidsthed har været udsat for diskurserne før, og således har gode muligheder for at navigere i dem og tilkendegive deres meningserklæringer loyalt og nært relateret til deres politiske prædisposition. Slutteligt kan en årsag være, at den sociale virkelighed for respondenterne formes gennem de diskurser, som de udsættes for i deres daglige virke, både på og udenfor Facebook. Indflydelsen af de diskurser, som de støder på i deres hverdag, vægter sandsynligvis så højt, at respondenternes sociale virkelighed allerede er formet af disse diskursive fremstillinger, og at enkelte diskurser i en survey ikke påvirker disse synderligt.

Specialet indebar en teoretiske antagelse om, at respondenterne i deres meningserklæringer skulle trække på nylig information, som jævnført Zaller var *“on top of their head”*. Resultaterne viser tilsyneladende, at den information, som respondenterne trækker på, ikke er tidsmæssigt begrænset i sådan et omfang, at den kan isoleres til information modtaget i momentet inden spørgsmålsbesvarelsen, hvor respondenterne udsættes for den diskursive

fremstilling. En anden mulighed er, at respondenterne i stedet trækker på egne narrativer i surveybesvarelsen, frem for de diskursive fremstillinger, der præsenteres i surveyen. Denne opfattelse understreges af, at den variabel, der havde den største forklaringskraft i alle spørgsmålene, var politisk prædisposition, som er et udtryk for allerede konstruerede virkelighedsforståelser formet af diskurser, som respondenterne har været udsat for tidligere. Minksagen kan ydermere anses som stadig aktuel, hvorfor den sandsynligvis stadigvæk er "*top of head*" for respondenterne, hvorfor spørgsmålenes diskursive fremstilling kan have en mindre forklaringskraft på deres besvarelser. Den politiske prædispositionens betydning er interessant i kraft af Zallers grundlæggende teoretisering vedrørende elitediskursers betydning, som ikke opfyldes i specialet. En metodisk indvending kan her være, at nærværende survey ikke indebærer diskursernes afsendere, hvormed respondenterne ikke kan se, de diskursive fremstillinger er udøvet af politiske ledere, som Zaller vil definere som tilhørende eliten.

I henhold til tidligere forskning er den manglende diskursive effekt interessant. En årsag kan være, at diskursiv afsender har en større effekt end diskursen i sig selv, mindende om det Francisco Llera, Rafael Leonisio & Sergio Castaños udledte i kraft af, befolkningen i Baskerlandet var tilbøjelige til at følge det store parti, trods ændringer i diskursen. Samme gjorde sig gældende i Rune Slothuus' undersøgelser vedrørende framing, hvor det i undersøgelsen fra 2008 viste sig at være afgørende for respondenterne, hvilken avis, der udkom med en given information. I undersøgelsen fra 2010 med samme forfatter var det ligeledes mere afgørende for respondenterne, hvilket parti, der kom med en politisk udmelding, end den politiske udmelding i sig selv. Den manglende diskursive afsender kan med andre ord være en årsag til den manglende signifikans, trods en sådan konklusion er dog udenfor specialets omfang og vil kræve nærmere undersøgelse.

8. Konklusion

Specialets hovedformål var at undersøge politiske lederes diskursive fremstilling af minksagen, der gennem den seneste tid har været en af de mest politisk bemærkelsesværdige sager. Dette skyldes dels hvor meget sagen har fyldt i den politiske debat, og dels de forskellige og modstridende diskursive fremstillinger af politiske ledere, som på hver sin måde forsøgte at meningsudfylde minksagen, herunder dens årsag og konsekvenser. Et sted, hvor denne *diskursive kamp* især har kunne udfolde sig, er på det sociale medie, Facebook,

som er det mest benyttede sociale medie i Danmark. Sammen med andre sociale medier er dette et sted, hvor et stigende antal borgere får sin nyhedsinformation fra, ligesom mediet giver de politiske aktører mulighed for at sætte emner på den politiske dagsorden samt at præge opfattelsen af fænomener diskursivt. Af denne årsag tog specialet udgangspunkt i problemformuleringen: ***“Hvilke diskursive fremstillinger benyttede forskellige partiledere om minksagen på Facebook, og kan disse påvirke brugernes meningserklæringer sagen?”***. Til at besvare problemformuleringen anvendtes et indlejret, mixed methods design, der indeholdt både den kvalitative diskursanalyse, der skulle afdække diskursen, og det kvantitative, eksperimentelle surveydesign, der skulle teste diskursers effekt på respondents meningserklæringer.

For at belyse første led af problemformuleringen, og således klarlægge disse politiske leders diskursive fremstilling af minksagen på Facebook, anvendte specialegruppen en diskursanalytisk tilgang med udgangspunkt i Laclau og Mouffes diskursteori og metode, som muliggjorde en dekonstruktion af de forskellige diskursers interne logikker ved brug af begreber som *nodalpunkt*, *flydende betegnere*, *ækvivalensbegreber*, *antagonismer* og *mesterbetegnere*.

Mette Frederikssens mest anvendte tegn i hendes tre opslag med minksagen som nodalpunkt var den flydende betegner *“folkesundheden”* samt ækvivalensbegreberne *“stor beslutning”* underforstået om beslutningen om at aflive alle mink. Pia Olsen Dyhr havde i hendes syv opslag anvendt den flydende betegner *“sundhedskrise”* mest, efterfulgt af ækvivalensbegreberne *“fejl”* og *“alvorlig”*. Pernille Skippers mest anvendte tegn i hendes tre opslag var ækvivalensbegreberne *“manglende lovgrundlag”* og *“alvorlig”*. Sofie Carsten Nielsens mest anvendte tegn i hendes syv opslag var ækvivalensbegreberne *“ikke lovligt”* og *“lovbrud”* samt den flydende betegner *“sundhedsrisiko”*. Jakob Ellemann-Jensens mest anvendte tegn i hans ni opslag var ækvivalensbegrebet *“ulovlig”* og *“lukning”*. Pernille Vermunds mest anvendte tegn i hendes 24 opslag var ækvivalensbegreberne *“lovbrud”* samt antagonismen *“danskerne”*, mens Søren Pape Poulsens benyttede sig af ækvivalensbegreberne *“ulovlig”* samt *“lukke erhverv*. Alex Vanopslaghs mest anvendte tegn i hans 26 opslag var ækvivalensbegreberne *“ulovlig”* og *“brud på grundloven”*, mens Kristian Thulesen Dahls ofte benyttede *“ulovlig”* og *“minkskandale”* i hans 19 opslag. Der tegnede sig således flere forskellige diskursive kamppladser for meningsudfyldelsen af minksagen. En af disse var kampen om at definere årsagen til hændelsesforløbet. Politiske

ledere fra oppositionen konstruerede hovedsageligt den diskursive fremstilling, at årsagen til minksagen var regeringens *“egenrådighed”*, *“magtfuldkommenhed”* og *“magtarrogance”*, mens den diskursive fremstilling af regeringen og støttepartiernes politiske ledere, foruden Pernille Skipper - som ikke konstruerer en årsag i sin diskurs - hovedsageligt var, at minksagen skyldtes *“fejl”*. En anden diskursiv kampplads var at meningsudfylde den flydende betegner *“folkesundhed”*, hvor regeringen, støttepartierne - og Jakob Ellemann-Jensen - satte den flydende betegner i ækvivalens til minksagen for at meningsudfylde denne som omhandlende folkesundhed, mens de resterende politiske ledere af oppositionen ofte satte begrebet i antagonistisk forhold til minksagen for at meningsudfylde denne som omhandlende noget andet end *“folkesundhed”*. Denne fortælling understøttede de ved at sætte mesterbetegneren, *“eksperter”*, samt begreber som *“dokumentation”* *“viden”* og *“sandhed”*, i antagonistisk forhold til minksagen, for at skabe en forståelse af, at eksperterne var kritiske over for beslutningen, og at denne manglende fagligt belæg. Oppositionens politiske ledere satte oftere end støttepartiernes politiske ledere ækvivalensbegreberne *“lovbrud”* og *“ulovlighed”* i forbindelse med minksagen og meningsudfylde dermed sagen som omhandlende dette. Ud fra de analyserede diskursive tegn og diskursive fremstillinger, konstruerede specialegruppen en række surveysspørgsmål, der gennem manipulation af forskellige diskursive tegn og fremstillinger i et eksperimentelt design forsøgte at belyse den diskursive effekt af disse.

I bestræbelserne på teoretisk at kunne forklare respondenternes meningserklæringer til minksagen blev Zallers teoretisering i *“the nature and origins of mass opinion”* inddraget. Formålet med inddragelsen var især at danne variablene *“politisk bevidsthed”* og *“politisk prædisposition”*. Disse blev inddraget for at kunne forklare dele af befolkningens meningserklæringer til minksagen. Ud fra teorien dannedes tre følgende hypoteser, **H1** værende ***“Diskurser, som primært bruges af oppositionen, får respondenterne til at give mere negative meningserklæringer i deres vurdering af regeringens håndtering i minksagen”***, mens **H2** var ***“Den diskursive effekt mindskes, når der kontrolleres for baggrundsvARIABLE”*** og **H3** var ***“Politisk prædisposition har en høj forklaringskraft på respondenternes meningserklæringer”***. Specialegruppen tog udgangspunkt i at forsøge at forkaste disse hypoteser, hvilket specialegruppen overordnet set ikke formåede. **H1** kunne ikke forkastes, da de meningserklæringer, respondenterne gav i surveyen, ikke indebar en tilstrækkelig statistisk signifikans samt indebar modstridende koefficienthældinger, hvilket umuliggjorde entydige konklusioner. Dette fik også betydning for **H2**, da den såkaldte

diskursive effekt ikke mindskes, men tværtimod forventningerne øges, ved inddragelse af nævnte baggrundsvariable, dog uden at indebære en tilstrækkelig, statistisk signifikans. Sluttelig kunne **H3** ikke forkastes, idet den politiske prædisposition viste sig at være den variabel med den klart største forklaringskraft, ligesom variabelen med over 99% sandsynlighed - og i alle seks surveysspørgsmål til indfangelse af respondenternes meningserklæringer - *ikke* var et udtryk for tilfældig sammenhæng. **H3** må derfor stå tilbage som sandsynligvis sandfærdig. Det eksperimentelle surveydesigns konklusioner skal ses i lyset af respondentgruppen, som i gennemsnittet var meget politisk bevidste om minksagen samt væsentligt mere højreorienterede end resten af befolkningen.

I relation til Zallers teori om, at elitediskurser har en stor betydning for befolkningens meningserklæringer, understøttes denne ikke jævnført specialets behandling af hypoteserne. Dette kan indikere, at såfremt afsenderen af den diskursive fremstilling fjernes, reduceres effekten af de diskursive fremstillinger. Yderligere indikerer resultaterne, at prædisposition - som havde den største forklaringskraft - jævnført **H3** har en større betydning for respondenternes meningserklæringer end elitediskurser.

Den i specialet lave diskursive forklaringskraft er interessant i henhold til noget af den tidligere forskning, der er inddraget. Her er Francisco Llera, Rafael Leonisio & Sergio Castaños særligt bemærkelsesværdige i kraft af deres konklusion værende, at befolkningen i Baskerlandet primært fulgte det store parti trods dettes diskursive ændringer. En lignende konklusion begås af Rune Slothuus, som i sine undersøgelser fandt ud af at afsenderen af et givent budskab er havde større betydning end budskabet i sig selv, både når det kom til undersøgelser af aviser og partier.

9. Litteraturliste

- Agresti, A. (2018) "*Statistical Methods for the Social Sciences*", 5. udgave. Pearson Education Limited, New Jersey.
- Agresti, A. (2014) "*Statistical Methods for the Social Sciences*", 4. udgave. Pearson Education Limited, New Jersey.
- Andersen, L., B. (2010) "*Forskningskriterier*" i Andersen, L., B., Hansen, K., M., Klemmensen, R. (2010) "*Metoder i statskundskab*", 1. udgave. S. 97-115. Hans Reitzels Forlag, København.
- Andersen, L., B. (2012) "*Forskningskriterier*" i Andersen, L., B., Hansen, K. M., & Klemmensen, R. (2012) "*Metoder i statskundskab*", 2. Udgave. S. 97-117. Hans Reitzels Forlag, København.
- Andersen, L., B., Binderkrantz, A., S. & Hansen, K., M. ""*Forskningsdesign*" i Andersen, L., B., Hansen, K., M. og Klemmensen, R. (2012). "*Metoder i statskundskab*", 2. Udgave. S. 66-96 Hans Reitzels Forlag, København
- Antoft, R. & Salomonsen, H. (2012) "*Det kvalitative casestudium - introduktion til en forskningsstrategi*" i Antoft, R., Jacobsen, M., H., Jørgensen, A. & Kristiansen, S. "*Håndværk & Horisonter: Tradition og nytænkning i kvalitativ metode*". S. 29-57. Syddansk Universitetsforlag. Odense.
- Borre et. al. (2020) "*Fødevarestyrelsen har »grundlovsstridigt« beordret minkavlerne til at slå deres mink ihjel: »De ringer hver anden dag for at høre, hvor langt vi er kommet«*" på Berlingske.dk, d. 09-11-2020. Lokaliseret d. 24-05-2022 på: <https://www.berlingske.dk/politik/foedevarestyrelsen-har-grundlovsstridigt-beordret-minkavlerne-til-at-slaa>
- Bourvier, G. (2016). "*Discourse on social media*". Routledge. New York.
- Bryman, A. (2016). "*Social Research Methods*", 5. udgave. Oxford University Press, Oxford
- Brysbaert, M. (2019). "*How many participants do we have to include in properly powered experiments? A tutorial of power analysis with reference tables*". Journal of Cognition, 2(1), 16
- Carlson, B. (2019) "*Simpson's paradox*". Encyclopedia Britannica, d. 07-01-2019. Lokaliseret d. 24-05-2022 på: <https://www.britannica.com/topic/Simpsons-paradox>

- Clement, S., L.. & Ingemann, J., H.. (2019) "*Læs og forstå statistikken – to eller flere variabler*" i "*Introduktion til Praktisk Statistik*", 3. udgave, s. 75-81. Syddansk Universitetsforlag, Odense
- Collin, F. (2015): "*Videnskabsteori i Statskundskab, Sociologi og Forvaltning*", 3. udgave. Hans Reitzels Forlag, København.
- Frederiksen, M. "*Mixed methods forskning*" i Brinkmann, S. & Tanggaard, L. (2015): "*Kvalitative Metoder - En Grundbog*". 2. Udgave. Hans Reitzels Forlag, København
- Friedman, J. (2012): "*Beyond cues and political elites, the forgotten Zaller*", i Beattie, P. "*Social Evolution, Political Psychology, and the Media in Democracy*". Critical Review. S. 417-467. Palgrave Macmillan, Hong Kong.
- Gilardi, F., Gessler, T., Kubli, M. & Müller, S. (2022) "*Social Media and Political Agenda Setting*", Political Communication, 39:1. S. 39-60
- Hansen, A. D. (2014) "*Diskursteori i et videnskabsteoretisk perspektiv*" i Fuglsang, L., P.B. Olsen & Rasborg, K (2014): "*Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne*". 3. udgave. S. 439-456. Samfundslitteratur, Frederiksberg.
- Hjarvard, S. (2015) "*Framing: Introduktion til et begreb og en klassisk tekst*". MedieKultur. Journal of media and communication research.
- Jakobsen, M., L., F (2012) "*Kvalitativ analyse: Kodning*" i Andersen, L., B, Hansen, K., M., Klemmensen, R. (2012) "*Metoder i statskundskab*", 2. udgave, 6. oplag. S. 173-188. Hans Reitzels Forlag, København.
- Jørgensen, M., W. & Phillips, L. (2013). "*Diskursanalyse som teori og metode*" Samfundslitteratur, Frederiksberg.
- Krosnick, J. and Presser, M. (2010) "*Question and Questionnaire Design*". Handbook of Survey Research, 2, S. 263-314.
- Kulturministeriet (2021) "*Internetbrug og sociale medier*". Lokaliseret d. 12-05-2022 på: <https://mediernesudvikling.kum.dk/2021/internetbrug-og-sociale-medier/>
- Laclau, E. (2005). "*On populist reason*". Verso, London.
- Llera, F, Leonisio, R. & Castaños, S. (2016) "*The influence of the elites discourse in political attitudes: evidence from the Basque Country*". National Identities.
- Lund-Hansen, C. (2022) "*Beretning fra Minkkommissionen kommer i slutningen af juni*" i Altinget, d. 16. maj, 2022. Lokaliseret d. 24-05-2022 på: <https://www.altinget.dk/erhverv/artikel/beretning-fra-minkkommissionen-kommer-i-slutningen-af-juni>

- Lynggaard, K. (2015) "*Dokumentanalyse*" i Brinkmann, S. & Tanggaard, L. (2015) "*Kvalitative Metoder - En Grundbog*", 2. udgave. Hans Reitzels Forlag, København
- Møller, A. S. & Søe, C. (2021) "*Mette Frederiksen slettede sms'er - ministerie afviser målrettet sletning*". På Nyheder.tv2.dk d. 27-10-2021. Lokaliseret d. 24-05-2022 på: <https://nyheder.tv2.dk/politik/2021-10-27-mette-frederiksen-slettede-smser-ministerie-afviser-maalrettet-sletning>
- Pedersen, E., O. & Toft, P. (2014) "*Positivism: Erfaringsbaseret viden*" i Fuglsang, L., P.B. Olsen & Rasborg, K (2014): Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne. 3. udgave. Samfundslitteratur, Frederiksberg
- Phillips, L. (2015) "*Diskursanalyse*" i Brinkmann, S. & Tanggaard, L. (2015) "*Kvalitative Metoder - En Grundbog*". 2. udgave. S. 297-320. Hans Reitzels Forlag, København
- Romani, A., Q. (2017) "*Videregående multivariat lineær regression*" i Hussain, M. Azhar. & Lauridsen, J., T. (2017) "*Videregående kvantitative metoder*" Samfundslitteratur, Narayana press.
- Slothuus, R. (2010) "*Framing og politiske partier: Kan den rette indpakning gøre politiske forslag mere spiselige?*". Politica, 42. årg. nr. 3, 2010, s. 345-360.
- Statsministeriet (2020) "*Pressemøde den 4. november 2020*" på stm.dk. Lokaliseret d. 24-05-2022 på: <https://www.stm.dk/presse/pressemoedearkiv/pressemoede-den-4-november-2020/>
- Tessy, A. & Berg, C., E. (2022) "*It-anvendelse i befolkningen 2021*", Danmarks Statistik. København
- Torfing, J. (2013) "*Diskursteori*" i Andersen, L., B., Hansen, K. M., & Klemmensen, R. (2013) "*Metoder i statskundskab*". Hans Reitzels Forlag, København
- Yengar, S., Simon, A. (1993) "*News Coverage of the Gulf Crisis and Public Opinion: A Study of Agenda-Setting, Priming, and Framing*", Communication Research. 1993;20(3):365-383.
- Zaller, J. (1992) "*The Nature and Origins of Mass Opinion*" New York: Cambridge University Press
- Zappavigna, M. (2012) "*Discourse of twitter and social media: How we use language to create affiliation on the web*". Continium International Publishing Group. London.